ኦሪት ዘሌዋውያን

መግቢያ

ኦሪት ዘሌዋውያን የሚያትተው በጥንታዊት እስራኤል ስለነበሩት የአምልኮ ደንቦችና ስለ ሃይማኖታዊ ሥርዓቶች ነው ፤ እንዲሁም እነዚህን ሥርዓቶች በተግባር የሚተረጉሙ ኀላፊነት ስለነበራቸው ካህናት ይገልጣል ።

የመጽሐፉ ማእከላዊ አሳብ ስለ እግዚአብሔር ቅድስና የሚናገር ነው ፤ እንዲሁም የእግዚአብሔር ሕዝብ ከዚሁ ቅዱስ ከሆነው ከእስራኤል አምላክ ጋር የቅርብ ግንኙነት ይኖራቸው ዘንድ በእንዴት ያለ ሁኔታ ማምለክ እንደሚገባቸው ይዘረዝራል ።

ከመጽሐፉ ውስጥ በጣም የታወቀው ትእዛዝ ኢየሱስ ሁለተኛው ታላቅ ትእዛዝ ብሎ የሰየመው ና በም. 19 ቁ. 18 ላይ የሚገኘው ነው ፤ እርሱም "ሰውን ሁሉ እንደራስህ አድርገህ ውደድ" የሚለው ነው ።

ምዕራፍ 1

የሚቃጠል መሥዋዕት

1 እግዚአብሔር ከሚመለክበት ድንኳን
ውስጥ ሆኖ ሙሴን ጠራው ፤ እንዲህ ብሎም
አዘዘው ፤ 2 የእስራኤል ሕዝብ ለእግዚአብሔር
መሥዋዕት በሚያቀርቡበት ጊዜ ሊጠብቁት
የሚገባ ሥርዓት ይህ ነው ፤
እያንዳንዱ ሰው ከቀንድ ከብትም ሆነ ፤
ከበግ ወይም ከፍየል ወገን ማንኛውንም ዐይነት
መሥዋዕት በሚያቀርብበት ጊዜ ፤ 3 ይኸውም
ከቀንድ ከብቱ መካከል አንዱን ለሚቃጠል
መሥዋዕት ማቅረብ ቢፈልግ ምንም ነውር የሌ
ለበትን ኮርማ መርጦ ያምጣ ፤ እርሱም በእግዚ
አብሔር ፊት የሰመረ መሥዋዕት ይሆንለት
ዘንድ እግዚአብሔር በሚመለክበት ድንኳን
መግቢያ በር በኩል ያቅርበው ። 4 ሰውየው ለሚ
ቃጠል መሥዋዕት ባቀረበው እንስሳ ራስ ላይ
እጆቹን ይጫን ፤ እርሱም ለኃጢአቱ ማስተስረያ
የሰመረ መሥዋዕት ይሆንለታል ። 5 ያ በሰው ኮር
ማውን በዚያ ይረደው ፤ ዝርያቸው ከአሮን
ወገን የሆነ ካህናት ደሙን ወደ እግዚአብሔር
ያቅርቡት ፤ በድንኳኑ በር መግቢያ በኩል በሚ
ገኘው መሠዊያ ጐኖች ሁሉ ላይ ይርጩት ።
6 ከዚያን በኋላ ያ ሰው የዚያን እንስሳ ቆዳ ይግ
ፈፍ ፤ ብልቱንም በየዐይነቱ ይቈራርጠው ፤
7 የካህኑ የአሮን ዝርያዎች የሆኑትም ካህናት
በመሠዊያው ላይ እንጨት ረብርበው እሳት ያቀ
ጣጥሉ ፤ 8 የእንስሳውንም ሥጋ ብልቶች በየዐይ
ነታቸው ለያይተው ራሱንና ስቡንም ጭምር
በመሠዊያው ላይ በተረበረበው እንጨት ላይ
ያኑሩት ። 9 ያም ሰው የእንስሳውን ሆድ ዕቃና
የኋላ እግሮቹን በውሃ ይጠብ ፤ ለአገልግሎት
የተሰየመውም ካህን መሥዋዕቱን በሙሉ በመ
ሠዊያው ላይ ያቃጥለው ፤ ይህም ዐይነቱ መሥ
ዋዕት መዓዛው እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ
ይሆናል ።
10 ሰውየው ከበግ ወይም ከፍየል መንጋዎቹ
አንዱን ለሚቃጠል መሥዋዕት ማቅረብ ቢፈ
ልግ ምንም ነውር የሌለበት ተባዕት ይሁን ።
11 እርሱንም ከመሠዊያው በስተ ሰሜን በኩል
በእግዚአብሔር ፊት ይረደው ፤ ካህናቱም
ደሙን ወስደው በመሠዊያው ጐኖች ሁሉ ላይ
ይርጩት ። 12 ያም ሰው እንስሳውን በየብልቱ
ከቈራረጠው በኋላ ለአገልግሎት የተሰየመው
ካህን ብልቶቹን ሁሉ ፤ ራሱንና ስቡን ጭምር
በመሠዊያ ላይ ተረብርቦ በሚቃጠለው እንጨት
ላይ ያኑር ፤ 13 ሰውየውም የእንስሳውን የሆድ
ዕቃና የኋላ እግሮቹን በውሃ ይጠብ ፤ ካህኑም
ያንን ሁሉ ለእግዚአብሔር መሥዋዕት አድርጎ
በማቅረብ በመሠዊያው ላይ በሙሉ ያቃጥለው ፤
ይህም ዐይነት በእሳት የሚቃጠል መሥዋዕት
መዓዛው እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ ይሆ
ናል ።
14 ሰውየው ፤ የሚቃጠል መሥዋዕት አድርጎ
ማቅረብ የፈለገው ወፍ ከወፎች ወገን ከሆነም
የርግብ ጫጩት ወይም ዋኖስ መሆን ይችላል ፤
15 ካህኑም ይህን ወፍ ተቀብሎ ወደ መሠዊያው
በማቅረብ አንገቱን ይቈልምመው ፤ በመሠዊያ
ውም ላይ በሚገኘው እሳት ያቃጥለው ፤
ደሙም በመሠዊያው ጐን ይንጠፍጠፍ ። 16 ላባ
ውንና የሆድ ዕቃውን ለያይቶ ከመሠዊያው
በስተ ምሥራቅ ዐመድ በሚፈስበት ስፍራ ይጣ
ለው ። 17 ክንፎቹንም ይዞ ሳይከፋፍል አካሉን

በመከፋፈት በመሠዊያው ላይ በሚገኘው እሳት
በሙሉ ያቃጥለው፤ ይህም ዐይነቱ መሥዋዕት
መዓዛው እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ ይሆ
ናል።

ምዕራፍ 2
የእህል መባ

1 ማንኛውም ሰው ለእግዚአብሔር የእህል
መባ በሚያቀርብበት ጊዜ የላመ ዱቄት መሆን
አለበት፤ በእርሱም ላይ የወይራ ዘይትና ዕጣን
ይጨምርበት፤ 2 የአሮን ዝርያዎች ወደ ሆኑት
ካህናት ያምጣው፤ በአገልግሎት ላይ የሚገ
ኘው ካህን ከዚያ ዱቄት በእፍኙ ሙሉ ዘመዝ
ግን ዘይቱንና ዕጣኑንም በሙሉ ወስዶ ሁሉም
ለእግዚአብሔር የቀረበ መሆኑን ለማሳወቅ በመ
ሠዊያው ላይ በእሳት ያቃጥለው፤ ይህም ዐይ
ነቱ የምግብ መባ ሽታው እግዚአብሔርን ደስ
የሚያሰኝ ይሆናል። 3 ከእህል መባውም የተረ
ፈው ዱቄት የአሮን ዝርያዎች ለሆኑት ካህናት
ይሰጥ፤ እርሱም ለእግዚአብሔር ከቀረበው መባ
ተከፍሎ የተወሰደ በመሆኑ የተቀደሰ ነው።
4 መባው ዳቦ በሚጋገርበት ምድጃ የተጋገረ
ከሆነም እርሾ ያልነካው ይሁን፤ እርሱም የወ
ይራ ዘይት ተደባልቆበት ከላመ ዱቄት የተጋገረ
የዳቦ ሙልሙል ወይም በዘይት የታሸ ቂጣ
መሆን አለበት።
5 መባው በምጣድ የተጋገረ ኅብስት ከሆነ
እርሾ ሳይነካው የወይራ ዘይት ተጨምሮበት
ከላመ ዱቄት የተዘጋጀ ይሁን፤ 6 ኅብስቱንም
ቈራርሰህ በእርሱ ላይ የወይራ ዘይት ታፈስበ
ትና የእህል መባ አድርገህ ታቀርበዋለህ።
7 መባው በመጥበሻ የተጋገረ ቂጣ ከሆነ የወ
ይራ ዘይት ተጨምሮበት ከተለወሰ የላመ ዱቄት
የተዘጋጀ ይሁን። 8 የእህሉንም መባ ለእግዚአብ
ሔር የሚሰጥ መሥዋዕት አድርገህ ለካህኑ ታስረ
ክበዋለህ፤ ካህኑም በመሠዊያው ላይ ያቀርበ
ዋል። 9 ካህኑም ከዚያ መባ ከፊሉን ወስዶ
በሙሉ ለእግዚአብሔር የቀረበ መሆኑን ለማስታ
ወስ በመሠዊያው ላይ በሚገኘው እሳት ያቃጥለ
ዋል፤ ይህም ዐይነት በእሳት የሚቃጠል መሥ
ዋዕት መዓዛው እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ
ይሆናል። 10 ቀሪው መባ ግን ለካህናቱ ይሰጥ፤
እርሱም ለእግዚአብሔር ከቀረበው መባ ተከ
ፍሎ የተወሰደ በመሆኑ እጅግ የተቀደሰ ነው።
11 የሚቃጠል መሥዋዕት ሆኖ ለእግዚአብ
ሔር ከሚቀርበው መባ ጋር የሚገኘውን እር
ሾም ሆነ ማር በእሳት ማቃጠል ስለሌለብህ፤
ለእግዚአብሔር የምታቀርበው የእህል መባ
ሁሉ ምንም ዐይነት እርሾ ያልነካው ይሁን፤
12 በየዓመቱ የመከር መጀመሪያ ከእህላችሁ በኵ
ራት አድርጋችሁ የምታቀርቡትንም መባ ለእግ
ዚአብሔር ታመጣላችሁ፤ እርሱ ግን በመሠዊ
ያው ላይ አይቃጠል። 13 ማንኛውም የእህል
መባ ጨው ይኑረው፤ ምክንያቱም ጨው ከእም
ላክህ ጋር ሳደረግኸው ቃል ኪዳን መታወቂያ
ነው፤ ስለዚህም የእህል መባህን ሁሉ በጨው
ታጣፍጠዋለህ። 14 የመከር ወራት መጀመሪያ
የሆነውን በኵራት በምታቀርብበትም ጊዜ ተጠ
ብሶ የታሸ እሸት ይሁን። 15 በእርሱም ላይ የወ
ይራ ዘይትና ዕጣን ጨምርበት፤ 16 ካህኑም
ከዚያ መባ ከፊሉን ወስዶ ለእግዚአብሔር የቀ
ረበ መሆኑን ለማስታወስ ዘይቱንም፥ ዕጣኑንም
በሙሉ ከእህሉ ጋር አብሮ ያቃጥለዋል።

ምዕራፍ 3
ስለ ደኅንነት የሚቀርብ የኅብረት መሥዋዕት

1 ማንኛውም ሰው ከቀንድ ከብቱ ስለደኅን
ነት ለእግዚአብሔር የኅብረት መሥዋዕት በሚ
ያቀርብበት ጊዜ ነውር የሌለበትን አንድ ኰርማ
ወይም ላም መርጦ ያምጣ። 2 መሥዋዕት አቅ
ራቢው ሰው መባ አድርጎ በሚያቀርበው እንስሳ
ራስ ላይ እጁን ጭኖ እግዚአብሔር በሚመለክ
በት ድንኳን ደጃፍ አጠገብ ይረደው፤ የአሮን
ዝርያዎች የሆኑ ካህናትም ደሙን ተቀብለው
በመሠዊያው ጐኖች ሁሉ ላይ ይርጩት። 3 ከዚ
ህም እንስሳ ሥጋ የሚከተሉትን ክፍሎች የም
ግብ መባ አድርገው ወደ እግዚአብሔር ያቅ
ርቡ፤ ይኸውም የሆድ ዕቃውን የሚሸፍነውን
ስብ በሙሉ፤ 4 ኵላሊቶቹንና በእነርሱ ላይ
የሚገኘውን ስብ፥ እንዲሁም እንደ መረብ ሆኖ
ጉበቱን ከሚሸፍነው ስብ ምርጥ የሆነውን ወስ
ደው፥ 5 ካህናቱ ይህን ሁሉ ከሚቃጠል ሌላ
መሥዋዕት ጋር በመሠዊያው ላይ ያቃጥሉት፤
ይህም ዐይነቱ መሥዋዕት መዓዛው እግዚአብሔ
ርን ደስ የሚያሰኝ ይሆናል።
6 ስለ ደኅንነት የኅብረት መሥዋዕት ሆኖ
የሚቀርበው በግ ወይም ፍየል ቢሆን፥ ተባዕ
ትም ሆነ እንስት ምንም ነውር የማይገኝበት
ይሁን። 7 አንድ ሰው ለእግዚአብሔር መሥዋ
ዕት አድርጎ የሚያቀርበው የበግ ጠቦት ከሆነ፥
8 እጁን በጠቦቱ ራስ ላይ ጭኖ በድንኳኑ ደጃፍ
ፊት ለፊት ይረደው፤ ካህናቱም ደሙን ተቀብ
ለው በመሠዊያው ጐኖች ሁሉ ላይ ይርጩት።
9 ከዚህም እንስሳ ሥጋ የሚከተሉትን ክፍሎች
የምግብ መባ አድርገው ወደ እግዚአብሔር ያቅ
ርቡ፤ ይኸውም ስቡንና ከጀርባ አጥንቱ ሥር
የተቈረጠውን ላቱን በሙሉ፥ የሆድ ዕቃው
የሚሸፈንበትን ስብ ሁሉ፥ 10 ኵላሊቶቹንና እነ
ርሱ የተሸፈኑበትን ስብ፥ እንዲሁም እንደ
መረብ ሆኖ ጉበቱን የሚሸፍነውን ምርጥ ስብ፥
11 ስአገልግሎት የተሰየመው ካህን ይህን ሁሉ
ለእግዚአብሔር የምግብ መባ አድርጎ በማቅረብ
በመሠዊያው ላይ ያቃጥለዋል።
12 አንድ ሰው ለእግዚአብሔር መሥዋዕት
አድርጎ የሚያቀርበው ፍየል ከሆነ፥ 13 እጁን
በፍየሉ ራስ ላይ ጭኖ በድንኳኑ ፊት ለፊት

ይረደው፤ ካህናቱ ደሙን ተቀብለው በመሠዊ
ያው ጐኖች ሁሉ ላይ ይርጩት፤ [14]ከዚህም
እንስሳ ሥጋ የሚከተሉትን ክፍሎች የምግብ
መባ አድርገው ወደ እግዚአብሔር ያቅርቡ፤
ይኸውም የሆድ ዕቃው የተሸፈነበትን ስብ
ሁሉ፥ [15]ኩላሊቶቹንና እነርሱ የተሸፈኑበትን
ስብ፥ እንዲሁም እንደ መረብ ሆኖ ጉበቱ ከተ
ሸፈነበት ስብ ምርጥ የሆነውን ወስደው፤
[16]ካህኑ ይህን ሁሉ መዓዛው እግዚአብሔርን
ደስ የሚያሰኝ መሥዋዕት አድርጎ በመሠዊያው
ላይ ያቃጥለው፤ ስብ ሁሉ ለእግዚአብሔር የተ
ለየ ይሁን። [17]ከእስራኤላውያን ወገን ስብ የሆነ
ውን ሥጋ ወይም የእንስሳትን ደም የሚመገብ
አይኑር፤ ይህም እስራኤላውያን በሚኖሩበት
ዘመንና ቦታ ሁሉ ለዘላለሙ ተጠብቆ የሚኖር
ሥርዓት ይሁን።

ምዕራፍ 4

ባለ ማወቅ ስለተፈጸመ በደል የሚቀርብ መሥዋዕት

[1]እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ሲል አዘ
ዘው፤ [2]“ለእስራኤል ልጆች የምትነግራቸው
ይህ ነው፦ ማንም ሰው ተሳስቶ ኃጢአት
ቢሠራ ወይም ባለማወቅ ከእግዚአብሔር ትእዛ
ዛት አንዱን ቢተላለፍ ከዚህ የሚከተለውን ሥር
ዓት ይጠብቅ፦
[3]“ተቀብቶ የተሾመው ሊቀ ካህናት ኃጢ
አት ሠርቶ ሕዝቡን እንደ በደለኛ የሚያስቈጥር
ሆኖ ቢገኝ፥ ምንም ነውር የሌለበትን አንድ
ኰርማ ያምጣ፤ ስለ ኃጢአቱም ለእግዚአብሔር
መሥዋዕት አድርጎ ያቅርበው። [4]ኰርማውንም
ወደ ድንኳኑ ደጃፍ አምጥቶ እጁን በእንስሳው
ራስ ላይ በመጫን በእግዚአብሔር ፊት ይረ
ደው። [5]ከዚያም በኋላ ሊቀ ካህናቱ ከእንስሳው
ደም ጥቂት ወስዶ ወደ ድንኳኑ በማስገባት፥
[6]በቤተ መቅደሱ መጋረጃ ፊት ለፊት ሆኖ
ደሙን በጣቱ እያጠቀሰ በእግዚአብሔር ፊት
ሰባት ጊዜ ይርጨው። [7]ከዚያም ደግሞ ጥቂት
ደም ወስዶ በድንኳኑ ውስጥ በዕጣን መሠዊያው
አራት ማእዘን ጕጦች ላይ ያኑር፤ የተረፈውን
ደም ግን በድንኳኑ መግቢያ በኩል የሚቃጠል
መሥዋዕት በሚቀርብበት መሠዊያ ሥር ያፍስ
ሰው። [8]ከዚህም ኰርማ ስቡን ሁሉ፥ የሆድ
ዕቃው የተሸፈነበትን ስብ፥ [9]ኩላሊቶቹን፥ እነ
ርሱም የተሸፈኑበትን ስብና እንዲሁም እንደ
መረብ ሆኖ ጉበቱን ከሸፈነው ስብ ምርጥ የሆነ
ውን ይውሰድ። [10]ሊቀ ካህናቱም ይህን ስብ
ሁሉ ተቀብሎ የሚቃጠል መሥዋዕት በሚቀር
ብበት መሠዊያ ላይ ያቃጥለው፤ አፈጻጸሙም
ለኅብረት መሥዋዕት ከሚቀርበው የእንስሳ ስብ
ወስዶ ለሚቃጠል መሥዋዕት በሚያቀርበው
ዐይነት ይሁን። [11]ነገር ግን ቆዳውን፥ ሥጋ
ውን ሁሉ፥ ራሱንና እግሮቹን፥ አንጀቱንና
የሆድ ዕቃውን በሙሉ፥ [12]ከሰፈር ውጪ
ያውጣ፤ ዐመድ ወደሚፈስበት በሕግ መሠረት
ወደነጻም ስፍራ በመውሰድ እንጨት ሰብስቦ
ያንድድና በእሳት ያቃጥለው።
[13]“በመሳሳት ኃጢአት የሠራው ወይም ባለ
ማወቅ ከእግዚአብሔር ትእዛዛት አንዱን የተላለ
ፈው የእስራኤል ማኅበረ ሰብ ከሆነም፥ [14]የሠ
ራው ኃጢአት እንደታወቀ ወዲያውኑ ማኅበሩ
ስለ ኃጢአት መሥዋዕት የሚሆን አንድ ወይፈን
ያምጣ፤ እርሱንም እግዚአብሔር ወደሚመለክ
በት ድንኳን ፊት ለፊት ያቅርቡት፤ [15]የማኅበ
ሩም አለቆች እጆቻቸውን በኰርማው ራስ ላይ
ይጫኑበትና በዚያው በእግዚአብሔር ፊት ይታ
ረድ። [16]ሊቀ ካህናቱም ከኰርማው ደም ጥቂት
ይዞ ወደ ድንኳኑ ይግባ፤ [17]በቤተ መቅደሱ
መጋረጃ ፊት ለፊት ሆኖ ደሙን በጣቱ እያጠ
ቀሰ ሰባት ጊዜ በእግዚአብሔር ፊት ይርጨው።
[18]ደግሞም ጥቂት ደም ወስዶ በድንኳኑ ውስጥ
በዕጣን መሠዊያው አራት ማእዘን ጕጦች ላይ
ያኑር፤ ከዚያም የተረፈውን ደም በድንኳኑ
መግቢያ በኩል የሚቃጠል መሥዋዕት በሚቀር
ብበት መሠዊያ ሥር ያፍስሰው። [19]ከዚህም
ቀጥሎ የዚህን ኰርማ ስብ ሁሉ ወስዶ በመሠዊ
ያው ላይ ያቃጥለው። [20]አፈጻጸሙም ስለኃጢ
አት መሥዋዕት በሚቀርበው ኰርማ ላይ በሚደ
ረገው ዐይነት ይሁን፤ በዚህም ዐይነት ስለ
ሕዝቡ ኃጢአት ሊቀ ካህናቱ መሥዋዕትን ያቀ
ርባል፤ ሕዝቡም የኃጢአታቸውን ይቅርታ ያገ
ኛሉ። [21]ከዚህም በኋላ ኰርማውን ከሰፈር ወደ
ውጪ አውጥቶ ስለ ራሱ በደል በቀረበው ኰርማ
ላይ እንደተፈጸመው ዐይነት ያቃጥለው፤ ይህም
የማኅበረ ሰቡን ኃጢአት የሚያስወግድ መሥዋ
ዕት ይሆናል።
[22]“ኃጢአት የሠራውና ባለማወቅ ተሳስቶ
ከእግዚአብሔር ትእዛዛት አንዱን የተላለፈው
የሕዝቡ መሪ ከሆነም፥ [23]ኃጢአት መሥራቱን
እንዳወቀ ወዲያውኑ ምንም ነውር የሌለበትን
ተባዕት ፍየል የኃጢአት ስርየት መሥዋዕት
አድርጎ ያምጣ። [24]እጁንም በፍየሉ ራስ ላይ
ጭኖ፥ ከመሠዊያው በስተ ሰሜን በኩል ለሚቃ
ጠል መሥዋዕት የሚቀርቡ እንስሳት በሚታረዱ
በት ስፍራ በእግዚአብሔር ፊት ያርደው፤
ይህም ኃጢአትን የሚያስወግድ መሥዋዕት ይሆ
ናል። [25]ካህኑ የእንስሳውን ደም በጣቱ እያጠ
ቀስ በመሠዊያው አራት ማእዘን ጕጦች ላይ
ያኑር፤ ከዚህ የተረፈውንም በመሠዊያው ሥር
ያፍስሰው። [26]ስቡንም ሁሉ በመሠዊያው ላይ
ያቃጥለው፤ የዚህም አፈጻጸም ለኅብረት መሥ
ዋዕት የቀረቡትን እንስሳት ስብ ባቃጠለው ዐይ
ነት ይሁን፤ በዚህም ዐይነት ካህኑ ስለ ሕዝቡ
መሪ ኃጢአት መሥዋዕትን ያቀርባል፤ እርሱም
የኃጢአቱን ይቅርታ ያገኛል።

27 “ኃጢአት የሠራውና ባለማወቅም ተሳስቶ
ከእግዚአብሔር ትእዛዛት አንዱን የተላለፈው
ሰው ከተራው ሕዝብ ወገን ከሆነም ፤ 28 ኃጢ
አት መሥራቱን እንዳወቀ ወዲያውኑ ምንም
ነውር የሌለባት እንስት ፍየል ለኃጢአት መሥ
ዋዕት ያቅርብ ። 29 እጁንም በእንስሳይቱ ራስ
ላይ ይጫን ፤ ከመሠዊያው በስተ ሰሜን ለሚቃ
ጠል መሥዋዕት የሚቀርቡ እንስሳት በሚታረዱ
በት ስፍራ ይረዳት ። 30 ካህኑም የእንስሳይቱን
ደም በጣቱ እያጠቀሰ በመሠዊያው አራት ማእ
ዘን ጕጦች ላይ ያኑር ፤ ከዚህም የተረፈውን
ደም በመሠዊያው ሥር ያፍስሰው ። 31 ለደኅን
ነት የሚሆን የኅብረት መሥዋዕት የሚቀርቡ
እንስሳትን ስብ በመግፈፍ በሚፈጽመው ዐይነት
የዚህችንም እንስሳ ስብ ሁሉ ገፍፎ ያስወግድ ፤
መዓዛው እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ መሥዋ
ዕት አድርጎም በመሠዊያው ላይ ያቃጥለው ፤
በዚህ ዐይነት ካህኑ ስለዚያ ሰው የኃጢአት ስር
የት መሥዋዕት ያቀርባል ፤ ያም ሰው ኃጢአቱ
ይቅር ይባልለታል ።
32 “አንድ ሰው ስለ ኃጢአቱ ስርየት የበግ
መሥዋዕት ማቅረብ ቢፈልግ ፥ ምንም ነውር
የሌለባት እንስት ትሁን ። 33 እርሱም በእንስሳ
ይቱ ራስ ላይ እጁን ይጫን ፤ ከመሠዊያው በስ
ተሰሜን በኩል ለሚቃጠል መሥዋዕት የሚቀ
ርቡ እንስሳት በሚታረዱበት ስፍራ ይረዳት ፤
34 ካህኑም የእንስሳይቱን ደም በጣቱ እያጠቀሰ
በመሠዊያው አራት ማእዘን ጕጦች ላይ ያኑር ፤
ከዚህም የተረፈውን ደም በመሠዊያው ሥር
ያፍስሰው ፤ 35 ከዚህም በኋላ ለደኅንነት የሚ
ሆን የኅብረት መሥዋዕት የሚቀርቡ እንስሳትን
ስብ በመግፈፍ በሚፈጽመው ዐይነት የዚህች
ንም እንስሳ ስብ ሁሉ ገፍፎ ያስወግድ ፤ እርሱ
ንም ለእግዚአብሔር ከሚቀርበው የምግብ መባ
ጋር በመሠዊያው ላይ ያቃጥለው ፤ በዚህም ዐይ
ነት ካህኑ ስለዚያ ሰው የኃጢአት መሥዋዕትን
ያቀርባል ፤ ያም ሰው ኃጢአቱ ይቅር ይባልለ
ታል ።

ምዕራፍ 5

የበደል መሥዋዕት የሚቀርብበት ምክንያት

1 “አንድ ሰው በፍርድ አደባባይ በይፋ ምስ
ክርነት እንዲሰጥ መጥሪያ ደርሶት ስላየው
ወይም ስለሚያውቀው ነገር ተገቢውን ማስረጃ
ሳይሰጥ ቢቀር በደል ስለሚሆንበት የኃጢአት
ማስተስረያ መሥዋዕት ማቅረብ ይገባዋል ።
2 “አንድ ሰው ባለማወቅ ማናቸውንም በሥ
ርዓት የተከለከለ ርኩስ ነገር ለምሳሌ የአውሬ ፥
የቤት እንስሳ ወይም በደረቱ እየተሳበ የሚንቀሳ
ቀስ ፍጥረት በድን ቢነካ ፥ ያደረገውን ስሕተት
ካወቀበት ጊዜ አንሥቶ በደል ስለሚሆንበት የኃ
ጢአት ማስተስረያ መሥዋዕት ማቅረብ ይገባ
ዋል ።
3 “አንድ ሰው ባለማወቅ ምንም ዐይነት
ይሁን ከሰውነት የሚፈስ አንዳች ርኩስ ነገር
ቢነካ ፥ ያደረገውን ስሕተት ካወቀበት ጊዜ አን
ሥቶ በደል ስለሚሆንበት የኃጢአት ማስተስረያ
መሥዋዕት ማቅረብ ይገባዋል ።
4 “አንድ ሰው ለክፉም ሆነ ለደግ ስለ
ምንም ነገር ያለጥንቃቄ በግዴለሽነት ስእለት
ቢሳል ፥ ያደረገውን ስሕተት ካወቀበት ጊዜ አን
ሥቶ በደል ስለሚሆንበት የኃጢአት ማስተስረያ
ማቅረብ ይገባዋል ።
5 “አንድ ሰው በደል በፈጸመ ጊዜ ኃጢአ
ቱን መናዘዝ አለበት ፤ 6 ስለ በደሉም እንስት
በግ ወይም ፍየል ለእግዚአብሔር መሥዋዕት
አድርጎ ያምጣ ፥ ካህኑም ተቀብሎ ለዚያ ሰው
ኃጢአት ማስተስረያ ይሰዋለት ።
7 “አንድ ሰው በግ ወይም ፍየል ማቅረብ
ካልቻለ ግን ሁለት ርግቦች ወይም ሁለት ዋኖ
ሶች ፥ አንደኛይቱን ስለ ኃጢአት ለሚቀርብ
መሥዋዕት ፥ ሁለተኛይቱንም የሚቃጠል መሥ
ዋዕት አድርጎ የበደሉን ዕዳ ይክፈል ዘንድ ለእግ
ዚአብሔር ያምጣ ። 8 እርሱም እነዚያን አም
ጥቶ ለካህኑ ይስጥ ፤ ካህኑም ከሁለቱ ወፎች አን
ዷቱን ራስዋን ሳይቈርጥ አንገትዋን ቆልምሞ
ለበደል መሥዋዕት ያቅርብ ፤ 9 ከደሙም ጥቂት
ወስዶ በመሠዊያው ጐን ይርጨው ፤ የተረፈው
ንም ደም በመሠዊያው ሥር ያፍስሰው ፤ ይህም
ኃጢአትን የሚያስወግድ መሥዋዕት ይሆናል ።
10 ሌላይቱንም ወፍ በሥርዓቱ ሕግ መሠረት
የሚቃጠል መሥዋዕት አድርጎ ያቅርብ ፤ በዚ
ህም ዐይነት ካህኑ ስለ ኃጢአት የሚሠዋውን
መሥዋዕት ያቀርባል ፤ በደል የሠራውም ሰው
ኃጢአቱ ይቅር ይባልለታል ።
11 “አንድ ሰው ሁለት ርግቦች ወይም ሁለት
ዋኖሶች ማቅረብ ባይችል ፥ አንድ ኪሎ የላመ
ዱቄት ስለ ኃጢአቱ ስርየት የሚቀርብ መሥዋ
ዕት አድርጎ ያምጣ ፤ እርሱም ስለ ኃጢአት ስር
የት የሚቀርብ መሥዋዕት እንጂ የእህል መባ
ስላልሆነ የወይራ ዘይት ወይም ዕጣን አይጨም
ርበት ። 12 እርሱንም አምጥቶ ለካህኑ ይስጠው ፤
ካህኑም ከዚያ ዱቄት በእፍኙ ወስዶ ሁሉም
ለእግዚአብሔር የቀረበ መሆኑን በማመልከት
ለእግዚአብሔር ከሚቀርበው የምግብ መባ ጋር
በመሠዊያው ላይ በሚገኘው እሳት ያቃጥለው ፤
እርሱም ኃጢአትን የሚያስወግድ መሥዋዕት
ይሆናል ። 13 ካህኑም በዚህ ዐይነት ስለዚያ ሰው
ኃጢአት ማስተስረያ መሥዋዕትን ያቀርባል ፤
ያም ሰው ኃጢአቱ ይቅር ይባልለታል ፤ የቀረው
ዱቄት የእህል መባ በሚቀርብበት ዐይነት ለካ
ህኑ ይሁን ።”

4፥27-31 ፡- ዘኍ. 15፥27-28 ።

የበደል ዕዳ መሥዋዕት አቀራረብ

14 እግዚአብሔር ለሙሴ የሚከተሉትን የሥ
ርዓት መመሪያዎች ሰጠው ፤ 15 "አንድ ሰው
ለእግዚአብሔር የተቀደሰውን መሥዋዕት ማቅ
ረብ ሲገባው ባለማወቅ ሳያቀርብ በመቅረቱ
ኃጢአት ቢሠራ ፤ የበደል ዕዳ መሥዋዕት አድ
ርጎ ምንም ነውር የሌለበት አውራ በግ ወይም
ፍየል ለእግዚአብሔር ያቅርብ ፤ ዋጋውም ተገ
ምግሞ በይፋ በታወቀው ተመን ይወሰን ።
16 ቀድሞ መስጠት ይገባው ከነበረው ጋር
በመቶ ሃያ እጅ ጨምሮ ያምጣ ፤ እርሱንም
አምጥቶ ለካህኑ ይስጥ ፤ ካህኑም እንስሳውን ስለ
ሰውየው ኃጢአት መሥዋዕት አድርጎ ያቅር
በው ፤ በደል የሠራውም ሰው ኃጢአቱ ይቅር
ይባልለታል ።
17 "አንድ ሰው ባለማወቅ ከእግዚአብሔር
ትእዛዛት አንዱቱን ቢተላለፍ በደል ስለሚሆን
በት የኃጢአት ማስተስረያ መሥዋዕት ማቅረብ
ይገባዋል ። 18 ከመንጋው ምንም ነውር የሌለ
በት ተባዕት በግ ወይም ፍየል ስለ በደሉ ዕዳ
መሥዋዕት አድርጎ ወደ ካህን ያምጣ ፤ ዋጋ
ውም ተገምግሞ በይፋ በታወቀው ተመን ይወ
ሰን ፤ ካህኑም የእንስሳውን መሥዋዕት ስለዚያ
ሰው ያቅርብ ፤ በደል የሠራውም ሰው ኃጢአቱ
ይቅር ይባልለታል ። 19 ይህም ያ ሰው በእግዚአ
ብሔር ላይ ስለፈጸመው በደል የኃጢአቱ ማስተ
ስረያ መሥዋዕት ነው ።"

ምዕራፍ 6

1 እግዚአብሔር ለሙሴ የሚከተሉትን የሥር
ዓት መመሪያዎች ሰጠው ፤ 2 "ማንም ሰው
ወገኑ በብድር ወይም በዐደራ የሰጠውን ንብረት
ባለመመለስ እግዚአብሔርን ቢያሳዝን ፤ ወይም
የሰውን ንብረት በመቀማት ፤ ወይም አታሎ
በመውሰድ ፤ 3 ወይም የጠፋ ነገር አግኝቶ አላየ
ሁም በማለት በሐሰት በመማል ፤ እግዚአብሔ
ርን ቢያሳዝን በደል ስለሚሆንበት የኃጢአት
ማስተስረያ መሥዋዕት ማቅረብ ይገባዋል ።
4-5 ማንም ሰው በዚህ ዐይነት ኃጢአት ቢሠራ ፤
በእምነት ማጉደል ያገኘውን ንብረት ለባለቤቱ
መልሶ ይስጥ ፤ በደለኛ ሆኖ በተገኘበትም በዚ
ያው ዕለት በዋናው ዕዳ ላይ በመቶ ሃያ እጅ
ጨምሮ ይክፈል ። 6 ለበደሉም ዕዳ ማካካሻ
ይሆን ዘንድ ምንም ነውር የሌለበት ተባዕት በግ
ወይም ፍየል መሥዋዕት አድርጎ ለእግዚአብ
ሔር ያቅርብ ፤ እርሱንም አምጥቶ ለካህኑ ይስ
ጠው ፤ ዋጋውም ተገምግሞ በታወቀው ተመን
ይወሰን ። 7 ካህኑም ስለዚያ ሰው ኃጢአት ማስ
ተስረያ በእግዚአብሔር ፊት መሥዋዕቱን ያቅ
ርብ ፤ ኃጢአቱም ይቅር ይባልለታል ።"

በሙሉ ስለሚቃጠል መሥዋዕት

8 እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ሲል አዘ
ዘው ፤ 9 "ለአሮንና ለልጆቹ የምትሰጣቸው የሥ
ርዓት መመሪያ ይህ ነው ፤ የሚቃጠል መሥዋ
ዕት ሌሊቱን ሁሉ በመሠዊያው ላይ እንዲቆይ
ተደርጎ እሳቱ ሲነድ ይደር ፤ 10 ካህኑም ከበፍታ
የተሠራ ቀሚሱንና ሱሪውን ለብሶ የሚቃጠለ
ውን መሥዋዕት እሳት ከበላው በኋላ የቀረውን
ዐመድ አስገልሎ በመሠዊያው ጐን ያፍስሰው ።
11 ከዚያም በኋላ ልብሱን ለውጦ ያንን ዐመድ
ተሸክሞ ከሰፈር ውጪ ያውጣ ፤ በሥርዓት
ንጹሕ በሆነውም ቦታ ይድፋው ። 12 በመሠዊ
ያው ላይ ያለው እሳት ሳይጠፋ ሌሊትና ቀን
ዘወትር ሲነድ ይኑር ፤ ካህኑም ማለዳ ማለዳ
የማገዶ እንጨት ይጨምርበት ፤ በእርሱ ላይ
የሚቃጠለውንም መሥዋዕት አመቻችቶ በማ
ኖር ለደኅንነት የሚሆን የኅብረት መሥዋዕትን
ስብ ያቃጥለው ። 13 እሳቱም ሳይጠፋ በመሠዊ
ያው ላይ ሁልጊዜ ይንደድ ።

የእህል መባ

14 "ስለ እህል መባ አቀራረብ የተደነገጉት
የሥርዓት መመሪያዎች እነዚህ ናቸው ፤ ትው
ልዱ ከአሮን ወገን የሆነ ካህን የእህሉን መባ
በመሠዊያው ፊት ለፊት ለእግዚአብሔር ያቅ
ርብ ፤ 15 ከዚህም በኋላ ዘይት ካለበት ከላም
ዱቄት በእፍኙ ወስዶና ለእህሉ መባ ላይ ያለ
ውን ዕጣን በሙሉ አንሥቶ ለእግዚአብሔር ያቀ
ረበ መሆኑን ለማሳወቅ በመሠዊያው ላይ ያቃጥ
ለው ፤ ይህም መዓዛው እግዚአብሔርን ደስ የሚ
ያሰኝ መሥዋዕት ይሆናል ። 16-17 ከዚያ የተረፈ
ውን ካህናቱ ይብሉት ፤ እርሱንም እርሾ ሳይነ
ካው ዳቦ እድርገው በመጋገር እግዚአብሔር
በሚመለክበት በተቀደሰው ድንኳን ፊት ለፊት
ባለው አደባባይ ይብሉት ፤ ምክንያቱም እኔ እግ
ዚአብሔር ይህን የምግብ መባ ከሚቃጠለው
መሥዋዕት ጋር ለካህናቱ ድርሻ አድርጌ ሰጥቻ
ቸዋለሁ ፤ እርሱም ስለ ኃጢአት ስርየትና ስለ
በደል ዕዳ እንደሚቀርቡት መሥዋዕቶች ሁሉ
እጅግ የተቀደሰ ነው ። 18 በሚመጡት ዘመናት
ሁሉ ትውልዱ ከአሮን ወገን የሆነ ወንድ ሁሉ
ለእግዚአብሔር ከቀረበው መባ ተከፍሎ ለእርሱ
የተመደበለት ዕድል ፈንታ ስለሆነ መብላት
ይችላል ፤ ማንም ሌላ ሰው ይህን መባ ቢነካ
ግን ከማንኛውም ርኩስ ነገር ርቆ ለእግዚአብ
ሔር የተለየ ይሆናል ።"
19-20 እግዚአብሔር ለሙሴ ስለ አሮናውያን
የክህነት ሹመት አሰጣጥ የሚከተሉትን የሥር
ዓት መመሪያዎች ሰጠው ፤ "ካህኑ በሚሾምበት
ቀን መጠኑ በየዕለቱ ከሚቀርበው የእህል መባ

6፥1-7 ፡- ዘኍ. 5፥5-8 ።

ጋር እኩል የሆነ አንድ ኪሎ የላመ ዱቄት ለእ
ግዚአብሔር መሥዋዕት አድርጎ ያምጣ፤ እር
ሱም ከፊሉ ጠዋት፣ ከፊሉ ደግሞ ማታ መሥ
ዋዕት ሆኖ ይቅረብ፤ 21 በዘይት ተለውሶና በሚ
ገባ ተቀላቅሎ በምጣድ ይጋገር፤ ከተፈረፈረም
በኋላ መዓዛው እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ
የእህል መባ ሆኖ ይቅረብ፤ 22 በሚመጡት ዘመ
ናት ሁሉ በሊቀ ካህናትነት የሚያገለግል የአ
ሮን ዘር ሁሉ ይህን ሥርዓት ይፈጽም። ይህም
ለእግዚአብሔር የሚቀርብ መሥዋዕት ሆኖ
በሙሉ ይቃጠል። 23 ካህኑ ከሚያቀርበው የእ
ህል መባ የሚበላ ሳይኖር ሁሉም መቃጠል አለ
በት።”

ስለ ኃጢአት ስርየት
የሚቀርብ መሥዋዕት

24 እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ብሎ አዘ
ዘው፤ 25 “ስለ ኃጢአት ስርየት የሚቀርቡትን
መሥዋዕቶች በማስመልከት ለአሮንና ለልጆቹ
የምትሰጣቸው የሥርዓት መመሪያ ይህ ነው፤
ስለ ኃጢአት ስርየት መሥዋዕት የሚቀርበው
እንስሳ፣ ለሚቃጠል መሥዋዕት የሚቀርቡት
እንስሳት በሚታረዱበት ከመሠዊያው በስተሰ
ሜን በኩል በእግዚአብሔር ፊት ይታረድ፤
ይህም እጅግ የተቀደሰ መሥዋዕት ነው። 26 እን
ስሳውን የሚሠዋውም ካህን እርሱን እግዚአብ
ሔር በሚመለክበት ድንኳን አደባባይ ባለው
የተቀደሰ ስፍራ ይብላው፤ 27 ሰውም ሆነ ማና
ቸውም ነገር ያንን ሥጋ ቢነካ በቅድስናው
ኀይል ጉዳት ላይ ይወድቃል፤ ማናቸውም የል
ብስ ዐይነት የእንስሳው ደም ቢፈስበት፣ በተቀ
ደሰ ስፍራ ይታጠብ፤ 28 ሥጋ የተቀቀለበት ማና
ቸውም የሸክላ ዕቃ ይሰበር፤ ሥጋው የተቀቀ
ለው በነሐስ ዕቃ ከሆነም ተፈግፍጎ በውሃ ይለ
ቃለቅ። 29 ከካህናቱ ቤተሰብ ወንድ የሆነ ሁሉ
ይህንን መሥዋዕት ይመገብ፤ እርሱ እጅግ የተ
ቀደሰ መሥዋዕት ነው። 30 ኃጢአትን ለማስወ
ገድ በሚደረገው ሥርዓት ደሙ ወደ ድንኳኑ
ውስጥ የገባ ከሆነ ግን እንስሳው መበላት የለበ
ትም፤ ሁሉም በእሳት ይቃጠል።

ምዕራፍ 7

ስለ በደል ዕዳ የሚቀርብ መሥዋዕት

1 “እጅግ የተቀደሰ ለሆነው የበደል ዕዳ
መሥዋዕት አቀራረብ የተሰጠው የሥርዓት
መመሪያ ይህ ነው፤ 2 መሥዋዕት ሆኖ የቀረበው
እንስሳ፣ ለሚቃጠል መሥዋዕት የሚቀርቡት
እንስሳት በሚታረዱበት ከመሠዊያው በስተ
ሰሜን በኩል ባለው ስፍራ ይታረድ፤ ደሙንም
በመሠዊያው ጐን በአራቱም ማእዘን ይር
ጨው። 3 ስቡ ሁሉ ተገፎ፣ ይኸውም የላቱ
ስብ፣ የሆድ ዕቃውን የሚሸፍነው ስብ፣ 4 ኵላ
ሊቶቹና በእነርሱ ላይ የሚገኘው ስብ፣ እንዲ
ሁም እንደ መረብ ሆኖ ጉበቱን ከሚሸፍነው
ስብ ምርጥ የሆነው ክፍል ተወስዶ በመሠዊ
ያው ላይ መሥዋዕት ሆኖ ይቅረብ፤ 5 በመሠዊያ
ውም ላይ ያለውን ስብ ሁሉ ካህኑ ለእግዚአብ
ሔር መባ አድርጎ በእሳት ያቃጥለው፤ ይህም
የበደል ዕዳ መሥዋዕት ነው። 6 ከካህናት ወገን
የሆነ ወንድ ሁሉ የመሥዋዕቱን ሥጋ ይብላ፤
ነገር ግን ያ መሥዋዕት እጅግ የተቀደሰ ስለሆነ
በተቀደሰ ስፍራ ይብላው።

7 “ስለ ኃጢአት ስርየት በሚቀርበው መሥ
ዋዕትና ስለ በደል ዕዳ በሚቀርበው መሥዋዕት
መካከል ለሁለቱም የሚሠራ አንድ ዐይነት የሥ
ርዓት መመሪያ አለ፤ ይኸውም የእንስሳው ሥጋ
መሥዋዕቱን ለሚያቀርበው ካህን ምግብ እንዲ
ሆን ይሰጣል፤ 8 ለሚቃጠል መሥዋዕት የቀረ
በው እንስሳ፣ ቆዳው ተገፎ መሥዋዕቱን ሳቀረ
በው ካህን ይሰጠዋል፤ 9 በእቶን የተጋገረው የእ
ህል መባ ሁሉ፣ ወይም በመቀቀያ የበሰለውና
በምጣድ የተጋገረውም ቍምር ስሙን ለእግዚአ
ብሔር የሚቃጠል መሥዋዕት አድርጎ ሳቀረ
በው ካህን ይሰጣል፤ 10 በዘይት የተለወሰም
ቢሆን ወይም ደረቅ ያልበሰለው የእህል መባ
ግን ትውልዳቸው ከአሮን ወገን ለሆነው ካህናት
ሁሉ ይሰጥ፤ እርሱንም እኩል ይካፈሉት።

ለደኅንነት የሚሆን
የኅብረት መሥዋዕት

11 “ለእግዚአብሔር ስለሚቀርበው ለደኅን
ነት የሚሆን የኅብረት መሥዋዕት የሥርዓት
መመሪያ ይህ ነው፤ 12 አንድ ሰው ይህን መባ
ለእግዚአብሔር የምስጋና መሥዋዕት አድርጎ
ለማቅረብ ቢፈልግ፣ ከሚሠዋው እንስሳ ጋር
እርሾ ያልነካው የዳቦ መባ ያቅርብ፤ ይህም
ማለት የላመው ዱቄት በወይራ ዘይት ተለውሶ
በወፍራሙ የተጋገረውን ቂጣ ሁሉ የሚያጠቃ
ልል ነው። 13 በተጨማሪም ለመባ የሚሆን በእ
ርሾ ተቦክቶ የተጋገረ ኅብስት በማንግት በረከት
አድርጎ ያቅርብ። 14 ከእያንዳንዱ የኅብስት ዐይ
ነት አንዱን ክፍል ለእግዚአብሔር የተለየ መባ
አድርጎ ያቀርባል፤ ያም መባ የእንስሳውን ደም
ወስዶ በመሠዊያው ጐን ለረጨው ካህን ድርሻ
ይሁን፤ 15 የእንስሳውም ሥጋ በዚያው በተሠዋ
በት ቀን መበላት አለበት፤ ከዚያ ተርፎ የሚያ
ድር ምንም ነገር አይኑር።

16 “አንድ ሰው ስእለት ስለተፈጸመለት ለደ
ኅንነት የሚሆን የኅብረት መሥዋዕት ወይም
የበጎ ፈቃድ ስጦታ ቢያቀርብ ሁሉም በዚያው
በቀረበበት ዕለት ይበላ፤ ከዚያም የተረፈ ቢኖር
በማግሥቱ ይበላ። 17 ተርፎ እስከ ሦስት ቀን
የቈየው ሥጋ ግን በእሳት ይቃጠል፤ 18 ከተረ
ፈው ሥጋ የቱንም ያህል በሦስተኛው ቀን
ቢበላ የዚያን ሰው መሥዋዕት እግዚአብሔር
አይቀበልለትም፤ መሥዋዕቱም እንደቀረበ ሆኖ

አይቈጠርለትም ፤ እንዲያውም እንደ ረከሰ ሆኖ
ይቈጠራል ፤ እርሱንም የበላ ሰው የበደሉን ፍዳ
ይቀበላል ። 19 ይህን በሕጉ መሠረት በሥርዓት
ንጹሕ የሆነውን ሥጋ ማንኛውም የረከሰ ነገር
ቢነካው መቃጠል እንጂ መበላት የለበትም ፤
"ሥርዓቱን ጠብቆ ንጹሕ የሆነ ሰው ይህን
ንጹሕ የሆነውን ሥጋ ይብላ ፤ 20 ነገር ግን
አንድ ሰው በሕጉ መሠረት ንጹሕ ሳይሆን ቢበ
ላው ከእግዚአብሔር ሕዝብ እንደ አንዱ ሆኖ
መቈጠር የለበትም ፤ 21 በሕጉ መሠረት በሥር
ዓት ንጹሕ ያልሆነውን ከሰው ወይም ከእንስ
ሳት የሚወጣ ማንኛውም ርኩስ ነገር ነክቶ
ይህን ለደኅንነት የሚሆን የኅብረት መሥዋዕት
ሥጋ ቢበላ ከእግዚአብሔር ሕዝብ እንደ አንዱ
ሆኖ መቈጠር የለበትም ።
22 "እግዚአብሔር ሙሴን የሚከተሉትን
የሥርዓት መመሪያዎች ፥ 23 ለእስራኤል ሕዝብ
እንዲያስተምር አዘዘው ፤ የቀንድ ከብት ፥ የበ
ግና ፥ የፍየልን ስብ የሚበላ አይኑር ፤ 24 ሞቶ
የተገኘ እንስሳ ወይም አውሬ የገደለው እንስሳ
ስቡ ለሌላ አገልግሎት ይዋል እንጂ ማንም
ሰው አይብላው ። 25 የሚቃጠል መሥዋዕት ሆኖ
ለእግዚአብሔር የቀረበውን እንስሳ ስብ የሚበላ
ሰው ከእግዚአብሔር ሕዝብ እንደ አንዱ ሆኖ
መቈጠር የለበትም ። 26 እስራኤላውያን የትም
ቦታ ቢኖሩ በሚኖሩበት ስፍራ ሁሉ የወፍም
ሆነ የእንስሳ ደም አይብሉ ፤ 27 ማንኛውንም
ደም የሚበላ ሰው ሁሉ ከእግዚአብሔር ሕዝብ
እንደ አንዱ ሆኖ አይቈጠር ።"
28 እግዚአብሔር ሙሴን የሚከተሉትን የሥ
ርዓት መመሪያዎች ፥ 29 ለእስራኤል ሕዝብ እን
ዲያስተምር አዘዘው ፤ ማንም ሰው ለደኅንነት
የሚሆን የኅብረት መሥዋዕት ቢያቀርብ ከእርሱ
ክፍሉ ለእግዚአብሔር የተለየ መባ ያምጣ ፤
30 እርሱንም የሚቃጠል መሥዋዕት አድርጎ ለእ
ግዚአብሔር ያቅርብ ፤ የእንስሳውንም ስብ ከፍ
ርምባው ጋር ለእግዚአብሔር ወደ ላይና ወደ
ታች በመወዝወዝ ለእግዚአብሔር ልዩ መባ
አድርጎ ያቅርብ ። 31 ካህኑ ስቡን በመሠዊያው
ላይ ያቃጥለው ፤ ፍርምባው ግን ለካህናቱ
ይሰጥ ፤ 32 በቀኝ በኩል ያለው ወርች የተለየ
ድርሻ ሆኖ ፥ 33 ደሙና ስቡ ለደኅንነት የሚሆን
የኅብረት መሥዋዕት አድርጎ ላቀረበው ካህን
ድርሻ ይሁን ፤ 34 ለደኅንነት ከሚሆነው የኅብ
ረት መሥዋዕት የእንስሳው ፍርምባ ልዩ መባ
ነው ፤ በቀኝ በኩል ያለውንም ወርች እግዚአብ
ሔር ከእስራኤል ልጆች ተቀብሎ ለካህናቱ የተ
ለየ ድርሻ አድርጎ ሰጥቶአቸዋል ፤ በሚመጡት
ዘመናት ሁሉ የእስራኤል ሕዝብ ለካህናቱ የሚ
ያደርጉላቸው ስጦታ ይህ ነው ፤ 35 ይህም እግዚ
አብሔር አሮንና ልጆቹን ካህናት አድርጎ በሾ
መበት ቀን ለእግዚአብሔር ከቀረበው ከሚቃ
ጠል መሥዋዕት ለካህናት ድርሻ ሆኖ የተለየ
ነው ፤ 36 በዚያን ቀን እግዚአብሔር ይህን የመ
ሥዋዕት ክፍል ለካህናቱ እንዲሰጡአቸው የእስ
ራኤልን ሕዝብ አዘዘ ፤ ይህም በሚመጡት ዘመ
ናት ሁሉ የእስራኤል ሕዝብ ሊፈጽሙት የሚ
ገባ የሥርዓት መመሪያ ነው ።
37 እንግዲህ ስለሚቃጠል መሥዋዕት ፥ ስለ
እህል መባ ፥ ስለ ኃጢአት ስርየት መሥዋዕት ፥
ስለበደል ዕዳ መሥዋዕት ስለ ክህነት ሹመት
መሥዋዕትና ለደኅንነት ስለሚሆነው የኅብረት
መሥዋዕት የሚፈጸሙትም የሥርዓት መመሪያ
ዎች እነዚሁ ናቸው ። 38 በዚያም በረሓ በሆ
ነው በሲና ተራራ የእስራኤል ሕዝብ መሥዋ
ዕት እንዲያቀርቡ ባዘዛቸው በዚያ ቀን እግዚእ
ብሔር ለሙሴ እነዚህን ትእዛዛት ሰጠው ።

ምዕራፍ 8

የአሮንና የልጆቹ የክህነት ሹመት

(ዘጸ. 29፥1-37)

1 እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው ፥
2 "አሮንና ወንዶች ልጆቹን እኔ ወደምመለከ
በት ድንኳን ደጃፍ ውሰዳቸው ፤ እንዲሁም የክ
ህነት ልብሱን ፥ የቅባቱን ዘይት ፥ ስለ ኃጢአት
ስርየት መሥዋዕት የሚቀርበውን ኰርማ ፤ ሁለ
ቱን የበግ አውራዎች ፥ እርሾ ያልነካው ቂጣ
ያለበትን መሶብ ፥ አብረሀ እምጣ ፤ 3 መላውንም
የእስራኤል ሕዝብ በአንድነት ጠርተሀ በዚያ
እንዲሰበሰቡ አድርግ ።"
4 ሙሴም እግዚአብሔር እንዳዘዘው አደረገ ፤
ሕዝቡም በተሰበሰበ ጊዜ ፤ 5 "አሁን በፊታችሁ
ሳደርግ የምታዩት እግዚአብሔር ያዘዘው ነገር
ነው" አላቸው ።
6 ሙሴም አሮንንና ወንዶች ልጆቹን አቅርቦ
በውሃ የመታጠብን ሥርዓት እንዲፈጽሙ አደ
ረገ ፤ 7 አሮንን ሸሚዝ አልብሶ ፥ ካባ ደርቦ ፥
መታጠቂያ አስታጠቀው ፤ በዚያም ላይ ኤፉድ
ተብሎ የሚጠራውን የአንገት ልብስ ደረበለት ፤
እርሱንም በልዩ ጥበብ በተጠለፈ ቀበቶ እያይዞ
በወገቡ ዙሪያ አሰረለት ፤ 8 በኤፉዱም ላይ የደ
ረት ኪስ ሰፍቶ የእግዚአብሔር ፈቃድ የሚገለ
ጥባቸውን ኡሪምና ቱሚምን አኖረ ፤ 9 በራሱም
ላይ ጥምጥም አደረገለት ፤ በጥምጥሙም ላይ
ከፊት ለፊት በኩል እግዚአብሔር ሙሴን ባዘ
ዘው መሠረት በወርቅ አጊጦ የተሠራውን የቅድ
ስና ምልክት የሆነውን አክሊል አኖረ ።
10 ከዚህም ቀጥሎ ሙሴ የቅባቱን ዘይት
ወስዶ እግዚአብሔር የሚመለከበትን ድንኳንና
በውስጡ ያሉትንም ነገሮች ቀባ ፤ በዚህ ዐይነት
ሁሉንም ለእግዚአብሔር አገልግሎት የተለየ
እንዲሆን አደረገው ፤ 11 ከዘይቱም ጥቂት ወስዶ

7፥26-27 ፦ ዘፍ. 9፥4 ፤ ዘሌ. 17፥10-14 ፤ 19፥26 ፤ ዘዳ. 12፥16 ፥23 ፥ 15፥23 ።

በመሠዊያው ላይ ሰባት ጊዜ ረጨ፤ በዚሁ ዐይ
ነት ለእግዚአብሔር አገልግሎት የተለዩ ይሆኑ
ዘንድ በመሠዊያውና ለእርሱ መገልገያ በተሠ
ሩት ዕቃዎች ሁሉ ላይ እንዲሁም በመታጠቢ
ያው ሳሕንና በሳሕኑ ማስቀመጫ ላይ ረጨ።
12 የቅባቱንም ዘይት በአሮን ራስ ላይ በማፍሰስ
ቀብቶ ለእግዚአብሔር አገልግሎት የተለየ በማ
ድረግ የክህነት ሹመት ሰጠው፤ 13 ቀጥሎም
ሙሴ እግዚአብሔር ባዘዘው መሠረት የአሮንን
ወንዶች ልጆች ወደፊት አቅርቦ ሸሚዝ አለበሳ
ቸው፤ በወገባቸውም ዙሪያ መታጠቂያ አድርጎ
በራሳቸውም ላይ ቆብ ደፋላቸው።

14 ከዚህም በኋላ ሙሴ ስለ ኃጢአት ስርየት
መሥዋዕት የሚቀርበውን ኮርማ አመጣ፤ አሮ
ንና ልጆቹ በኮርማው ራስ ላይ እጃቸውን
ጫኑ፤ 15 ሙሴም ሀረደው፤ ከደሙም ጥቂት
በጣቱ ነክሮ የመሠዊያውን አራት ማእዘን
ጕጦች በመቀባት አንጽቶ ቀደሰው፤ ከዚያም
የተረፈውን ደም በመሠዊያው ሥር አፈሰሰው፤
በዚህም ዐይነት መሠዊያውን ለእግዚአብሔር
በመለየት አነጻው፤ 16 ሙሴ በእንስሳው ሆድ
ዕቃ ላይ ያለውን ስብ ሁሉ፥ ጉበቱን እንደ
መረብ ሆኖ የሚሸፍነው ስብ፥ ኵላሊቶቹንና
በእነርሱ ላይ ያለውን ስብ ወስዶ ሁሉንም በመ
ሠዊያው ላይ አቃጠለው። 17 ከኮርማው የቀረው
ንም ቆዳውን፥ ሥጋውንና አንጀቱን ወስዶ እግ
ዚአብሔር ባዘዘውም መሠረት ከሰፈር ውጭ
አውጥቶ አቃጠለው።

18 ከዚያም በኋላ ሙሴ ለሚቃጠል መሥዋ
ዕት የሚቀርበውን የበግ አውራ አመጣ፤ አሮ
ንና ልጆቹ በአውራው በግ ራስ ላይ እጃቸውን
ጫኑ፤ 19 ሙሴም ሀረደው፤ ደሙንም በመሠዊ
ያው አራት ማእዘን ረጨ፤ 20-21 የበግ አውራው
ንም ሥጋ በየብልቱ ቈራረጠ፤ የውስጥ ዕቃው
ንና የኋላ እግሮቹን በውሃ አጠበ፤ እግዚአብ
ሔር ባዘዘውም መሠረት ጭንቅላቱን፥ ስቡንና
የቀረውንም የአውራውን በግ ሥጋ ሁሉ በመሠ
ዊያው ላይ አቃጠለ፤ ይህም የሚቃጠል መሥ
ዋዕት ሽታው እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ
የምግብ መባ ነበር።

22 ሙሴም እንደገና ስለ ክህነት ሹመት የሚ
ቀርበውን ሁለተኛውን አውራ በግ አመጣ፤
አሮንና ልጆቹ እጆቻቸውን በራሱ ላይ ጫኑ፤
23 ሙሴ ዐረደው፤ ከደሙም ጥቂት ወስዶ የአሮ
ንን የቀኝ ጆሮውን ጫፍ፥ የቀኝ እጁን አውራ
ጣት፥ የቀኝ እግሩንም አውራ ጣት ቀባ፤
24 ቀጥሎም የአሮንን ልጆች ወደ ፊት አቅርቦ
የቀኝ ጆሮዎቻቸውን ጫፎች፥ የቀኝ እጆቻቸ
ውን አውራ ጣቶችና የቀኝ እግሮቻቸውን
አውራ ጣቶች ቀባ፤ ከዚህ የተረፈውንም ደም
ሙሴ በመሠዊያው ጐን በአራቱም ማእዘን
ረጨው። 25 ስቡን፥ ላቱን፥ ሆድ ዕቃውን የሚ
ሸፍነውን ስብ ሁሉ፥ እንደ መረብ ሆኖ ጉበ
ቱን ከሚሸፍነው ስብ ምርጥ የሆነውን ክፍል፥
ኵላሊቶቹን፥ በእነርሱ ላይ ያለውን ስብና
በቀኝ በኩል ያለውን ወርች ወሰደ፤ 26 ለእግዚ
አብሔር የተለየ ሆኖ እርሾ ያልነካው ቂጣ ከሚ
ቀመጥበትም መሶብ አንድ ኅብስት ወሰደ፤ እን
ዲሁም በዘይት የታሸ አንድ ኅብስትና አንድ
ስስ ቂጣ ወስዶ በስቡና በወርቹ ጫፍ ላይ አኖ
ረው፤ 27 ይህንን ሁሉ ምግብ ወስዶ ለአሮንና
ለልጆቹ በእጃቸው አስያዛቸው፤ እነርሱም ወደ
ላይና ወደ ታች በመወዝወዝ ለእግዚአብሔር
ልዩ መባ አድርገው አቀረቡት። 28 ከዚህ በኋላ
ሙሴ ምግቡን ከእነርሱ ወሰደ፤ ስለ ክህነት
ሹመት መባ እንዲሆን ከሚቀርበው የሚቃጠል
መሥዋዕት በላይ አድርጎ በመሠዊያው ላይ አቃ
ጠለው፤ ይህም መዓዛው እግዚአብሔርን ደስ
የሚያሰኝ የምግብ ቊርባን ነበር። 29 ቀጥሎም
ሙሴ ፍርምባውን ወስዶ ወደ ላይና ወደ ታች
በመወዝወዝ ለእግዚአብሔር ልዩ መባ አድርጎ
አቀረበ፤ ስለ ክህነት ሹመት ከሚቀርበው የበግ
አውራ የሙሴ ድርሻ ይህ ነበር፤ ሙሴ ሁሉን
ነገር እግዚአብሔር ባዘዘው መሠረት አደረገ።

30 ሙሴ ከቅባት ዘይት ጥቂት በመሠዊያው
ላይ ከነበረውም ጥቂት ወስዶ በአሮንና በልጆቹ
እንዲሁም በልብሳቸው ሁሉ ላይ ረጨው፤ በዚ
ህም ሁኔታ ሙሴ እነርሱንና ልብሶቻቸውን ለእ
ግዚአብሔር የተለዩ አደረገ።

31 ሙሴ አሮንንና ልጆቹን እንዲህ አላቸው፥
"ሥጋውን እግዚአብሔር በሚመለክበት በተቀ
ደሰው ድንኳን ደጃፍ ቀቅሉት፤ በዚያም እግዚ
አብሔር ባዘዘው መሠረት ስለ ክህነት ሹመት
መባ ሆኖ ከሚቀርበው በመሶቡ ውስጥ ካለው
ኅብስት ጋር ብሉት። 32 የተረፈ ሥጋም ሆነ
ዳቦ ቢኖር በእሳት አቃጥሉት፤ 33 የክህነት
ሹመታችሁን ሥርዓት ለመፈጸም ሰባት ቀን ስለ
ሚወስድ ይኸው ሥርዓት እስከሚፈጸምበት
እስከ ሰባት ቀን ድረስ እግዚአብሔር ከሚመለክ
በት ድንኳን ደጃፍ አትወጡም። 34 ኃጢአታች
ሁን ለማስወገድ ይህን ዛሬ ያደረግነውን ሥር
ዓት እንድንፈጽም እግዚአብሔር አዝዞናል፤
35 ስለዚህም እግዚአብሔር ያዘዘውን ሁሉ በመ
ፈጸም ሰባት ቀን ሙሉ ሌሊትና ቀን እግዚአብ
ሔር በሚመለክበት ድንኳን ደጃፍ ትቈያላ
ችሁ፤ ይህን ባታደርጉ ግን ትሞታላችሁ፤ ይህ
ሁሉ እግዚአብሔር ያዘዘኝ ሕግ ነው።" 36 አሮ
ንና ልጆቹም በሙሴ አማካይነት እግዚአብሔር
ያዘዘውን ሁሉ ፈጸሙ።

ምዕራፍ 9

አሮን ለእግዚአብሔር ያቀረበው መሥዋዕት

1 ሰባት ቀን የቆየው የክህነት አሰጣጥ
ሹመት በተፈጸመ ማግሥት ሙሴ አሮንንና
ልጆቹን፥ እንዲሁም የእስራኤልን አለቆች

ጠራ፤ 2 አሮንንም እንዲህ አለው፤ "ምንም
ነውር የሌለባቸውን አንድ ወይፈንና አንድ
የበግ አውራ ወስደህ ወይፈኑን ስለ ኃጢአት
ስርየት የሚቀርብ መሥዋዕት፤ የበግ አውራው
ንም የሚቃጠል መሥዋዕት አድርገህ ለእግዚአ
ብሔር አቅርብ። 3 ከዚህ በኋላ የእስራኤል
ሕዝብ ስለ ኃጢአት ስርየት መሥዋዕት የሚሆን
አንድ ተባዕት ፍየል፤ ምንም ነውር የሌለባቸ
ውን የአንድ ዓመት እንቦሳና የአንድ ዓመት
የበግ ጥቦት ለሚቃጠል መሥዋዕት እንዲያ
መጡ ንገራቸው። 4 እንዲሁም አንድ ኮርማና
አንድ የበግ ጥቦት ለደኅንነት የሚሆን ለኅብረት
መሥዋዕት ያምጡ፤ እነዚህንም በዘይት ከታሸ
የእህል መባ ጋር ለእግዚአብሔር መሥዋዕት
አድርገው ያቅርቡ፤ ይህን ሁሉ ያድርጉ፤ ምክ
ንያቱም ዛሬ እግዚአብሔር ይገለጥላችዋል።"

5 እነርሱም ሙሴ ያዘዛቸውን ሁሉ ወደ
ድንኳኑ ፊት ለፊት አመጡ፤ ማኅበሩም ሁሉ
ለእግዚአብሔር ለመስገድ በዚያው ተሰብስበው
ቆሙ። 6 ሙሴም "እንጸባራቂ የሆነው የክብሩ
ብርሃን ስለሚገለጥላችሁ ይህን ሁሉ እንድታደ
ርጉ እግዚአብሔር አዝዞአል።" አላቸው።
7 ከዚህም በኋላ ሙሴ አሮንን እንዲህ አለው፤
"ወደ መሠዊያው ቀርበህ የራስህን ኃጢአትና
የሕዝቡን ኃጢአት ለማስተስረይ ስለ ኃጢአት
ስርየት የሚቀርበውን መሥዋዕትና የሚቃጠለ
ውን መሥዋዕት አቅርብ፤ ይህንንም ሁሉ መሥ
ዋዕት የሕዝቡን ኃጢአት ለማስተስረይ እግዚአ
ብሔር ባዘዘው መሠረት አቅርብ።"

8 አሮንም ወደ መሠዊያው ሄዶ መጀመሪያ
ስለ ራሱ ኃጢአት ስርየት መሥዋዕት ሆኖ የሚ
ቀርበውን ወይፈን ዐረደ፤ 9 ልጆቹም ደሙን
ወደ እርሱ አመጡለት፤ እርሱም ደሙን በጣቱ
እያጠቀሰ በመሠዊያው ላይ ያሉትን ጕጦች
ቀባ፤ የተረፈውንም ደም በመሠዊያው ሥር
አፈሰሰ፤ 10 ከዚህም በኋላ ስቡን፥ ኩላሊቶቹን
እንደ መረብ ሆኖ ጉበቱን ከሚሸፍነው ስብ
ምርጥ የሆነውን ወስዶ እግዚአብሔር ሙሴን
ባዘዘው መሠረት በመሠዊያው ላይ አቃጠለው፤
11 ሥጋውንና ቆዳውን ግን ከሰፈር ውጭ አው
ጥቶ አቃጠለው።

12 ስለ ራሱ ኃጢአት ስርየት የሚቃጠል
መሥዋዕት ሆኖ የሚቀርበውንም እንስሳ ዐረደ፤
ልጆቹም ደሙን ወደ እርሱ አመጡለት፤ እር
ሱም ደሙን በመሠዊያው ጎን በአራቱም ማእ
ዘን ረጨ፤ 13 ጭንቅላቱንና ሌላውንም ሥጋ በየ
ብልቱ ከፋፍለው አመጡለት፤ አሮንም ያንን
ሁሉ በመሠዊያው ላይ አቃጠለው። 14 ከዚህ
በኋላ ሆድ ዕቃውንም የኋላ እግሮቹን በውሃ
አጥቦ በመሠዊያው ላይ ባለው የሚቃጠል መሥ
ዋዕት ላይ በማኖር አቃጠለው።

15 ከዚያም በኋላ ካህኑ የሕዝቡን መባ አቀ
ረበ፤ ስለ ሕዝቡ ኃጢአት ስርየት መሥዋዕት
ሆኖ የሚቀርበውን ተባዕት ፍየል ወስዶ ዐረ
ደው፤ እርሱንም ስለ ራሱ ኃጢአት ባቀረበው
ዐይነት መሥዋዕት አድርጎ አቀረበው። 16 ለሚ
ቃጠል መሥዋዕት የሚቀርበውንም እንስሳ አም
ጥቶ በሥርዓቱ መመሪያ ሕግ መሠረት ሠዋው።
17 የእህሉንም መባ አቀረበ፤ ከዱቄቱም በእፍኙ
ሙሉ ወስዶ በመሠዊያው ላይ አቃጠለው፤
ይህም ለሚቃጠል መሥዋዕት በየዕለቱ ከሚቀር
በው ጋር ተጨማሪ መሆኑ ነው። 18 ኮርማው
ንና የበግ አውራውን ዐርዶ ስለ ሕዝቡ ለደኅን
ነት የሚሆን የኅብረት መሥዋዕት በማድረግ
አቀረበ፤ ልጆቹም ደሙን አመጡለት፤ እር
ሱም ተቀብሎ ደሙን በመሠዊያው ጎን በአራ
ቱም ማእዘን ረጨው፤ 19 አሮንም የኮርማውንና
የበግ አውራውን ስብ ሁሉ ማለትም ላቱን፥
ሆድ ዕቃውን የሚሸፍነውን ስብ፥ እንደመረብ
ሆኖ ጉበቱን የሚሸፍነውን ስብ ምርጥ የሆነ
ውን ክፍል፥ ኩላሊቶቹንና በእነርሱ ላይ ያለ
ውን ስብ ወስዶ፥ 20 በእንስሳቱ ፍርምባ ጫፍ
ላይ በመደረብ ያንን ሁሉ ወስዶ በመሠዊያው
ላይ አኖረው፤ ስቡን በመሠዊያው ላይ አቃጠ
ለው፤ 21 ፍርምባዎቹንና በስተቀኝ በኩል ያሉ
ትን የኋላ እግሮች ሙሴ ባዘዘው መሠረት ለስ
ካህናቱ ወደ ላይና ወደታች በመወዝወዝ ለእግ
ዚአብሔር ልዩ መባ አድርጎ አቀረበው።

22 አሮንም ይህን ሁሉ መሥዋዕት አቅርቦ
እንደጨረሰ እጆቹን በሕዝቡ ላይ ዘርግቶ ከባረካ
ቸው በኋላ ወረደ፤ 23 ሙሴና አሮን እግዚአብ
ሔር ወደሚመለክበት ድንኳን ገቡ፤ በሚወጡ
በትም ጊዜ ሕዝቡን ባረኩ፤ የእግዚአብሔር
ክብር የሚገለጥበት እንጸባራቂ ብርሃን ለሕዝቡ
ሁሉ ታየ፤ 24 እሳትም በድንገት ከእግዚአብ
ሔር ዘንድ ተልኮ፥ በመሠዊያው ላይ የነበረ
ውን መሥዋዕትና ስብ ሁሉ በላ፤ ሕዝቡ ሁሉ
ይህን ባዩ ጊዜ እልል አሉ፤ በምድር ላይም በግ
ንባራቸው ተደፍተው ሰገዱ።

ምዕራፍ 10

ናዳብና አቢሁ የፈጸሙት በደል

1 ናዳብና አቢሁ የተባሉት ሁለቱ የአሮን
ልጆች እያንዳንዳቸው ጥናቸውን ወስደው የእ
ሳት ፍም ጭረው ጨመሩበት፤ በእርሱም ላይ
ዕጣን አድርገው ወደ እግዚአብሔር አቀረቡ፤
ያም እሳት የተቀደሰ አልነበረም፤ ምክንያቱም
ያንን ዐይነት እሳት ያቀርቡ ዘንድ እግዚአብ
ሔር አላዘዛቸውም፤ 2 ከዚህም የተነሣ በድንገት
ከእግዚአብሔር ዘንድ የተላከ እሳት ስለበላቸው
በእግዚአብሔር ፊት ሞቱ፤ 3 ሙሴም አሮንን
"እግዚአብሔር 'በፊቴ ቀርቦ የሚያገለግለኝ

9፥7 ፡ ዕብ. 7፡27 ። 9፥18 ፡ ዘሌ. 3፥1-11 ። 9፥22 ፡ ዘኍ. 6፥22-26 ።

ሁሉ ቅድስናዬን ያክብር ፤ እኔም በሕዝቤ ፊት
የተከበርሁ እሆናለሁ’ እያለ በተናገረበት ጊዜ
ይህንኑ ማስጠንቀቁ ነበር እኮ” አለው ።
አሮንም መልስ ሳይሰጥ ዝም አለ ።
4ሙሴም ዑዚኤል የተባለው የአሮን አጐት
ልጆች የሆኑትን ሚሻኤልንና ኤልጻፋንን ጠርቶ
“ኑ የእነዚህን የወንድሞቻችሁን ሬሳ ከተቀደሰ
ሰው ድንኳን እንሥታችሁ ከሰፈር ወደ ውጭ
አውጡ” አላቸው ። 5እነርሱም ልብሰ ተክህና
አቸውን ሳያወልቁ መጥተው ሬሳዎቹን ሙሴ
ባዘዛቸው መሠረት ከሰፈር ወደ ውጭ አወጡ ።
6ከዚህ በኋላ ሙሴ አሮንን ፥ እንዲሁም አል
ዓዛርና ኢታማር የተባሉትን ሁለቱን የአሮንን
ልጆች እንዲህ አላቸው ፥ “ለሐዘን ብላችሁ
ጠጕራችሁን አትላጩ ፤ ልብሳችሁንም አትቅ
ደዱ ፤ ይህን ብታደርጉ ግን ትሞታላችሁ ፤ እግ
ዚአብሔርም በሕዝቡ ላይ ቍጣውን ያወር
ዳል ፤ ነገር ግን ወንድሞቻችሁ እስራኤላውያን
ከእግዚአብሔር በተላከ እሳት ስለሞቱት ልጆች
እንዲያለቅሱ ተፈቅዶላቸዋል ። 7እግዚአብሔር
ከሚመለክበት ድንኳን ደጃፍ ወደ ውጭ አት
ውጡ ፤ አለበለዚያ ትሞታላችሁ ፤ ምክንያቱም
እግዚአብሔር ባዘዘው የቅባት ዘይት ተቀድ
ሳችኋል” አለ ፤ እነርሱም ሙሴ እንዳዘዛቸው
አደረጉ ።

የካህናት መመሪያ ሕግ

8እግዚአብሔር አሮንን እንዲህ አለው ፥
9“አንተና ልጆችህ የወይን ጠጅ ወይም ሌላ
የሚያሰክር መጠጥ ጠጥታችሁ እኔ ወደምመለክ
በት ድንኳን እንዳትገቡ ተጠንቀቁ ፤ ይህን ብታ
ደርጉ ትሞታላችሁ ፤ ይህም ሕግ ከእናንተ
በኋላ በሚነሣውም ትውልድ ዘንድ ሁሉ ተጠ
ብቆ መኖር አለበት ። 10እናንተ ለእግዚአብሔር
በተቀደሰውና በአጠቃላይም ለሌላ አገልግሎት
በሚውለው ነገር መካከል ያለውን ሁኔታ ለይታ
ችሁ ማወቅ አለባችሁ ፤ በሕጉ መሠረት በሥር
ዓት ንጹሕ የሆነውንና ርኩስ የሆነውን ነገር
ለይታችሁ በማወቅ ፥ 11በሙሴ አማካይነት
የሰጠኋችሁን ሕግ ሁሉ ለእስራኤል ሕዝብ አስ
ተምሩ ።”
12ሙሴም አሮንና የቀሩትን ሁለቱን ልጆ
ቹን አልዓዛርንና ኢታማርን እንዲህ አላቸው ፥
“ለእግዚአብሔር ከቀረበው የምግብ መባ የቀረ
ውን የእህል መባ ወስዳችሁ እርሾ ያልነካው
ቂጣ ጋግሩ ፤ እርሱም እጅግ የተቀደሰ መባ ስለ
ሆነ በመሠዊያው አጠገብ ብሉት ። 13ለእግዚአ
ብሔር ከሚቀርበው የምግብ መባ ተከፍሎ ለአ
ንተና ለልጆችህ የተመደበ ድርሻ ስለሆነ በተቀ
ደሰ ስፍራ ብሉት ። ይህንን እንድታደርጉ እግዚ
አብሔር አዝዞኛል ። 14ነገር ግን ወደ ላይና
ወደታች በመወዝወዝ ልዩ መባ ሆኖ ለእግዚአ
ብሔር ከተነሣ በኋላ የካህናቱ ድርሻ እንዲሆን
ስለተፈቀደ ፍርምባውንና ወርቹን አንተና ቤተ
ሰብህ ሴቶች ልጆችህ ጭምር ትበሉታላችሁ ፤
ይህንንም በሥርዓት በተቀደሰ ስፍራ ትበሉታላ
ችሁ ፤ ይህም የእስራኤል ሕዝብ ለደኅንነት
የሚሆን የኅብረት መሥዋዕት አድርገው ከሚያ
ቀርቡት መባ ሁሉ ተከፍሎ ለአንተና ለልጆችህ
ተሰጥቶአል ። 15ስቡ ለእግዚአብሔር የምግብ
መባ ሆኖ በሚቀርብበት ጊዜ ወርቹንና ፍርምባ
ውን ያመጣሉ ፤ ይህም ሁሉ እግዚአብሔር ባዘ
ዘው መሠረት ለአንተና ለልጆችህ ለዘላለም የተ
መደበ ድርሻ ይሆናል ።”
16ሙሴ ስለ ኃጢአት ስርየት መሥዋዕት
በመሆን ቀርቦ የነበረውን ፍየል እንዴት እንደ
ሆነ ጠይቆ ተቃጥሎ እንደነበር ተረዳ ፤ ይህም
ነገር በአልዓዛርና በኢታማር ላይ ሙሴን ስላስቈ
ጣው እንዲህ ሲል ጠየቀ ፥ 17“ስለ ኃጢአት
ስርየት የቀረበውን መባ ስለምን በተቀደሰ ስፍራ
አልበላችሁትም ፤ እርሱ እጅግ የተቀደሰ ነው ፤
እርሱንም የሕዝቡ ኃጢአት ማስወገጃ እንዲሆን
እግዚአብሔር ለእናንተ ሰጥቶአችኋል ፤ 18ደሙ
ወደተቀደሰው ድንኳን ስላልገባ እኔ ባዘዝሁአ
ችሁ መሠረት በዚያው በተቀደሰው ስፍራ የቀረ
በውን መሥዋዕት መመገብ ነበረባችሁ ።”
19አሮንም “ስለ ኃጢአት ስርየት የቀረበውን
መሥዋዕት ዛሬ በልቼው ቢሆን ኖሮ ለካ እግዚ
አብሔርን ደስ ያሰኝ ኖሮአልን? እነሆ ሕዝቡ
ዛሬ ስለ ኃጢአት ስርየት የሚቀርበውን መሥዋ
ዕትና የሚቃጠለውንም መሥዋዕት አምጥተ
ዋል ፤ ነገር ግን እነዚህ አስጨናቂ ነገሮች በእኔ
ላይ ተፈጸሙ” ሲል መለሰ ፤ 20ሙሴም ይህን
በሰማ ጊዜ በተሰጠው መልስ ረካ ።

ምዕራፍ 11

የሚበሉ እንስሳት ዐይነት
(ዘዳ. 14፥3-21)

1እግዚአብሔር ለሙሴና ለአሮን የሚከተለ
ውን የሥርዓት መመሪያ ሰጣቸው ፤ 2“ይህን
ለእስራኤል ሕዝብ ንገሩ ፤ በምድሪቱ ከሚገኙት
እንስሳት መብላት የምትችሉት እነዚህን ነው ፦
3ሰኮናው ስንጥቅ የሆነውንና የሚያመሰኳውን
እንስሳ ትበላላችሁ ፤ 4-6ነገር ግን ግመልን ሽኮ
ኮንና ጥንቸልን አትበሉም ፤ በእርግጥ እነዚህ
እንስሳት ያመሰኳሉ ፤ ነገር ግን ሰኮናቸው ስን
ጥቅ ስላልሆነ በእናንተ ዘንድ እንደ ርኩስ ነገር
መቈጠር አለባቸው ፤ 7አሳማዎችንም አትብሉ ፤
እነርሱ ሰኮናቸው የተሰነጠቀ ቢሆንም ስለማያ
መስኩ በእናንተ ዘንድ እንደ ርኩስ የሚቈጠሩ
ናቸው ። 8የረከሱ ስለሆኑ እነዚህን እንስሳት
አትብሉ ፤ በድናቸውንም እንኳ አትንኩ ።

10፥12-13 ፦ ዘሌ. 6፥14-18 ። 10፥17 ፦ ዘሌ. 6፥24-26 ።

9 “ክንፍና ቅርፊት ያላቸውን የዓሣ ዐይነ
ቶች ሁሉ ብሉ፤ 10 ነገር ግን በውሃ ውስጥ የሚ
ገኘው ክንፍና ቅርፊት የሌለው ፍጥረት ሁሉ
መበላት የለበትም። 11 እንደነዚህ ያሉት እንስ
ሳት በእናንተ ዘንድ የረከሱ ሆነው መቈጠር አለ
ባቸው፤ እነርሱን መብላት ቀርቶ በድናቸውን
መንካት እንኳ የለባችሁም። 12 ስለዚህ በውሃ
ውስጥ የሚኖሩ ክንፍና ቅርፊት የሌላቸው ፍጥ
ረታት ሁሉ በእናንተ ዘንድ የተጸየፉ ይሁኑ።
13-19 “ከወፎችም ዐይነቶች የረከሱ ስለሆኑ
ለመብላት የምትጸየፉአቸው እነዚህ ናቸው፤
ንስር፥ ጥንብ አንሣ፥ ግልገል አንሣ፥ጭላትና
ጭልፊት በየዐይነቱ፤ ቁራ ሁሉ በየወገኑ፤
ሰጎን፥ ጠላቋ፥ ዝይ፥ በቋል በየወገኑ፤
ጉጉት፥ እርኩም፥ ጋጋኖ፥ የውሃ ዶሮ፥
ይብራ፥ ሰደተኛ አሞራ፥ ሽመላ፥ ሳቢሳ በየወ
ገኑ፥ ጅንጅላቴ ወፍና የሌሊት ወፍ።
20 “ክንፍ ያላቸው በአራት እግር የሚንቀሳ
ቀሱ ፍጥረታት ሁሉ የረከሱ ናቸው፤ 21 ነገር
ግን ከእነርሱ መካከል ተስፈንጣሪ የሆኑት ይበ
ላሉ፤ 22 ይኸውም አንበጣዎችን፥ ፌንጣዎች
ንና ኩብኩባዎችን ትበላላችሁ። 23 ነገር ግን
ሌሎች ክንፎች እያሉአቸው በደረታቸው በመ
ሳብ የሚንቀሳቀሱ ፍጥረታት እንደ ርኩስ ይቈ
ጠሩ።
24-28 “ከዚህ የሚከተሉትን እንስሳት በድን
የሚነካ ሰው እስከ ምሽት ድረስ ርኩስ ይሁን፤
ሰኰናቸው ስንጥቅ ካልሆነና የሚያመሰኩም ካል
ሆኑም በቀር፥ አራት እግር እያላቸው በመዳፋ
ቸው የሚሄዱትን እንስሳት ሁሉ አትንኩ፤ በድ
ናቸውን የተሸከመ ሰው ልብሱን ይጠብ፤
ይህም ሆኖ እስከ ምሽት ድረስ ርኩስ ይሁን።
29-30 “ፍልፈል፥ አይጥ፥ አይጠ ሞገጥ፥
እንሽላሊትና ገበሎ፥ ኤሊ፥ አዞ፥ እርጃኖ፥
እስስት የመሳሰሉት ተንቀሳቃሽ ፍጥረቶች ሁሉ
በእናንተ ዘንድ ርኩሶች ይሁኑ፤ 31 እነርሱንም
ሆነ በድናቸውን የሚነካ ሁሉ እስከ ምሽት
ድረስ ርኩስ ይሁን። 32 በድናቸው የሚወድቅ
በት ነገር ሁሉ ይረክሳል፤ ይኸውም ከእንጨት
የተሠሩ ዕቃዎችን፥ ልብስን፥ ቆዳን ወይም
ጆንያ የመሳሰሉትንና ሌላውንም ነገር ሁሉ
ይጨምራል፤ የእነርሱ በድን የነካው ይህን የመ
ሰለ ዕቃ ሁሉ በውሃ ውስጥ ተነክሮ ይቆይ፤
እስከ ምሽትም ድረስ ርኩስ ይሆናል። 33 በድና
ቸው በሸክላ ዕቃ ውስጥ ቢወድቅ በዕቃው
ውስጥ ያለው ነገር ሁሉ ስለሚረክስ ሸክላውን
ስበሩ። 34 የሚበላ ምግብ ሁሉ ከሸክላው ዕቃ
የውሃ ነጠብጣብ ቢያርፍበት ርኩስ ይሆናል፤
የሚጠጣም ነገር ቢሆን በዚያ ሸክላ ዕቃ ውስጥ
ካለ ርኩስ ነው። 35 በጠቅላላው በድን የሚወድ
ቅበት ነገር ሁሉ ርኩስ ስለሆነ ተጸየፉት፤ የሸ
ክላው ምድጃም ሆነ እቶን ይሰበር። 36 ሌላው
ነገር ሁሉ የእነዚህ እንስሳት በድን ሲነካው
የሚረክስ ቢሆንም ምንጭ ወይም የውሃ
ጉድጓድ አይረክስም። 37 ለዘር በተቀመጠ እህል
ላይ ከእነዚህ በድኖች አንዱ ቢያርፍበት ዘሩ
ንጹሕ ነው፤ 38 ነገር ግን በዘሩ ላይ ውሃ ከፈሰሰ
በት በኋላ አንዳች በድን ቢነካው ዘሩ በእናንተ
ዘንድ ርኩስ ይሆናል።
39 “ከሚበሉትም ቢሆን ማናቸውም እንስሳ
ቢሞት የሚነካው ሁሉ እስከ ምሽት ርኩስ
ነው። 40 ማንም ከዚህ እንስሳ ማንኛውንም
ክፍል ቢበላ ልብሱን ይጠብ፤ እስከ ምሽት
ድረስ ርኩስ ይሁን፤ ማንም ሰው የዚያን እንስሳ
በድን ቢሸከም ልብሱን ይጠብ፤ እርሱም እስከ
ምሽት ድረስ ርኩስ ይሁን።
41 “በምድር ላይ በደረታቸው እየተሳቡ
የሚንቀሳቀሱ ትናንሽ ነፍሳት ሁሉ በእናንተ
ዘንድ የተጸየፉ ይሁኑ፤ 42 በደረት የሚሳቡ፥
በአራት እግር የሚሄዱ ወይም ብዙ እግር ያሉ
አቸውን ሁሉ ተጸየፉ። 43 ከነዚህ ውስጥ ማንኛ
ውንም በመብላት ራሳችሁን አታርክሱ፤ 44 እኔ
እግዚአብሔር አምላካችሁ ነኝ፤ እኔ ቅዱስ ስለ
ሆንሁ እናንተም ራሳችሁን የተቀደሰ አድርጉ፤
በደረታቸው እየተሳቡ የሚንቀሳቀሱትን ነፍሳት
በመብላት ራሳችሁን አታርክሱ። 45 አምላካችሁ
እሆን ዘንድ ከግብጽ ምድር መርቼ ያወጣኋ
ችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝ፤ ስለዚህም እኔ
ቅዱስ ስለሆንሁ እናንተም ቅዱሳን ሁኑ።
46 “ይህ እንግዲህ በውሃ ውስጥ ስለሚኖሩና
በምድር ላይ ስለሚንቀሳቀሱ ስለ እንስሳትና አእ
ዋፍ ሁሉ የተሰጠ ሕግ ነው፤ 47 በሕጉ መሠ
ረት በሥርዓት ንጹሕ በሆነውና ንጹሕ ባልሆ
ነው መካከል ያለውን ልዩነት ለማወቅ፥ ይኸ
ውም በሚበሉትና በማይበሉት እንስሳት መካ
ከል ያለውን ልዩነት ለመረዳት ብርቱ ጥንቃቄ
አድርጉ።”

ምዕራፍ 12

ሴቶች ከወለዱ በኋላ የሚጠብቁት የመንጻት ሥርዓት

1 ለእስራኤል ሕዝብ ይነግር ዘንድ እግዚአብ
ሔር ለሙሴ ከዚህ የሚከተሉትን የሥርዓት
መመሪያዎች ሰጠው። 2 “ሴት አርግዛ ወንድ
ልጅ ብትወልድ በወር አበባዋ እንደሚሆነው
ዐይነት እስከ ሰባት ቀን ድረስ የረከሰች ትሆና
ለች፤ 3 በስምንተኛው ቀን ሕፃኑ መገረዝ አለ
በት፤ 4 ከዚያም በኋላ በተጨማሪ የደምዋ ፈሳሽ
እስከሚደርቅ እስከ ሠላሳ ሦስት ቀን ድረስ የተ
ቀደሰውን ማናቸውንም ነገር መንካት የለባ
ትም፤ ይህ የመንጻትዋም ጊዜ እስከሚፈጸም
ድረስ ወደ ተቀደሰው ድንኳን አትግባ።

11፥44 ፦ ዘሌ. 19፥2 ፤ 1ጴጥ. 1፥16 ። 12፥3 ፦ ዘፍ. 17፥12 ፤ ሉቃ. 2፥21 ።

5 “እንዲሁም አንድ ሴት ፥ ሴት ልጅ ብትወ
ልድ በወር አበባዋ ጊዜ በሚደረገው ዐይነት
እስከ ዐሥራ አራት ቀን ድረስ የረከሰች ትሆና
ለች ፤ ከዚህም በኋላ ደምዋ እስኪደርቅና የመን
ጻትዋ ወራት እስኪፈጸም ድረስ ስልሳ ስድስት
ቀኖች ትቆይ ።
6 “የመንጻትዋም ወራት በተፈጸመ ጊዜ ስለ
ወንድ ልጅም ሆነ ስለ ሴት ልጅ የሚቃጠል
መሥዋዕት ሆኖ የሚቀርብ የአንድ ዓመት ጠቦ
ትና ስለ ኃጢአት ስርየት መሥዋዕት የሚሆን
ርግብ ወይም ዋኖስ እግዚአብሔር ወደሚመለክ
በት ድንኳን ደጃፍ አምጥታ በዚያ ለሚያገለግ
ለው ካህን ትስጠው ። 7 ካህኑም ስጦታዋን ተቀ
ብሎ ለእግዚአብሔር ያቀርባል ፤ የደም መፍሰስ
ርኩስትዋ ተወግዶ የምትነጻበትንም ሥርዓት
ይፈጽማል ፤ ከዚያም በኋላ በሥርዓት የነጻች
ትሆናለች ፤ ይህም እንግዲህ ሴት ከወለደች
በኋላ የምትፈጽመው ሥርዓት ሆኖ ይኖራል ።
8 “ሴትየዋ የበግ ጠቦት ማምጣት ካልቻለች
ሁለት ርግቦች ወይም ሁለት ዋኖሶች ታምጣ ፤
እነርሱም አንዱ ለሚቃጠል መሥዋዕት ሌላ
ውም ስለ ኃጢአት ስርየት መሥዋዕት ይቀር
ባል ፤ ካህኑም ርኵስትዋን በማስወገድ የምትነጻ
በትን ሥርዓት ይፈጽማል ፤ ከዚያም በኋላ
በሕግ መሠረት በሥርዓት የነጻች ትሆናለች ።”

ምዕራፍ 13

ስለ ቆዳ በሽታ የተሰጠ የሥርዓት መመሪያ

1 እግዚአብሔር ለሙሴና ለአሮን እነዚህን
የሥርዓት መመሪያዎች ሰጣቸው ፤ 2 ማንም
ሰው በሰውነቱ ቆዳ ላይ ቊስል ወይም እባጭ
ወይም ብጕንጅ ወደ አሥቃቂ የቆዳ በሽታ የሚለ
ወጥ በቆዳ ላይ እየተስፋፋ የሚሄድ የቋቁቻ
ዐይነት ቢታይበት ፥ የአሮን ዘር ወደ ሆነው
ካህን ያምጡት ፤ 3 ካህኑም ቊስሉን ይመር
ምር ፤ በዚያም ቊስል ላይ ያለው ጠጕር ወደ
ነጭነት ቢለወጥ ፥ ቊስሉም በዙሪያው ካለው
ቆዳ ይልቅ ጐድጐዶ ቢገኝ ፥ እርሱ አሥቃቂ
የሆነ የቆዳ በሽታ ነው ፤ ካህኑም ያ ሰው ርኩስ
መሆኑን ያስታውቅ ። 4 ነገር ግን ቊስሉ ነጭ
ሆኖ በዙሪያው ካለው ቆዳ ይልቅ ጐድጐድ
ብሎ ባይገኝና ጠጕሩም ወደ ነጭነት ባይለ
ወጥ ፥ ካህኑ ያን ሰው ለሰባት ቀን በቤት ውስጥ
ተገልሎበት እንዲቆይ ያድርግ ፤ 5 ካህኑ በሰባተ
ኛው ቀን እንደገና ይመርምረው ፤ በሚመረምረ
ውም ጊዜ ቊስሉ ምንም ለውጥ ሳያሳይ እንደነ
በረ ሳይስፋፋ ቢያገኘው አሁንም ለሰባት ቀን
በቤት ውስጥ ተገልሎበት እንዲቆይ ያድርግ ።
6 ካህኑም እንደገና በሰባተኛው ቀን ይመርም
ረው ፤ በሚመረምረውም ጊዜ ቊስሉ በመስፋ
ፋት ፈንታ ከስሞ ከተገኘ ፥ ቊስሉ ቀላል መሆ
ኑን ገልጦ ያ ሰው በሕጉ መሠረት በሥርዓት
የነጻ መሆኑን ያስታውቅ ፤ ያም ሰው በሕጉ
መሠረት በሥርዓት የነጻ ይሆን ዘንድ ልብሱን
ይጠብ ፤ 7 ነገር ግን ካህኑ መርምሮ በሥርዓት
የነጻ መሆኑን ካስታወቀለት በኋላ ቊስሉ ተስፋ
ፍቶ ቢገኝ ያ ሰው እንደገና በካህኑ ፊት ይቅ
ረብ ፤ 8 ካህኑም እንደገና ይመርምረው ፤ ቊስ
ሉም ተስፋፍቶ ከተገኘ ፤ አሥቃቂ የቆዳ በሽታ
ስለሆነ በሕጉ መሠረት በሥርዓት የረከሰ ሰው
ጸም መሆኑን ያስታውቅ ።
9 ማንም ሰው አሥቃቂ የቆዳ በሽታ ቢይዘው
ወደ ካህኑ ያምጡት ፤ 10 ካህኑም ይመርም
ረው ፤ እዥ የሞላበት ሆኖ ጠጕርን ወደ ነጣት
የሚለውጥ ነጭ እባጭ ሆኖ ቢገኝ ፥ 11 እርሱ
ከባድ የቆዳ በሽታ ስለሆነ ካህኑ ሕመምተኛው
የረከሰ መሆኑን ያስታውቅ ፤ የረከሰ መሆኑ በግ
ልጥ ስለታወቀ እንደዚህ ያለው ሰው በቤት
ውስጥ ተገልሎበት መቆየት አያስፈልገውም ።
12 የቆዳው በሽታ ሰውየውን ከእግር ጥፍሩ እስከ
ራስ ጠጕሩ የሸፈነው ከሆነ ፥ 13 ካህኑ እንደገና
ይመርምረው ፤ መላ ሰውነቱን ሸፍኖት ቢያገ
ኘው ካህኑ ያ ሰው በሕጉ መሠረት በሥርዓት
የነጻ መሆኑን ያስታውቅ ፤ ምክንያቱም ቆዳው
በሙሉ ወደ ነጭነት ከተለወጠ በሥርዓት የነጻ
ይሆናል ፤ 14 ነገር ግን እንደገና በቆዳዉ ክፍት
የሆነ ቊስል ቢታይበት በሕግ መሠረት በሥር
ዓት የረከሰ ይሆናል ። 15 ካህኑም እንደገና መር
ምሮት የተከፈተ ቊስል ቢያገኝ ፤ ያ ሰው
በሕጉ መሠረት በሥርዓት የረከሰ መሆኑን ያስ
ታውቅ ፤ ምክንያቱም የተከፈተ ቊስል አሥቃቂ
የቆዳ በሽታ ስለሆነ ያ ሰው ርኩስ ነው ።
16 ቊስሉ ቢፈወስና እንደገና ወደ ነጭነት ቢለ
ወጥ ግን እንደገና ወደ ካህኑ ይሄዳል ፤ 17 ካህ
ኑም እንደገና መርምሮት ቊስሉ ወደነጭነት
ተለውጦ ከተገኘ ያ ሰው በሕጉ መሠረት በሥር
ዓት የነጻ ይሆናል ፤ ካህኑም ሰውየው ንጹሕ
መሆኑን ያሳውቅለታል ።
18 አንድ ሰው የተፈወሰ እባጭ ቢኖርበትና ፥
19 በቦታው ብሎም ቊስሉ ባለበት ቦታ ነጭ
እባጭ ወይም ቀላ ያለ ቋቁቻ ዐይነት ቊስል
ቢወጣበት ወደ ካህኑ ይሂድ ፤ 20 ካህኑም መር
ምሮት ቊስሉ ያለበት ቦታ ከሌላው የሰውነቱ
ቆዳ ይልቅ ጐድጐዶ ቢገኝና በቆዳው ላይ ያለ
ውም ጠጕር ወደ ነጭነት ቢለወጥ ርኩስ መሆ
ኑን ያስታውቅ ፤ ምክንያቱም እርሱ በእባጭ
የተጀመረ አሥቃቂ የቆዳ በሽታ ነው ። 21 ነገር
ግን ካህኑ መርምሮት በቆዳው ላይ ያለው
ጠጕር ወደ ነጭነት ባይለወጥና ከሌላው የሰው
ነቱ ቆዳ ይበልጥ ጐድጐዶ ባይገኝ ፥ የቀለሙ
ልዩነት ስለተቀነሰ ካህኑ ያን ሰው ለሰባት ቀን
በቤት ውስጥ ተገልሎበት እንዲቆይ ያድርግ ፤

12፥8 ፦ ሉቃ. 2፥24 ።

22 ቍስሉ ያለበትም ቦታ እያፋገ ሰፍቶ ከተገኘ
ያ ሰው በእሳቃቂ በሽታ የተያዘ ስለሆነ ርኩስ
መሆኑን ያስታውቅ ። 23 ነገር ግን ምንም ለውጥ
ሳያደርግና እያፋገም ሳይስፋፋ ቢገኝ የእባጩ
ጠባሳ መሆኑ ታውቆ በሕጉ መሠረት በሥርዓት
መንጻቱን ካህኑ ያስታውቅለት ።
24 የእሳት ቃጠሎ የደረሰበት ሰው ቢኖርና
የተቃጠለ ሥጋው ቢነጣ ወይም ቀላ ያለ ነጭ
ሆኖ ቢገኝ ፣ 25 ካህኑ ይመርምረው ፤ ቍስሉ
ባለበት ስፍራ የበቀለው ጠጕር ነጭ ቢሆንና
ያም ስፍራ በዙሪያው ካለው የሰውነቱ ቆዳ
ይልቅ ጐድጐዶ ከተገኘ ፣ ከእሳት ቃጠሎ
የመጣ እሡቃቂ የቆዳ በሽታ ነው ፤ ስለዚህም
ካህኑ ያ ሰው የረከሰ መሆኑን ያስታውቅ ።
26 ነገር ግን በእርሱ ላይ የበቀለው ጠጕር ወደ
ነጭነት ካልተለወጠ በዙሪያውም ካለው የሰው
ነቱ ቆዳ ይልቅ ጐድጐዶ ካልተገኘና የቀለም
መለዋወጥ ብቻ ሆኖ ከተገኘ ካህኑ ያ ሰው ሰለ
ባት ቀን በቤት ውስጥ ተዘግቶበት እንዲቆይ
ያድርግ ። 27 በሰባተኛውም ቀን ካህኑ እንደገና
ይመርምረው ፤ እያፋገ ተስፋፍቶ ከተገኘ እሡ
ቃቂ የሆነ የቆዳ በሽታ ነው ፤ ስለዚህም ያ ሰው
የረከሰ መሆኑን ካህኑ ያስታውቅ ። 28 ነገር ግን
ቍስሉ ያለበት ስፍራ ምንም ለውጥ ሳያሳይና
እያፋገ ሳይስፋፋ የቀለም መለዋወጥ ብቻ ሆኖ
ከተገኘ እሡቃቂ የቆዳ በሽታ አይደለም ፤ በእ
ሳት ቃጠሎ ምክንያት የመጣ ጠባሳ ስለሆነ ያ
ሰው በሥርዓት የነጻ መሆኑን ካህኑ ያስታውቅ
ለት ።
29 አንድ ሰው ወይም አንዲት ሴት በራስ
ወይም በአገጭ ላይ ቍስል ቢወጣባቸው ፣
30 ካህኑ ቍስሉን ይመርምር ፤ በዙሪያው ካለው
የሰውነቱ ቆዳ ይልቅ ወደ ውስጥ ጐድጐዶ በእ
ርሱ ላይ የበቀለውም ጠጕር ወደ ቢጫነት በመ
ለወጥ ስስ ሆኖ ከተገኘ እሡቃቂ የቆዳ በሽታ
ስለሆነ ያ ሰው ርኩስ መሆኑን ካህኑ ያስታ
ውቅ ። 31 ነገር ግን ካህኑ ሲመረምረው ቍስሉ
በዙሪያው ካለው የሰውነቱ ቆዳ ይልቅ
ጐድጐዶ የማይታይ ከሆነና በላዩ ላይ ያለው
ጠጕር ጤናማ ካልሆነ ያ ሰው በቤት ውስጥ
ተዘግቶበት ለሰባት ቀን እንዲቆይ ያድርግ ፤
32 በሰባተኛው ቀን እንደገና ካህኑ ይመርም
ረው ፤ እየተስፋፋ ካልሄደ ፣ ወደ ቢጫነት የተ
ለወጠ ጠጕርም ከሌለና በዙሪያው ካለው ከሌ
ላው ሰውነቱ ቆዳ ይልቅ ጐድጐዶ ካልተገኘ ፣
33 ያ ሰው በቍስሉ ዙሪያ ያለውን ጠጕር
ይላጭ ፤ ካህኑም እንደገና ለሰባት ቀን በቤት
ውስጥ ተዘግቶበት እንዲቆይ ያድርግ ። 34 በሰባ
ተኛውም ቀን እንደገና ካህኑ ቍስሉን ይመር
ምር ፤ ቍስሉ በመስፋፋት ላይ ካልተገኘና በዙ
ሪያውም ካለው የሰውነቱ ቆዳ ይልቅ የጐደጐደ
ካልሆነ ያ ሰው በሕጉ መሠረት በሥርዓት የነጻ
መሆኑን ያስታውቅለት ፤ ሰውየው ልብሱን

ይጠብ ፤ ንጹሕም ይሆናል ። 35 ሆኖም ንጹሕ
መሆኑ ከተገለጠ በኋላ ቍስሉ እያፋገ ተስፋ
ፍቶ ቢገኝ ፣ 36 ካህኑ እንደገና ይመርምረው ፤
ቍስሉ በእርግጥ ተስፋፍቶ ከሆነ ወደ ቢጫነት
የተለወጠ ጠጕር መኖርና አለመኖሩ አስፈላጊ
አይደለም ፤ ምክንያቱም ሰውየው የረከሰ መሆኑ
ግልጥ ነው ። 37 ነገር ግን በካህኑ አመለካከት
ቍስሉ እያፋገ ካልተስፋፋና ጤናማ ጠጕርም
በቅሎበት ከተገኘ ቍስሉ የተፈወሰ ስለሆነ
በሕጉ መሠረት በሥርዓት የነጻ መሆኑን ካህኑ
ያስታውቅለት ።
38 አንድ ሰው ወይም አንዲት ሴት በቆዳ
ላይ ነጭ ቋቊቻ ቢወጣባቸው ፣ 39 ካህኑ ያን
ሰው ይመርምር ፤ ቋቊቻ ያለበትም ስፍራ ደብ
ዘዝ ያለ ነጭ ቢሆን ብዙ ጉዳት የማያመጣ
በቆዳ ላይ የሚታይ ችፍታ ስለሆነ ያ ሰው
በሕጉ መሠረት በሥርዓት የነጻ ነው ።
40-41 አንድ ሰው ጠጕሩ ከኋላ ወይም ከፊት
ሸሽቶ ራበ በራ ቢሆን ፣ ይህ ራስ በራነት ርኩስ
ሊያደርገው አይችልም ፤ 42 ነገር ግን በራ በሆ
ነው ራስ ላይ ወደ ቀይነት ያደላ ነጭ ቍስል
ቢታይበት እርሱ እሡቃቂ የሆነ የቆዳ በሽታ
ነው ። 43 ካህኑም ያን ሰው መርምሮት እሡቃቂ
የቆዳ በሽታን የሚመስል ቀላ ያለ ነጭ ቍስል
ከተገኘበት ፣ 44 የረከሰ መሆኑን ካህኑ ያስታ
ውቅ ፤ ምክንያቱም ይህ ከራስ በራነት የመጣ
እሡቃቂ የቆዳ በሽታ ነው ።
45 በዚህ ዐይነት እሡቃቂ የቆዳ በሽታ ያለ
በት ሰው የተቀዳደደ ልብስ ይልበስ ፤ ጠጕሩን
አያበጥር ፣ ከንፈሩን ይሸፍን ፤ ከዚያም በኋላ
"እኔ የረከስሁ ነኝ! የረከስሁ ነኝ!" እያለ
ይጩህ ። 46 ይህም በሽታ እስካለ ድረስ የረከሰ
ይሆናል ፤ ስለዚህም ከኅብረተሰብ ተለይቶ መኖ
ሪያው ከሰፈር ውጭ ይሆናል ።

በልብስ ላይ የሚታይ
እሡቃቂ የቆዳ በሽታ

47 ሻጋታ ነገር ከበግ ጠጕር ወይም ከበፍታ
በተሠራ ልብስ ላይ ፣ 48 ወይም በመን ተጠልፎ
በተሠራ ልብስ በድሩም ሆነ በማጉ ላይ ፣ እንዲ
ሁም ከሱፍ ወይም ከቆዳ ዐይነት በተሠራ
ልብስ ላይ ቢታይና ፣ 49 መልኩም ወደ አረንጓ
ዴነት ወይም ወደ ቀይነት ቢያደላ ፥ የሚተላ
ለፍ ሻጋታ ስለሆነ ለካህኑ ይታይ ። 50 ካህኑም
ይመርምረውና እነዚህ ሁሉ የልብስ ዐይነቶች
እስከ ሰባት ቀን ድረስ በአንድ ክፍል ተዘግቶባ
ቸው ይቆዩ ። 51 በሰባተኛውም ቀን እንደገና
በሚመረምረው ጊዜ ሻጋታ ነገር ተስፋፍቶ ከታ
የበት የዚያን ዐይነቱ ልብስ ሁሉ ርኩስ ነው ፤
52 በእሳት መቃጠል የሚገባው በማፋግ የሚስ
ፋፋ ሻጋታ ስለሆነ ካህኑ ያቃጥለው ።
53 ነገር ግን ካህኑ በሚመረምርበት ጊዜ ሻጋ
ታው ተስፋፍቶ ካልተገኘ ፣ 54 ልብሱ በውሃ

ታጥቦ እስከ ስባት ቀን ድረስ ለብቻ እንዲቀመጥ
ያድርግ ። 55ከዚህም በኋላ እንደገና ይመርም
ረው ፤ ምንም እንኳ በማፋግ ባይስፋፋ የሻጋ
ታው ቀለም ካልተለወጠ በቀር አሁንም ርኩስ
ነው ፤ ከፊትም ሆነ ከኋላ ሻጋታ ወይም የመበስ
በስ መልክ የሚታይበት ያ ልብስ ይቃጠል ።
56ነገር ግን ካህኑ እንደገና በሚመረምርበት
ጊዜ ሻጋታው ተቀንሶ ካገኘው የመሻገት ምል
ክት ያሰበትን ስፍራ ብቻ ከጨርቅ ወይም ከቆዳ
ልብስ ቀዶ ያውጣው ። 57ሻጋታው እንደገና
ቢታይ እርሱ እየተስፋፋ የሚሄድ ስለሆነ ባለ
ንብረቱ ያቃጥለው ። 58ልብሱ በሚታጠብበት
ጊዜ የሻጋታው ምልክት ቢጠፋ እንደገና ይጠ
በው ፤ ከዚያም በኋላ በሕጉ መሠረት በሥርዓት
የነጻ ይሆናል ፤
59ይህ እንግዲህ ከበፍታም ሆነ ከበግ
ጠጉር ፥ ወይም ከቆዳ በተሠራ ልብስ ላይ በድ
ሩም ሆነ በማጉ በሻጋታ አማካይነት የሚተላ
ለፍ አሠቃቂ የሆነ የቆዳ በሽታ ምልክት ተመር
ምሮ የሚታወቅበት የሥርዓት መመሪያ ነው ።

ምዕራፍ 14

አሠቃቂ ከሆነው ከቆዳ በሽታ የመንጻት ሥርዓት

1እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው ፥
2"አንድ ሰው አሠቃቂ ከሆነው የቆዳ በሽታ
ከዳነ በኋላ የሚፈጸምለት የመንጻት ሥርዓት
መመሪያ ሕግ ይህ ነው ፦ ንጹሕ መሆኑ በሚነ
ገርለት ቀን ወደ ካህኑ እንዲቀርብ ይደረግ ፤
3ካህኑም ከሰፈር ወደ ውጭ አውጥቶ ይመርም
ረው ፤ በሽታው የተፈወሰ ከሆነ ፥ 4ካህኑ በሕጉ
መሠረት በሥርዓት ንጹሕ የሆኑ ሁለት ወፎችና
የጥድ እንጨት ቍራጭ ፥ ቀይ የግምጃ ክርና
የሂሶጵ ቅጠል ጨምሮ እንዲያመጣ ይዘዘው ።
5ከዚህም በኋላ ካህኑ ከወፎቹ አንዱን ንጹሕ
የምንጭ ውሃ ባለበት ጒድጓዳ የሸክላ ዕቃ ላይ
እንዲታረድ ይዘዝ ፤ 6ሌላውንም ወፍ ወስዶ
ከዝግባው እንጨት ቍራጭ ፥ ከቀዩ የግምጃ
ክርና ከሂሶጱ ቅጠል ጋር በአንድነት ቀድሞ
በታረደው ወፍ ደም ውስጥ ይንከረው ፤ 7ደሙ
ንም ከቆዳ በሽታ በሚነጻው ሰው ላይ ሰባት
ጊዜ ይርጭ ፤ ከዚያም በኋላ ንጹሕ መሆኑን
ያስታውቅለታል ፤ በሕይወት ያለውንም ወፍ
ወደ ሜዳ እንዲበር ይለቀዋል ። 8ከለምጽ በሽ
ታው የነጻው ሰው ልብሱን ያጥባል ፤ ጠጒሩን
ሁሉ ይላጫል ፤ ሰውነቱንም ይታጠባል ፤ ከዚ
ያም በኋላ በሕጉ መሠረት በሥርዓት የነጻ ሆኖ
ወደ ሰፈር ይገባል ፤ ነገር ግን እስከ ሰባት ቀን
ከድንኳኑ ውጭ መቆየት አለበት ። 9በሰባተኛ
ውም ቀን እንደገና ራሱን ፥ ጢሙን ፥ ቅንድቡ
ንና በሌላውም ሰውነት ላይ ያለውን ጠጒር
ሁሉ ተላጭቶ ልብሱን በውሃ ይጠብ ፤ ሰውነቱ
ንም ይታጠብ ፤ ከዚያም በኋላ በሥርዓት የነጻ
ይሆናል ።
10"በስምንተኛውም ቀን ምንም ነውር የሌ
ለባቸውን ሁለት ተባዕት የበግ ጠቦቶችና አንድ
ዓመት የሆናት አንዲት እንስት ጠቦት ያምጣ ፤
ከዚህም ጋር በወይራ ዘይት የተለወሰ ሦስት
ኪሎ ግራም ዱቄትና የሊትር አንድ ሦስተኛ
የሆነ የወይራ ዘይት ያምጣ ። 11ካህኑም ሰውየ
ውን ካመጣቸው ከእነዚህ ሁሉ መባዎች ጋር
እግዚአብሔር ወደሚመለክበት ድንኳን ደጃፍ
ወስዶ በእግዚአብሔር ፊት ያቀርባል ፤ 12ከዚ
ህም በኋላ ካህኑ ተባዕት ከሆኑት ከሁለቱ የበግ
ጠቦቶች አንዱን የሊትር አንድ ሦስተኛ ከሆነው
የወይራ ዘይት ጋር ወስዶ የበደል ዕዳ መሥዋ
ዕት አድርጎ ያቀርባል ። ለካህኑ ዕድል ፈንታ
ይሆን ዘንድ ወደላይና ወደታች በመወዝወዝ
ለእግዚአብሔር ልዩ መባ አድርጎ ያቀርበዋል ።
13ጠቦቱንም ለኀጢአት ስርየት መሥዋዕትና
ለሚቃጠል መሥዋዕት የሚቀርቡ እንስሳት
በሚታረዱበት ቅዱስ ስፍራ ያርደዋል ፤ ይህን
ንም የሚያደርግበት ምክንያት የበደል ዕዳ
መሥዋዕት ልክ ለኀጢአት ስርየት እንደሚቀር
በው መሥዋዕት የካህኑ ድርሻ ሆኖ ስለሚሰጥ
ነው ፤ እርሱም እጅግ የተቀደሰ ነው ። 14ካህ
ኑም ከጠቦቱ ደም ጥቂት ወስዶ በሕጉ መሠረት
በሥርዓት የነጻ መሆኑን በሚያስታውቅለት ሰው
የቀኝ ጆሮውን ጫፍ ፥ የቀኝ እጁንና የቀኝ እግ
ሩን አውራ ጣቶች ይቀባ ። 15ካህኑ ከወይራው
ዘይት ጥቂት ወስዶ በግራ እጁ መዳፍ ላይ ያፍ
ስስ ፤ 16በቀኝ እጁ ጫፍ እያጠቀሰ ከእርሱ ጥቂ
ቱን በእግዚአብሔር ፊት ሰባት ጊዜ ይርጨው ።
17በእጁ መዳፍ ላይ ካለውም ዘይት ጥቂት
ወስዶ በሕጉ መሠረት በሥርዓት የነጻ መሆኑን
ለማስታወቅ ቀደም ሲል ከበደል ዕዳ መሥዋዕት
ደም ቀብቶት የነበረውን ሰው ቀኝ ጆሮ ጫፍ ፥
የቀኝ እጁንና የቀኝ እግሩን አውራ ጣቶች
ይቀባ ፤ 18በእጁ መዳፍ ላይ የተረፈውንም
ዘይት በሚነጻው ሰው ራስ ላይ ያፍስሰው ፤ በዚ
ህም ዐይነት ካህኑ የሰውየውን መንጻት ሥርዓት
በእግዚአብሔር ፊት ይፈጽማል ።
19"ከዚህም በኋላ ካህኑ ስኀጢአት ስርየት
መሥዋዕት በማቅረብ የመንጻትን ሥርዓት ይፈ
ጽማል ፤ ቀጥሎም ለሚቃጠል መሥዋዕት የሚ
ቀርበውን እንስሳ ያርዳል ፤ 20እርሱንም ከእህል
መባ ጋር በመሠዊያው ላይ አቅርቦ ያቃጥለዋል ፤
በዚህ ዐይነት ካህኑ የማንጻትን ሥርዓት ይፈጽ
ማል ፤ ያም ሰው በሕጉ መሠረት በሥርዓት
የነጻ ይሆናል ።
21"ሰውየው ይህን ሁሉ ለማምጣት የማይ
ችል ድኻ ከሆነ ስለ መንጻቱ ተባዕት የሆነ

14፥2 ፡- ማቴ. 8፥4 ፤ ማር. 1፥44 ፤ ሉቃ. 5፥14 ፤ 17፥14 ።

አንድ የበግ ጥቦት ብቻ ያምጣ፤ ይህም የበደል
ዕዳ መሥዋዕት ወደ ላይና ወደ ታች በመወዝ
ወዝ ለእግዚአብሔር ልዩ መባ ሆኖ ከተነሣ
በኋላ ለካህኑ የተመደበ ድርሻ ይሆናል፤ ከዚ
ህም ጋር በወይራ ዘይት የተለወሰ አንድ ኪሎ
የላመ ዱቄት ለእህል መባ ያመጣል፤ እንዲ
ሁም የሊትር አንድ ሦስተኛ እጅ የወይራ
ዘይት ያቀርባል፤ 22 እንዲሁም ችሎታው በሚ
ፈቅድለት መጠን ሁለት ርግቦች ወይም ሁለት
ዋኖሶች፣ አንዱን ስለ ኃጢአት ስርየት መሥዋ
ዕት ሁለተኛውንም ለሚቃጠል መሥዋዕት ያመ
ጣል፤ 23 የመንጻትን ሥርዓት በሚፈጽምበት
በስምንተኛው ቀን እነዚህን ሁሉ አምጥቶ እግ
ዚአብሔር በሚመለክበት ድንኳን ደጃፍ በእግ
ዚአብሔር ፊት ለካህኑ ይሰጣል። 24 ካህኑም
የበጉን ጥቦትና የወይራውን ዘይት ተቀብሎ
ወደ ላይና ወደ ታች በመወዝወዝ ለእግዚአብ
ሔር ልዩ መባ አድርጎ ካነሣ በኋላ ለካህኑ የተ
መደበ ድርሻ ይሆናል። 25 ለበደል ዕዳ መሥዋ
ዕት የቀረበውን የበግ ጥቦት ይረድ፤ ከደሙም
ጥቂት ወስዶ በሕጉ መሠረት በሥርዓት የሚነጻ
ውን ሰው የቀኝ ጆሮ ጫፍ፣ የቀኝ እጁንና
የቀኝ እግሩን አውራ ጣቶች ይቀባ፤ 26 ካህኑ
ከዘይቱ ትንሽ በግራ እጁ መዳፍ ላይ አፍስሶ፣
27 በቀኝ እጁ ጣት እያጠቀሰ ከዚያ ጥቂቱን በእ
ግዚአብሔር ፊት ሰባት ጊዜ ይረጫል፤ 28 ከዚ
ያም ጥቂቱን፣ ደሙን በቀባበት ተመሳሳይ
ስፍራ በሰውየው ቀኝ ጆሮ ጫፍ፣ በቀኝ እጁና
በቀኝ እግሩ አውራ ጣቶች ላይ ይቀባል።
29 ካህኑ በእጁ ላይ የተረፈውን ዘይት በሰውየው
ራስ ላይ ያፈስሳል፤ በዚህም ዐይነት ሁኔታ የመ
ንጻትን ሥርዓት በእግዚአብሔር ፊት ይፈጽ
ማል። 30 ከዚህም በኋላ ከርግቦቹም ሆነ ከዋኖ
ሶቹ አንዱን የኃጢአት ስርየት መሥዋዕት፣
31 የሁለተኛውንም የሚቃጠል መሥዋዕት አድ
ርጎ ከእህል መባ ጋር ያቀርባል፤ በዚህም ዐይ
ነት ሁኔታ ካህኑ የመንጻትን ሥርዓት በእግዚአ
ብሔር ፊት ይፈጽምለታል። 32 አሥቃቂ የቆዳ
በሽታ የነበረበት ሰው በሥርዓት ስለመንጻቱ የተ
መደበውን መሥዋዕት ሁሉ በድኽነቱ ምክን
ያት ለማቅረብ በማይችልበት ጊዜ የሚፈጽመው
ሕግ ይህ ነው።”

አሥቃቂ የሆነ በሽታ ምልክት ስለሚታይበት ቤት

33 እግዚአብሔር ለሙሴና ለአሮን የሚከተለ
ውን ትእዛዝ ሰጣቸው፤ 34 “እኔ ወደምሰጣችሁ
ወደ ከነዓን ምድር በምትገቡበት ጊዜ አሥቃቂ
የሆነ በሽታ ምልክት በአንድ ቤት መኖሩ ሲታ
ወቅ የሚፈጸመው ሥርዓት ይህ ነው፤ 35 የበሽ
ታው ምልክት በቤቱ ውስጥ መኖሩን የተገነዘበ
ማንም ሰው ሄዶ ለካህኑ ይንገር፤ 36 ካህኑም
ሄዶ የበሽታውን ዐይነት ከመመርመሩ በፊት
በቤቱ ውስጥ ያለው ዕቃ ሁሉ እንዲወጣ ትእ
ዛዝ ይስጥ፤ አለበለዚያ በቤቱ ውስጥ ያለው
ነገር ሁሉ ርኩስ ይሆናል፤ ከዚያም በኋላ ካህኑ
ወደ ቤት ገብቶ፣ 37 የበሽታውን ዐይነት ይመረ
ምራል፤ ግድግዳውን እየቦረቦሩ የሚበሉት
አረንጓዴ ወይም ቀይ ዐይነት ዝንጕርጕር ምል
ክት ቢታይ፣ 38 ከዚያ ቤት ወጥቶ ለሰባት ቀን
እንዲዘጋ ያድርገው። 39 በሰባተኛው ቀን ተመ
ልሶ መጥቶ እንደገና ይመርምረው፤ የበሽታው
ምልክት እየሰፋ ተስፋፍቶ ቢገኝ፣ 40 የበሽ
ታው ምልክት ያለባቸው ድንጋዮች ተፈልፍ
ለው ወጥተው ከከተማው ውጭ በሚገኘው በረ
ከስ ጕድፍ ማከማቻ እንዲጣሉ ይበዝ። 41 ከዚ
ያም በኋላ የውስጡ ግድግዳ ሁሉ እንዲፋቅና
ምርጊቱ ሁሉ ተቀርፎ ከከተማ ውጭ በሚገ
ኘው በረከስ ጕድፍ መጣያ እንዲጣል ያድ
ርግ። 42 ከዚህም በኋላ በእነዚያ በቀድሞዎቹ
ድንጋዮች ምትክ ሌሎች አዳዲስ ድንጋዮች ተገ
ንብተው ቤቱ በአዲስ ጭቃ ይመረግ።
43 “ድንጋዮቹ ተወግደው፣ ግድግዳው
ተፍቆ፣ ምርጊቱም ተነሥቶ ቤቱ በአዲስ ጭቃ
ተመርጎ ከታደሰ በኋላ የበሽታው ምልክት እን
ደገና ቢታይ፣ 44 ካህኑ ሄዶ ይመልከተው፤ የበ
ሽታው ዐይነት እየሰፋ የሚስፋፋ ከሆነ ቤቱ
ርኩስ ነው። 45 ስለዚህ መፍረስ አለበት፤ ድንጋ
ዮቹ እንጨቱና ምርጊቱ ሁሉ ከከተማ ውጭ
ተወስዶ በረከሰ ጕድፍ ማከማቻ ስፍራ ይጣል፤
46 ከተዘጋ በኋላ ወደዚያ ቤት የገባ ሰው ሁሉ
እስከ ምሽት ድረስ ርኩስ ይሆናል፤ 47 በዚያ
ቤት ውስጥ የተኛ ወይም ምግብ የተመገበ
ቢኖር ልብሱን ይጠብ።
48 “ቤቱ እንደገና ታድሶ ከተለሰነ በኋላ
ካህኑ መጥቶ በሚመለከትበት ጊዜ በሽታው
የመስፋፋት ምልክት የማያሳይ ሆኖ ከተገኘ
ግን ያ ቤት በሕጉ መሠረት በሥርዓት ንጹሕ
መሆኑን ካህኑ ያስታውቅ፤ ምክንያቱም የበሽ
ታው ምልክት ጨርሶ ጠፍቶአል። 49 ቤቱንም
ለማንጻት ሁለት ወፎች፣ ጥቂት የጥድ እን
ጨት፣ ቀይ የሱፍ ግምጃ ክርና የሂሶጵ ቅጠል
ይውሰድ። 50 ከወፎቹ አንዱን ንጹሕ የምንጭ
ውሃ ባለበት የሸክላ ዕቃ ላይ ይረደው፤ 51 ከዚ
ያም በኋላ የጥዱን እንጨት፣ የሂሶጱን ቅጠል፣
የቀዩን የሱፍ ግምጃ ክርና በሕይወት ያለውን
ወፍ በታረደው ወፍ ደምና በምንጩ ውሃ
ውስጥ ይንከረው፤ ቤቱንም ሰባት ጊዜ ይረጨ
ዋል። 52 በዚህም ዐይነት ሁኔታ ካህኑ ያንን
ቤት በወፉ ደም፣ በንጹሑ ውሃ፣ ሕይወት
ባለው ወፍ፣ በጥዱ እንጨት፣ በሂሶጱ ቅጠልና
በቀዩ የሱፍ ግምጃ ክር እንዲነጻ ያደርገዋል።
53 ከዚያም በኋላ በሕይወት ያለውን ወፍ ከከ
ተማ ውጭ ወደ ሜዳ እንዲበር ይለቀዋል፤ በዚ
ህም ዐይነት ሁኔታ የበሽታ ምልክት የነበረበትን

ቤት የማንጻት ሥርዓት ይፈጽማል፤ ቤቱም
በሕጉ መሠረት በሥርዓት የነጻ ይሆናል።
54-56 “ይህም ሁሉ አሠቃቂ ስለሆነ የቆዳ
በሽታ፥ ስለማናቸውም የሚያሳክክ ነገር፥ ስለ
ቍስል፥ እንደ ብጉር ላለ እባጭ፥ የእሳት ልብ
ልብ ለሚመስል ቋቁቻ፤ እንዲሁም በልብስና
በቤት ውስጥ ስለሚታይ አሠቃቂ ስለሆነ የቆዳ
በሽታ ምልክት የሚፈጸም ሕግ ነው። 57 ስለዚ
ህም አንድ ነገር ንጹሕ መሆኑና አለመሆኑ
በዚህ ሕግ ይወሰናል።”

ምዕራፍ 15

ከሰውነት የሚወጣ ፈሳሽ ርኵስነት

1 የእስራኤል ሕዝብ እንዲመሩበት እግዚአብ
ሔር ለሙሴና ለአሮን የሚከተለውን የሥርዓት
መመሪያ ሰጠ፤ 2 ማንም ሰው ከአባለ ዘሩ የሚ
ወጣ ፈሳሽ ቢኖርበት፥ ያ ፈሳሽ ነገር ርኩስ
ነው፤ 3 ይህም ማለት ከአባለ ዘሩ ቢፈስ ወይም
መፍሰሱን ቢያቆም ያው ርኩስ ነው፤ 4 የሚተ
ኛበትም ሆነ የሚቀመጥበት ነገር ሁሉ ርኩስ
ነው። 5 አልጋውን የሚነካም ሆነ፥ 6 ወይም
ሰውየው በተቀመጠበት በማንኛውም ነገር ላይ
ሁሉ የሚቀመጥ ሰው ልብሱን አጥቦ፥ ሰውነቱ
ንም ታጥቦ እስከ ማታ ድረስ ርኩስ ይሁን።
7 ፈሳሽ ያለበትን ሰው የሚነካ ሁሉ ልብሱን
አጥቦ፥ ሰውነቱንም ታጥቦ፥ እስከ ማታ ድረስ
የረከሰ ይሆናል። 8 ፈሳሽ ያለበት ሰው ንጹሕ
በሆነ ሰው ላይ ምራቁን ቢተፋበት፥ ያ ሰው
ልብሱን አጥቦ ሰውነቱንም ታጥቦ እስከ ማታ
ድረስ የረከሰ ይሆናል። 9 ፈሳሽ ያለበት ሰው
የሚቀመጥበት ማንኛውም ኮርቻም ሆነ ወይም
ወንበር የረከሰ ነው፤ 10 ፈሳሽ ያለበት ሰው የተ
ቀመጠበትን ዕቃ ሁሉ የሚነካ እስከ ማታ
ድረስ የረከሰ ይሆናል፤ ሰውየው የተቀመጠበ
ትን ማንኛውንም ዕቃ የያዘ ልብሱን አጥቦ፥
ሰውነቱንም ታጥቦ፥ እስከ ማታ ድረስ የረከሰ
ይሆናል። 11 ፈሳሽ ያለበት ሰው እጁን ሳይታ
ጠብ አንድን ሰው ቢነካ ያ ሰው ልብሱን
አጥቦ፥ ሰውነቱንም ታጥቦ እስከ ማታ ድረስ
ርኩስ ይሆናል። 12 ፈሳሽ ያለበት ሰው የነካው
ማንኛውም የሸክላ ዕቃ ቢኖር ይሰበር፤ ከእን
ጨት የተሠራ ዕቃ ሁሉ በውሃ ይታጠብ።
13 ፈሳሽ ያለበት ሰው ከፈሳሽ በሽታው በዳነ
ጊዜ በሕጉ መሠረት የነጻ እንዲሆን እስከ ሰባት
ቀን ድረስ ይቆይ፤ ከዚያም በኋላ ልብሱን
ይጠብ፤ በንጹሕ የምንጭ ውሃም ሰውነቱን
ይታጠብ፤ በሥርዓት የነጻም ይሆናል። 14 በስ
ምንተኛውም ቀን ሁለት ርግቦች ወይም ሁለት
ዋኖሶች እግዚአብሔር ወደሚመለክበት ድንኳን
አምጥቶ ለካህኑ ይስጥ፤ 15 ካህኑም ከእነርሱ
አንዱን ኃጢአት የሚሠረይበት መሥዋዕት፥
ሌላውንም የሚቃጠል መሥዋዕት አድርጎ ያቀ
ርባል፤ በዚህም ሁኔታ ካህኑ ለሰውየው የመንጻ
ትን ሥርዓት በእግዚአብሔር ፊት ይፈጽማል።
16 ማንም ሰው ዘሩ ከአባለ ዘሩ ወጥቶ በሚፈ
ስስበት ጊዜ መላ ሰውነቱን ታጥቦ እስከ ማታ
ርኩስ ይሆናል። 17 ዘሩ የፈሰሰበት ማንኛውም
ልብስም ሆነ ቆዳ በውሃ ይታጠብ እርሱም
እስከ ምሽት ድረስ ርኩስ ይሆናል፤ 18 ሴትና
ወንድ አብረው ተኝተው በሚገናኙበት ጊዜ ሁለ
ቱም ሰውነታቸውን በውሃ ታጥበው እስከ
ምሽት ድረስ የረከሱ ይሆናሉ።
19 ሴት የወር አበባ በምታይበት ጊዜ እስከ
ሰባት ቀን ድረስ ርኩስ ትሆናለች፤ እርስዋንም
የሚነካ ማንም ሰው እስከ ማታ ድረስ ርኩስ
ይሆናል። 20 በወር አበባዋ ጊዜ የምትቀመጥበ
ትም ሆነ የምትተኛበት ነገር ሁሉ ርኩስ
ነው። 21-23 የምትተኛበትን አልጋም ሆነ
ወይም እርስዋ የተቀመጠችበትን ነገር የሚነካ
ሁሉ ልብሱን አጥቦ ሰውነቱን ታጥቦ እስከ ማታ
ድረስ ርኩስ ይሆናል። 24 በወር አበባዋ ወቅት
ከእርስዋ ጋር የግብረ ሥጋ ግንኙነት የሚያደ
ርግ ወንድ ቢኖር እርሱም እንደ እርስዋ በሕጉ
መሠረት በሥርዓት ያልነጻ ይሆናል፤ ስለዚህም
እስከ ሰባት ቀን ድረስ በሥርዓት ያልነጻ ሆኖ
ይቆያል፤ እርሱ የሚተኛበትም አልጋ በሥር
ዓት ያልነጻ ይሆናል።
25 አንዲት ሴት ከወር አበባዋ ወቅት አልፎ
ለብዙ ቀን የሚፈስ ወይም ከተመደበው የወር
አበባዋ በኋላ ባለማቋረጥ የሚፈስ ደም ቢኖራት
ደሙ እስከሚቆምበት ጊዜ ድረስ ልክ በወር
አበባዋ ጊዜ እንደነበረችበት ሁኔታ የረከሰች
ትሆናለች። 26 በዚህም ጊዜ የምትተኛበትም
አልጋ ሆነ የምትቀመጥበት ነገር ሁሉ ርኩስ
ነው። 27 እነርሱንም የሚነካ ሁሉ ስለሚረክስ
ልብሱን አጥቦ፥ ሰውነቱን ታጥቦ እስከ ማታ
ድረስ ርኩስ ይሆናል። 28 የደምዋም መፍሰስ
ከቆመ በኋላ እስከ ሰባት ቀን ትቆይ፤ ከዚያም
በኋላ በሕጉ መሠረት በሥርዓት የነጻች ትሆና
ለች። 29 በስምንተኛውም ቀን ሁለት ርግቦች
ወይም ሁለት ዋኖሶች አምጥታ እግዚአብሔር
በሚመለክበት ድንኳን ደጃፍ ለካህኑ ትስጥ፤
30 ካህኑም አንዱን ኃጢአት የሚሰረይበት መሥ
ዋዕት፥ ሁለተኛውንም የሚቃጠል መሥዋዕት
አድርጎ ያቀርባል፤ በዚህም ዐይነት የሴትዮዪ
ቱን የመንጻት ሥርዓት በእግዚአብሔር ፊት
ይፈጽማል።
31 በሰፈር መካከል የሚገኘውንና እግዚአብ
ሔር የሚመለክበትን ድንኳን እንዳያረክሱ፤
ይህን ቢያደርጉ ግን በሞት እንደሚቀጡ የእስ
ራኤልን ሕዝብ ስለ ርኵሰታቸው ሁሉ ያስጠንቅ
ቃቸው ዘንድ እግዚአብሔር ለሙሴ ነገረው።
32 ከሰውነቱ ፈሳሽ ነገር ወይም የሚንጠባ
ጠብ ዘር ስለሚወጣበት ወንድ፥ 33 እንዲሁም
የወር አበባ በማየት ላይ ስላለች ሴት ወይም

ወንድም ሆነ ሴት ፈሳሽ ነገር ከሰውነታቸው
በሚወጣ ጊዜ ወይም በሕጉ መሠረት በሥርዓት
ካልነጻች ሴት ጋር ስለሚተኛ ወንድ የተሰጠ
የሥርዓት መመሪያ ይህ ነው ።

ምዕራፍ 16
የኃጢአት ስርየት ቀን

[1] ያልተቀደሰ እሳት ይዘው ወደ እግዚአብ
ሔር ፊት በቀረቡ ጊዜ ሁለቱ የአሮን ልጆች
ከሞቱ በኋላ እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ሲል
ተናገረው፥ [2] “እኔ በታቦቱ ስርየት መከደኛ
በደመና የምገለጥበት ስለሆነ፥ መጋረጃውን
አልፎ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን መግባት ያለበት
ሁል ጊዜ ሳይሆን በአንድ በተወሰነ ቀን ብቻ
መሆኑን ለወንድምህ ለአሮን ንገረው፤ ይህን
ትእዛዝ የማይፈጽም ከሆነ ይሞታል፤ [3] ወደ
ቅድስተ ቅዱሳን መግባት የሚችለውም ስለ
ኃጢአት ስርየት መሥዋዕት አንድ ኮርማ፥
ለሚቃጠል መሥዋዕትም አንድ አውራ በግ ካቀ
ረበ በኋላ መሆን አለበት ።”
[4] ከዚህም በኋላ የሚከተለውን የሥርዓት
መመሪያ ስጠ ፦
አሮን ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ከመግባቱ በፊት
ሰውነቱን ታጥቦ የክህነት ልብሱን ይልበስ፤
ይኸውም ከበፍታ የተሠራውን ቀሚስና ሱሪ
ይልበስ፤ እንዲሁም ከበፍታ የተሠራውን ቀበቶ
ይታጠቅ፤ ከበፍታ የተሠራውንም መጠምጠ
ሚያ ራሱ ላይ ያድርግ ።
[5] የእስራኤልም ማኅበር ስለ ኃጢአት ማስተ
ስረያ መሥዋዕት ሁለት ተባዕት ፍየሎች፥ ለሚ
ቃጠልም መሥዋዕት አንድ አውራ በግ ለአሮን
ያምጡለት ። [6] የራሱንና የቤተሰቡንም ኃጢአት
ለማስተሰረይ አንድ ኮርማ መሥዋዕት አድርጎ
ያቅርብ ። [7] ከዚህም በኋላ ሁለቱን ፍየሎች እግ
ዚአብሔር ወደሚመለከበት ድንኳን ደጃፍ
ይውሰድ፤ [8] በዚያም አንዱ “ለእግዚአብሔር”
ሁለተኛው “ለዐዛዜል”[1*] የሚል ምልክት ያለባ
ቸው ሁለት ድንጋዮች ወስዶ ዕጣ ያውጣ፤
[9] አሮንም በዕጣ ለእግዚአብሔር የተመረጠውን
ፍየል ስለ ኃጢአት ማስተስረያ መሥዋዕት አድ
ርጎ ያቀርባል ። [10] ለዐዛዜል የተመረጠውም
ፍየል ከነ ሕይወቱ ወደ እግዚአብሔር ይቀር
ባል፥ የሕዝቡንም ኃጢአት ተሸክሞ ወደ
በረሓ ይለቀቃል ።
[11] አሮንም ኮርማውን ስለ ራሱና ስለ ቤተ
ሰቡ የኀጢአት ማስተስረያ መሥዋዕት በማድ
ረግ ይረደው፤ [12] ከመሠዊያው የሚቃጠል የእ
ሳት ፍም በጥናው ሞልቶም ሁለት እፍኝ
ጣፋጭ ሽታ ያለውን የተወቀጠ ደቃቅ ዕጣን
በመውሰድ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ያግባ፤ [13] እዚ
ያም በእግዚአብሔር ፊት በእሳቱ ላይ ዕጣን
ይጨምርበት፤ እርሱም እይቶ እንዳይሞት የዕ
ጣኑ ጢስ የሥርየት መከደኛውን ይሸፍነው ።
[14] ከኮርማውም ደም ጥቂት ወስዶ በጣቱ እየነ
ከረ በስርየት መከደኛው ላይ ከፊት ለፊት
በኩል ይርጭ፤ እንዲሁም ከእርሱ ጥቂቱን በኪ
ዳኑ ታቦት ፊት ሰባት ጊዜ ይርጨው ።
[15] ከዚህም በኋላ ለሕዝቡ የኃጢአት ማስተስ
ረያ የሆነውን ፍየል ይረድ፤ ደሙንም ወደ
ቅድስተ ቅዱሳን አስገብቶ በኮርማው ደም ባደረ
ገው ዐይነት፥ በስርየት መክደኛው ላይ፥ እንዲ
ሁም በኪዳኑ ታቦት ፊት ይርጨው ። [16] በዚ
ህም ዐይነት ሁኔታ ቅድስተ ቅዱሳኑን ከእስራ
ኤል ሕዝብ ርኵሰትና ከኃጢአታቸውም ሁሉ
ለማጥራት የማንጻትን ሥርዓት ይፈጽማል፤
በሕጉ መሠረት በሥርዓት ንጹሕ ባልሆነ ሰፈር
መካከል ስለሚገኝ ድንኳኑንም ለማንጻት እን
ዲሁ ያደርጋል ። [17] የማንጻቱንም ሥርዓት ለመ
ፈጸም አሮን ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ከገባበት
ሰዓት ጀምሮ ከዚያ እስከሚወጣ ድረስ
በድንኳኑ ውስጥ ማንም አይገኝ፤ ራሱንና ቤተ
ሰቡን እንዲሁም መላውን የእስራኤል ሕዝብ
በሚያነጻበት ጊዜ፥ [18] የሚቃጠል መሥዋዕት
ወደሚቀርብበት መሠዊያ ሄዶ ያንጻው ። ከኮር
ማውና ከፍየሉ ደም ጥቂት ጥቂት ወስዶ በመ
ሠዊያው አራት ማእዘን ጕጦች ላይ ይቀባ፤
[19] ከደሙም ጥቂቱን ወስዶ በጣቱ እየነከረ በመ
ሠዊያው ላይ ሰባት ጊዜ ይርጭ፤ በዚህም ዐይ
ነት ሁኔታ ከእስራኤል ሕዝብ ኃጢአት በማን
ጻት መሠዊያውን የተቀደሰ ያደርገዋል ።

የሕዝብን በደል ተሸክሞ ወደ በረሓ የሚለቀቅ ፍየል (ዐዛዜል)

[20] አሮን ቅድስተ ቅዱሳኑን፥ እግዚአብሔር
የሚመለከበትን ድንኳን የቀረውን ክፍልና መሠ
ዊያውንም የማንጻት ሥርዓት ከፈጸመ በኋላ ለዐ
ዛዜል የተመረጠውን ፍየል ወስዶ ለእግዚአብ
ሔር ያቀርባል ። [21] ሁለት እጆቹን በፍየሉ ራስ
ላይ ይጭናል፤ የሕዝቡን ክፋት፥ ኃጢአትና
ዐመፅ ሁሉ በመናዘዝ አዛውሮ በፍየሉ ራስ ላይ
ያሸክመዋል፤ ከዚህ በኋላ ፍየሉ ለዚህ ሥራ
በተመደበ ሰው ተነድቶ ወደ በረሓ ይሰደዳል ።
[22] ይኸውም ፍየሉ ኃጢአታቸውን ሁሉ ተሸ
ክሞ ምንም ሰው ወደማይኖርበት ምድረ በዳ
በመለቀቅ ርቆ ይሄዳል ማለት ነው ።
[23] አሮንም ወደ ድንኳኑ ይግባ፤ ወደ ቅድ
ስተ ቅዱሳን ከመግባቱ በፊት ለብሶት የነበረውን
የክህነት ልብስ አውልቆ በዚያ ይተወው፤

[1*] 16፥8 ዐዛዜል ፦ የዚህ የዕብራይስጥ ቃል ፍች በትክክል አይታወቅም፤ ምናልባት የበረሓ ጋኔን ስም ሳይሆን እንደማይቀር ይገመታል ።
16፥2 ፦ ዕብ. 6፥19 ። 16፥3 ፦ ዕብ. 9፥7 ። 16፥15 ፦ ዕብ. 9፥12 ። 16፥23 ፦ ሕዝ. 44፥19 ።

በተቀደሰውም ቦታ ሰውነቱን ታጥቦ የዘወትር
ልብሱን ይልበስ ፤ ከዚያም ወጥቶ የራሱንና የሕ
ዝቡን ኃጢአት ለማስተስረይ የሚቃጠለውን
መሥዋዕት ያቅርብ ። [25] ኃጢአትን ለማስተስረይ
መሥዋዕት ሆኖ የቀረበውንም የእንስሳ ስብ በመ
ሠዊያው ላይ ያቃጥለው ፤ [26] የተመረጠውን
ፍየል እየነዳ ወደ በረሓ ይዞት ሄዶ የነበረውም
ሰው ወደ ሰፈር ከመግባቱ በፊት ልብሱን
ይጠብ ፤ ሰውነቱንም ይታጠብ ። [27] ስለ ኃጢ
አት ስርየት መሥዋዕት ሆነው የቀረቡትና ኃጢ
አትን ለማስተስረይ ደማቸው ወደ ቅድስተ ቅዱ
ሳን ገብቶ የነበረው ኮርማና ፍየልም ሰድን ከሰ
ፈር ወደ ውጭ ተወስዶ በእሳት ይቃጠል ፤ እን
ዲሁም ቆዳቸው ፥ ሥጋቸውና የሆድ ዕቃቸው
ሁሉ ይቃጠል ። [28] እነርሱንም የሚያቃጥለው
ሰው ወደ ሰፈር ከመመለሱ በፊት ልብሱን
ይጠብ ፤ ሰውነቱንም ይታጠብ ።

የኃጢአት ማስተስረያን ቀን ስለመጠበቅ

[29] ከዚህ የሚከተሉትን የሥርዓት መመሪያ
ዎች በሚመጡት ዘመናት ሁሉ ትጠብቁአቸዋ
ላችሁ ፡- ሰባተኛው ወር በገባ በዐሥረኛው ቀን
እስራኤላውያንና በእነርሱ መካከል የሚኖሩ
የውጭ አገር ሰዎች መጾም አለባቸው ፤ በዚያን
ቀን ምንም ሥራ አይሥሩበት ። [30] በዚያን ዕለት
በሕጉ መሠረት የመንጻት ሥርዓት ሁሉ መፈ
ጸም አለበት ፤ ስለዚህም በሕጉ መሠረት በእግዚ
አብሔር ፊት በሥርዓት የነጹ ይሆናሉ ፤
[31] ያም ዕለት የሚጾሙበትና ምንም ሥራ የማይ
ሠሩበት የተቀደሰ ቀን ይሆናል ፤ እነዚህም የሥ
ርዓት መመሪያዎች በሚመጣው ዘመን ሁሉ
ተጠብቀው ይኖራሉ ። [32] በአባቱ ምትክ ሊቀ
ካህናት እንዲሆን ተለይቶ በአግባቡ የሚሾመው
ካህን የመንጻትን ሥርዓት መፈጸም አለበት ፤
እርሱም የክህነት ልብሱን ለብሶ ፥ [33] ቅድስተ
ቅዱሳንን ፥ እግዚአብሔር ከሚመለክበት
ድንኳን ቀሪውን ክፍል ፥ መሠዊያውን ፥ ካህና
ቱን ፥ ሕዝቡንም ሁሉ የማንጻት ሥርዓት ይፈ
ጽማል ፤ [34] እነዚህም ሥርዓቶች በሚመጣው
ዘመን ሁሉ ተጠብቀው ይኖራሉ ፤ ይህም የማን
ጻት ሥርዓት ሕዝቡን ከኃጢአታቸው ሁሉ ለማ
ንጻት በዓመት አንድ ጊዜ ይፈጸማል ።
በዚህም ዐይነት ሙሴ እግዚአብሔር እንዳዘ
ዘው አደረገ ።

ምዕራፍ 17

ደም መብላት የተከለከለ ስለመሆን

[1-2] ለአሮንና ለልጆቹ እንዲሁም ለመላው
የእስራኤል ሕዝብ የሚከተሉትን የሥርዓት
መመሪያዎች ይሰጥ ዘንድ እግዚአብሔር ሙሴን
አዘዘው ፤ [3-4] አንድ እስራኤላዊ እግዚአብሔር
ለሚመለክበት ድንኳን ደጃፍ ካልሆነ በቀር በየ
ትኛውም ሰፍራ ቢሆን ላም ወይም በግ ወይም
ፍየል ዐርዶ መሥዋዕት ቢያቀርብ ሕግን መተላ
ለፍ ይሆንበታል ፤ በከንቱ ደም ያፈሰሰ ስለሆነ
ከእግዚአብሔር ሕዝብ እንደ አንዱ ሆኖ መቈ
ጠር የለበትም ።
[5] ይኸውም የእስራኤል ሕዝብ ማናቸውንም
እንስሳ በሜዳ ማረድ ትተው ወደ እግዚአብሔር
ማምጣት አለባቸው ማለት ነው ፤ እነርሱንም
ወደ ድንኳኑ ደጃፍ አምጥተው ለካህኑ ይስጡ ፤
ካህኑም ስለ ሕዝቡ ደኅንነት የኅብረት መሥዋ
ዕት አድርጎ ይረዳቸው ። [6] ደሙንም በድንኳኑ
መግቢያ በመሠዊያው ጐኖች ሁሉ ይርጭ ፤
እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ ጣፋጭ ሽታ
ይሆን ዘንድ ስቡንም ያቃጥለው ፤ [7] የእስራኤል
ሕዝብ ከእምነታቸው ለሚያርቁአቸው አጋንንት
መሥዋዕት አድርገው እንስሳቶቻቸውን በየሜ
ዳው በማረድ በእግዚአብሔር ላይ ማመፅ አይገ
ባቸውም ፤ የእስራኤል ሕዝብ ይህን የሥርዓት
መመሪያ በሚመጡት ዘመናት ሁሉ ይጠብ
ቁት ።
[8-9] ማንኛውም እስራኤላዊ ወይም በማኅበሩ
መካከል የሚኖር የውጭ አገር ተወላጅ
በድንኳኑ ደጃፍ ሳይሆን በሌላ በማናቸውም
ሰፍራ ለእግዚአብሔር የሚቃጠል ወይም ሌላ
መሥዋዕት አቅርቦ ቢገኝ ከእግዚአብሔር
ሕዝብ እንደ አንዱ ሆኖ ሊቈጠር አይገባውም ፤
[10] ማንኛውም እስራኤላዊ ወይም በሕዝቡ
መካከል የሚኖር የውጭ አገር ተወላጅ ደም
ቢበላ በእግዚአብሔር ዘንድ የተጠላ ይሆናል ፤
እግዚአብሔር እንዲህ ዐይነቱን ሰው ከሕዝቡ
እንደ አንዱ አድርጎ አይቈጥረውም ። [11] የማንኛ
ውም ሕያው ፍጥረት ሕይወት የሚገኘው
በደሙ ውስጥ ነው ፤ የሕዝቡን ኃጢአት ያስወ
ግድ ዘንድ ደም ሁሉ በመሠዊያ ጐን እንዲፈስ
እግዚአብሔር ያዘዘበትም ምክንያት ይኸው
ነው ። ሕይወት ያለው ደም ኃጢአትን ማስወ
ገድ ይችላል ። [12] የእስራኤል ሕዝብ ራሳቸውም
ሆኑ ወይም በእነርሱ መካከል የሚኖር ማናቸ
ውም የውጪ ተወላጅ ደሙ በእርሱ ውስጥ ያለ
በትን ሥጋ እንዳይበሉ እግዚአብሔር ያዘዘበት
ምክንያት ይኸው ነው ።
[13] ማናቸውም እስራኤላዊ ወይም በሕዝቡ
መካከል የሚኖር የውጭ አገር ተወላጅ በሕጉ
መሠረት በሥርዓት ንጹሕ የሆነ እንስሳ ወይም
ወፍ አድኖ ቢይዝ ደሙን በመሬት ላይ አፍስሶ
በዐፈር ይሸፍነው ። [14] የእያንዳንዱ ሕያው ፍጥ
ረት ሕይወት የሚገኘው በደሙ ውስጥ ነው ፤

16፥27 ፡- ዕብ. 13፥11 ። 16፥29-34 ፡- ዘሌ. 23፥26-32 ፤ ዘኍ. 29፥7-11 ። 17፥10 ፡- ዘፍ. 9፥4 ፤
ዘሌ. 7፥26-29 ፤ 19፥26 ፤ ዘዳ. 12፥16 ፣23 ፤ 15፥23 ። 17፥11 ፡- ዕብ. 9፥22 ።

የእስራኤል ሕዝብ ደሙ በእርሱ ውስጥ ያለበ
ትን ሥጋ እንዳይበሉ እግዚአብሔር ያዘዘበትም
ምክንያት ይኸው ነው፤ ይህን የሚያደርግ ማና
ቸውም ሰው ከሕዝቡ እንደ አንዱ አይቈጠ
ርም።
[15] ማንኛውም እስራኤላዊ ወይም የውጭ
አገር ተወላጅ የሆነ ሰው ሞቶ የተገኘ ወይም
አውሬ የገደለውን የእንስሳ ሥጋ ቢበላ ልብሱን
አጥቦ፥ ሰውነቱንም ታጥቦ እስከ ማታ ድረስ
በሕጉ መሠረት በሥርዓት ሳይነጻ ይቆይ፤ ከዚ
ያም በኋላ በሥርዓት የነጻ ይሆናል፤ [16] ይህን
ባያደርግ ግን በኃጢአቱ ምክንያት የሚመጣበ
ትን ቅጣት ይሸከማል።

ምዕራፍ 18

በሕግ የተከለከለ የግብረ ሥጋ ግንኙነት

[1] እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ሲል ተናገ
ረው፥ [2] "ለእስራኤል ልጆች እንዲህ በላቸው፥
'እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ ነኝ፤ [3] አንድ
ጊዜ በኖራችሁባት በግብጽ ምድር፥ ወይም
አሁን እኔ በማስገባችሁ በከነዓን ምድር የሚኖሩ
ሕዝብ የሚፈጽሙትን አስጸያፊ ተግባር አትከ
ተሉ፤ [4] ሕግጋቴን ጠብቁ፤ ትእዛዛቴንም
ፈጽሙ፤ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ ነኝ።
[5] እኔ የምሰጣችሁን ሥርዓትና ሕግ ተከተሉ፤
ይህንንም በማድረግ ሕይወታችሁን ታድናላ
ችሁ፤ እኔ እግዚአብሔር ነኝ።'"
[6] እግዚአብሔር የሚከተሉትን የሥርዓት
መመሪያዎች ሰጠ፦ ከእናንተ ማንም ሰው
ከሥጋ ዘመዱ ጋር የግብረ ሥጋ ግንኙነት መፈ
ጸም የለበትም፤ እኔ እግዚአብሔር ነኝ፤ [7] ከእና
ትህ ጋር የግብረ ሥጋ ግንኙነት በማድረግ አባ
ትህን አታሳፍር፤ የገዛ እናትህንም አታዋር
ዳት። [8] ከሌሎቹ ሚስቶቹም ጋር የግብረ ሥጋ
ግንኙነት በማድረግ አባትህን አታሳፍር፤ [9] ከእኅ
ትህ ጋር የግብረ ሥጋ ግንኙነት አትፈጽም፤
እንዲሁም አብሮ አደግህ ወይም በውጭ ያደ
ገች ብትሆንም የእንጀራ አባትህ ወይም የእን
ጀራ እናትህ ልጅ ከሆነችው እኅትህ ጋር የግ
ብረ ሥጋ ግንኙነት አትፈጽም። [10] ሐፍረት
እንዳይሆንብህ ከልጅ ልጅህ ጋር የግብረ ሥጋ
ግንኙነት አታድርግ። [11] የአባትህና የእንጀራ
እናትህ ልጅ ከሆነችው እኅትህ ጋር የግብረ
ሥጋ ግንኙነት አታድርግ፤ ምክንያቱም እርሰ
ዋም ያው የገዛ እኅትህ ነች። [12-13] የአባትህ
ወይም የእናትህ እኅት ከሆነችው አክስትህ ጋር
የግብረ ሥጋ ግንኙነት አታድርግ፤ ምክንያቱም
እርስዋ የወላጅ አባትህ ወይም እናትህ የቅርብ
ዘመድ ናት። [14] ከአጎትህ ሚስት ጋር የግብረ
ሥጋ ግንኙነት አታድርግ፤ ምክንያቱም እርስ
ዋም እንደ አክስትህ የምትቈጠር ናት። [15] የል
ጅህ ሚስት፥ [16] ወይም የወንድምህ ሚስት ከሆ
ነችው ምራትህ ጋርም እንዲሁ አታድርግ።
[17] ከዚህ በፊት በግብረ ሥጋ ግንኙነት ከምታው
ቃት ሴት ከተወለደች ልጅዋ ወይም ከልጅ
ልጅዋ ጋር የግብረ ሥጋ ግንኙነት አታድርግ፤
ምክንያቱም ከአንተ ጋር የተዛመዱ ስለሆኑ
ዝሙት ይሆንብሃል። [18] ሚስትህ በሕይወት እያ
ለች የሚስትህን እኅት አታግባ፤ ምክንያቱም
በጣውንትነት የሚተያዩ ይሆናሉ።
[19] የወር አበባ ካለባት ሴት ጋር የግብረ ሥጋ
ግንኙነት አታድርግ፤ ምክንያቱም እርስዋ
በሕጉ መሠረት በሥርዓት ያልነጻች ናት።
[20] ከሌላ ሰው ሚስት ጋር የግብረ ሥጋ ግንኙ
ነት በመፈጸም ራስህን አታርክስ። [21] ከልጆችህ
ማንኛውንም ሞሌክ ለተባለው ባዕድ አምላክ
የሚቃጠል መሥዋዕት ይሆን ዘንድ አሳልፈህ
አትስጥ፤ ምክንያቱም የእግዚአብሔር አምላክን
ስም የሚያሳፍር ይሆናል፤ እኔ እግዚአብሔር
ነኝ። [22] በእግዚአብሔር ዘንድ የተጠላ ነገር ስለ
ሆነ፥ ከሴት ጋር እንደሚደረገው ሁሉ ማንም
ሰው ከወንድ ጋር የግብረ ሥጋ ግንኙነት አያድ
ርግ። [23] ወንድ ወይም ሴት ማንም ሰው ከእን
ስሳ ጋር የግብረ ሥጋ ግንኙነት አያድርግ፤ እን
ዲህ ያለው አስነዋሪ ነገር በሥርዓት የረከሰህ
ያደርግሃል።
[24] ወደ ምድራቸው ያስገባህ ዘንድ እግዚአብ
ሔር ከፊትህ የሚያስወግዳቸው አረማውያን ራሳ
ቸውን ያረከሱባቸው ስለሆኑ ከእነዚህ ድርጊ
ቶች በአንዱ እንኳ ራስህን አታርክስ። [25] የእነ
ርሱ ሥራ ምድርን ስላረከሳት እግዚአብሔር
በዚያ የሚኖሩትን አሕዛብ ተጸይፎ በማስወገድ
ምድሪቱን በመቅጣት ላይ ነው። [26-27] እነርሱ
ይህን ሁሉ አስጸያፊ ነገር በማድረግ ምድሪቱን
አረከሱ፤ እናንተ ግን ይህን ሁሉ አታድርጉ፤
እስራኤላውያንም ሆናችሁ ወይም በእናንተ
መካከል የሚኖሩ የውጭ አገር ተወላጆች ሁላ
ችሁም የእግዚአብሔርን ሕግና ትእዛዝ መጠ
በቅ ይገባችኋል። [28] እንዲህም ብታደርጉ ምድ
ሪቱ ከእናንተ በፊት የነበሩ አረማውያንን እንደ
ተጸየፈች እናንተን አትጸየፍም። [29] ከእነዚህ
ሁሉ አሳፋሪ ነገሮች አንዱን እንኳ የሚያደርግ
ሰው ከእግዚአብሔር ሕዝብ እንደ አንዱ ሆኖ
አይቈጠርም።
[30] ከዚህም ቀጥሎ እግዚአብሔር "እኔ የምሰ
ጣችሁን ትእዛዝ ሁሉ ፈጽሙ፤ ከእናንተ በፊት

18፥5 ፦ ነህ. 9፥29፤ ሕዝ. 18፥9፤ 20፥11-13፤ ሉቃ. 10፥28፤ ሮም 10፥5፤ ገላ. 3፥12። 18፥8 ፦ ዘሌ. 20፥11፤ ዘዳ. 22፥30፤ 27፥20። 18፥9 ፦ ዘሌ. 20፥17፤ ዘዳ. 27፥22። 18፥12-14 ፦ ዘሌ. 20፥19-20። 18፥15 ፦ ዘሌ. 20፥12። 18፥16 ፦ ዘሌ. 20፥21። 18፥17 ፦ ዘሌ. 20፥14፤ ዘዳ. 27፥23። 18፥19 ፦ ዘሌ. 20፥18። 18፥20 ፦ ዘሌ. 20፥10። 18፥21 ፦ ዘሌ. 20፥1-5። 18፥22 ፦ ዘሌ. 20፥13። 18፥23 ፦ ዘጸ. 22፥19፤ ዘሌ. 20፥15-16፤ ዘዳ. 27፥21።

በምድሪቱ ይፈጽሙት የነበረውን መጥፎ
ልማድ አትከተሉ፤ ከእነዚህ አሳፋሪ ተግባራት
አንዱንም በመፈጸም ራሳችሁን አታርክሱ፤ እኔ
እግዚአብሔር አምላካችሁ ነኝ” አለ።

ምዕራፍ 19

የፍትሕና የቅድስና ሕግጋት

[1]እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው፦
[2]“ለእስራኤል ሕዝብ ይህን ንገር፦ ‘እኔ እምላ
ካችሁ እግዚአብሔር ቅዱስ ነኝ፤ እናንተም
ቅዱሳን ሁኑ፤ [3]ከእናንተ እያንዳንዱ እናትና
አባቱን ያክብር፤ እኔ ባዘዝሁት መሠረት ሰንበ
ትን ይጠብቅ፤ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ
ነኝ።’
[4]“እኔን ትታችሁ ጣዖት አታምልኩ፤ አማ
ልክትን ከብረት ሠርታችሁ አትስገዱላቸው፤
እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ ነኝ።
[5]“ደኅንነት ስለሚገኝበት የኅብረት መሥዋ
ዕት አንድ ዐይነት እንስሳ በምታርዱበት ጊዜ፥
የሕጋችሁን የሥርዓት መመሪያ ጠብቁ፤ መሥ
ዋዕቱም በእኔ ዘንድ ተቀባይነት ይኖረዋል።
[6]ሥጋውም እንስሳው በታረደበት ዕለት ወይም
በማግሥቱ መበላት አለበት፤ እስከ ሦስተኛው
ቀን ተርፎ የቆየ ማናቸውም ሥጋ በእሳት ይቃ
ጠል። [7]ምክንያቱም እርሱ ጊዜው ባላለፈ በመ
ርከሱ ለመብላት ያስጸይፋል፤ ማንም ሰው ከእ
ርሱ ቢበላ መሥዋዕቱን አልቀበልለትም፤ [8]ከእ
ርሱ የሚበላ ማንም ሰው ለእኔ የተቀደሰውን
እንደ ተራ ነገር በመቍጠሩ በደል ይሆንበ
ታል፤ ከሕዝቤም እንደ አንዱ ሆኖ አይቈጠ
ርም።
[9]“የምድራችሁን መከር በምትሰበስቡበት
ጊዜ በእርሻችሁ ድንበር ያለውን እህል አት
ጨዱ፤ ስታጭዱ የቀረውንም ቃርሚያ ለመሰብ
ሰብ ወደ ኋላ አትመለሱ፤ [10]የወይን መከርህ
ንም ስትሰበስብ በሐረጉ ላይ ተሰውሮ የቀረውን
ወይም በመሬት ላይ የረገፈውን የወይን ዘለላ
እጥርተህ ለመልቀም እንደገና ወደ ኋላ አትመ
ለስ፤ ይህን ሁሉ ለድኾችና ለመጻተኞች ተውላ
ቸው፤ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ ነኝ።
[11]“አትስረቁ፥ አታታልሉ፥ ውሸት አትና
ገሩ፤ [12]ልትፈጽመው የማትችለውን ተስፋ
በእኔ ስም አትስጥ፤ ይህን ብታደርግ ስሜን ታስ
ነውራለህ እኔ እግዚአብሔር አምላክህ ነኝ።
[13]“ባልንጀራህን አታጭበርብረው ወይም
ንብረቱን አትቀማው፤ ቀጥረህ የምታሠራውን
ሰው ደመወዙን ለአንድ ቀን ሌሊት እንኳ በእ
ንተ ዘንድ ሳታሳድር ወዲያው ክፈለው። [14]ደን
ቆሮውን አትስደብ፤ ዐይነ ስውሩንም ለማሰና
ከል በፊቱ እንቅፋት አታኑር፤ አምላክህን
ፍራ፤ እኔ እግዚአብሔር አምላክህ ነኝ።
[15]“የፍርድ ውሳኔ በምትሰጥበት ጊዜ ታማ
ኝና ትክክለኛ ሁን፤ ለሁሉም በትክክል ፍረድ
እንጂ ድኻውን ስለድኽነቱ አድልዎ አታድርግ
ለት፤ ባለጸጋውንም ስለ ሀብቱ ብዛት አትፍ
ራው። [16]በሕዝብህ መካከል እየዞርህ የስም
አጥፊነት ወሬ አታሰራጭ፤ ሰውን ወደ ሞት
አደጋ የሚያደርስ ምንም ነገር አታድርግ፤ እኔ
እግዚአብሔር አምላክህ ነኝ።
[17]“በማንም ላይ ቂም አትያዝ፤ በእርሱ
ምክንያት በደል እንዳትፈጽም ከእርሱ ጋር ያለ
ህን አለመግባባት በስምምነት አስወግድ።
[18]ሰውን ሁሉ እንደ ራስህ አድርገህ ውደድ
እንጂ በማንም ላይ በቀል አትፈጽም፤ ቂምም
አትያዝ፤ እኔ እግዚአብሔር ነኝ።
[19]“ትእዛዛቴን ጠብቁ፤ እንዱን እንስሳ ከሌ
ላው ጋር አታዳቅል፥ በአንድ እርሻ ላይ ሁለት
ዐይነት እህል አትዝራ፥ ከሁለት ዐይነት ነገር
ተፈትሎ የተሠራ ልብስ አትልበስ።
[20]“አንድ ሰው ልጃገረድ የሆነች አገልጋዩን
ለሌላ ሰው ቊባት ትሆን ዘንድ ለመሸጥ ካስማማ
በኋላ ገዢው ገንዘቡን ከፍሎ ከመጨረሱ በፊት
ሻጩ ከልጃገረዲቱ ጋር የግብረ ሥጋ ግንኙነት
ቢያደርግ ሁለቱም ይቀጣሉ፤ ሆኖም እርስዋ ገና
ነፃ ያልወጣች አገልጋዩ ስለሆነች የሞት ቅጣት
አይፈጸምባቸውም። [21]ይህን በደል የፈጸመ ሰው
ለበደል ዕዳ የሚከፈል መሥዋዕት አድርጎ አንድ
የበግ አውራ እኔ ወደምመለክበት ድንኳን ወደ
እኔ ያምጣ። [22]ካህኑም የዚያን ሰው ኃጢአት
ለማስወገድ በመሥዋዕቱ በሕጉ መሠረት የመንጻ
ትን ሥርዓት ይፈጽማል፤ እግዚአብሔርም በደ
ሉን ይቅር ይለዋል።
[23]“ወደ ከነዓን ምድር ገብታችሁ ማንኛው
ንም ፍሬ የሚሰጥ ዛፍ በምትተክሉበት ጊዜ
እስከ መጀመሪያው ሦስት ዓመት ድረስ የሚሰ
ጠው ፍሬ በሕጉ መሠረት በሥርዓት ያልነጻ
መሆኑን አስታውሱ። በእነዚህም ዓመታት
ውስጥ ፍሬውን አትብሉ። [24]በአራተኛው
ዓመት እኔን ታመሰግኑበት ዘንድ ለእግዚአብ
ሔር የተለየ ስጦታ ይሁን። [25]በአምስተኛው
ዓመት ግን ፍሬውን ትበላላችሁ፤ ይህን ብታደ
ርጉ ዛፎቻችሁ በየጊዜው የሚሰጡአችሁ ፍሬ

19፥2 – ዘሌ. 11፥44-45፤ 1ጴጥ. 1፥16። 19፥3 – ዘፀ. 20፥8፡12፤ ዘዳ. 5፥12፡16። 19፥4 – ዘሌ. 26፥1፤ ዘፀ. 20፥23፤ 34፥17፤ ዘዳ. 27፥15። 19፥9-10 – ዘሌ. 23፥22፤ ዘዳ. 24፥19-22። 19፥11 – ዘፀ. 20፥15-16፤ ዘዳ. 5፥19-20። 19፥12 – ዘፀ. 20፥7፤ ዘዳ. 5፥11፤ ማቴ. 5፥33። 19፥13 – ዘዳ. 24፥14-15። 19፥14 – ዘዳ. 27፥18። 19፥15 – ዘፀ. 23፥6-8፤ ዘዳ. 16፥19። 19፥17 – ማቴ. 18፥15። 19፥18 – ማቴ. 5፥43፤ 19፥19፤ 22፥39፤ ማር. 12፥31፤ ሉቃ. 10፥27፤ ሮም 13፥9፤ ገላ. 5፥14፤ ያዕ. 2፥8። 19፥19 – ዘዳ. 22፥9-11።

ይበልጥ እየበዛ ይሄዳል ፤ እኔ እግዚአብሔር
አምላካችሁ ነኝ ።
26 "ደም ያለበትን ሥጋ አትብሉ ፥ የአስማ
ትን ነገር አትከተሉ ፤ 27 የራስ ጠጕራችሁን
ዙሪያውን አትከርክሙት ፤ ጢማችሁንም አሳጥ
ራችሁ አትቍረጡት ፤ 28 በሰውነታችሁ ላይ
ንቅሳት አታድርጉ ፥ ወይም ለሙታን በማዘን
ሰውነታችሁን አትቈራርጡ ፤ እኔ እግዚአብሔር
ነኝ ።
29 "በአረማውያን መቅደስ ዝሙት እንዲፈጸ
ምባቸው በማድረግ ሴቶች ልጆችህን አታርክስ ፥
ይህን ብታደርግ ወደ ባዕዳን አማልክት ትመለሳ
ለህ ፥ ምድሪቱም በግልሙትና ርኵሰት የተሞ
ላች ትሆናለች ። 30 ሰንበትን ጠብቅ ፥ እኔ የም
መለከበትንም ስፍራ አክብር ፥ እኔ እግዚአብ
ሔር ነኝ ።
31 "ከሙታን ጠሪዎች ወይም ከጠንቋዮች
ምክር አትጠይቅ ፥ ይህን ብታደርግ የረከሰህ
ትሆናለህ ፤ እኔ እግዚአብሔር አምላክህ ነኝ ።
32 "በዕድሜ የገፉ ሽማግሌዎች ሲታዩ ከተቀ
መጥህበት በመነሣት አክብራቸው ፥ እኔንም
በማክበር ታዘዝ ፤ እኔ እግዚአብሔር ነኝ ።
33 "በምድራችሁ የሚኖሩ መጻተኞችን
አታጕላሉ ፤ 34 ለእስራኤላዊ ወገናችሁ በምታደ
ርጉት ዐይነት መልካም ነገር አድርጉላቸው ፤
እንደራሳችሁም አድርጋችሁ ውደዱአቸው ፤
እናንተም ከዚህ በፊት በግብጽ ምድር መጻተ
ኞች እንደነበራችሁ አስታውሱ ፤ እኔ እግዚአብ
ሔር አምላካችሁ ነኝ ።
35 "በመለኪያም ሆነ በመስፈሪያ ወይም
በሚዛን አታጭበርብሩ ፤ 36 ታማኝና ትክክለኛ
የሆኑ ሚዛን ፥ መስፈሪያና መለኪያ ይኑራችሁ ።
ከግብጽ ምድር ያወጣኋችሁ አምላካችሁ እኔ
እግዚአብሔር ነኝ ፤ 37 ለሰጠኋችሁ ሕግና ትእ
ዛዝ ሁሉ ታማኞች ሁኑ ፥ እኔ እግዚአብሔር
ነኝ ።"

ምዕራፍ 20

ለአለመታዘዝ የሚያስከትለው ቅጣት

1 እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው ፥
2 "ለእስራኤል ሕዝብ እንዲህ ብለህ ንገር ፦ ከእ
ናንተም ሆነ ወይም በመካከላችሁ ከሚኖሩት
የውጭ አገር ተወላጆች ውስጥ ማንም ሰው
ሞሌክ ተብሎ ለሚጠራው ባዕድ አምላክ ከል
ጆቹ አንዱን አሳልፎ ሰጥቶ ቢገኝ መላው የእስ
ራኤል ሕዝብ በድንጋይ ወግሮ ይግደለው ።
3 ማንም ሰው ከልጆቹ አንዱን ለሞሌክ አሳልፎ
በመስጠት የተቀደሰውን ድንኳኔን ቢያረክስና
ቅዱስ ስሜንም ቢያዋርድ እኔ በዚያ ሰው ላይ
ቅጣት አመጣበታለሁ ፤ ከዚያም በኋላ ከሕዝቡ
እንደ አንዱ አድርጌ አልቈጥረውም ። 4 ነገር ግን
ሕዝቡ ያ ሰው ያደረገውን ሁሉ በቸልተኛነት
ቢያልፈውና በሞት ባይቀጣው ፥ 5 እኔ ራሴ
በዚያ ሰውና በመላ ቤተሰቡ እንዲሁም ለእኔ
ታማኝ ባለመሆን ለሞሌክ በመስገድ ከእርሱ ጋር
በሚተባበሩት ሁሉ ላይ መዓቴን አመጣለሁ ፤
ከዚያም በኋላ የእኔ ሕዝብ ሊሆኑ አይችሉም ።
6 "ማንም ሰው ምክር ለመጠየቅ ወደ
ሙታን መናፍስት ጠሪዎችና ወደ ጠንቋዮች
ቢሄድ ፥ መዓቴን በእርሱ ላይ አመጣለሁ ፤ ከዚ
ያም በኋላ ከሕዝቤ እንደ አንዱ አድርጌ አልቈ
ጥረውም ፤ 7 ሁለንተናችሁን የተቀደሰ አድርጉ ፤
ምክንያቱም እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ
ነኝ ፤ 8 ትእዛዛቴን ጠብቁ ፤ ምክንያቱም እኔ እና
ንተን የምቀድሳችሁ አምላካችሁ ነኝ ።"
9 እግዚአብሔር የሚከተሉትን የሥርዓት
መመሪያዎች ሰጠ ፤ አባቱን ወይም እናቱን የሚ
ሳደብ በሞት ይቀጣ ፤ በሞት የሚቀጣውም
በራሱ በደል ነው ።
10 አንድ ሰው እስራኤላዊ ከሆነ ወገኑ
ሚስት ጋር ቢያመነዝር ፤ አመንዝራውና አመን
ዝራይቱ ሁለቱም በሞት ይቀጡ ፤ 11 አንድ
ሰው የአባቱ ሚስት ከሆነችው ከማንኛዋም ሴት
ጋር የግብረ ሥጋ ግንኙነት ቢፈጽም ፤ እርሱና
ሴትየዋ ሁለቱም በሞት ይቀጡ ፤ በሞት የሚቀ
ጡትም በራሳቸው በደል ነው ። 12 አንድ ሰው
ከምራቱ ጋር ቢያመነዝር ሁለቱም በሞት
ይቀጡ ፤ የሥጋን ዝምድና በዝሙት በማርከሳ
ቸው በሞት የሚቀጡትም በራሳቸው በደል
ነው ። 13 አንድ ወንድ ከሌላው ወንድ ጋር የግ
ብረ ሥጋ ግንኙነት ቢፈጽም ሁለቱም አሳፋሪ
ነገር ስላደረጉ በሞት ይቀጡ ፤ ስለ መሞታቸ
ውም ኀላፊነቱ የራሳቸው ይሆናል ። 14 አንድ
ሰው እናትና ሴት ልጅዋን ቢያገባ ፥ ስለፈጸ
ሙት አሳፋሪ ድርጊት ሦስቱም በእሳት ተቃጥ
ለው ይገደሉ ፤ እንዲህ ያለው ነገር በመካከላ
ችሁ መፈጸም የለበትም ። 15 አንድ ሰው ከእን
ስሳ ጋር የግብረ ሥጋ ግንኙነት ቢያደርግ እር
ሱም እንስሳውም ይገደሉ ፤ 16 አንዲት ሴት ከእ
ንስሳ ጋር የግብረ ሥጋ ግንኙነት ለማድረግ ብት
ሞክር እርስዋም እንስሳውም ይገደሉ ፤ ስለ
መሞታቸውም ኀላፊነቱ የራሳቸው ይሆናል ።

19፥26 ፦ ዘፍ. 9፥4 ፤ ዘሌ. 7፥26-27 ፤ 17፥10-14 ፤ ዘዳ. 12፥16,23 ፤ 15፥23 ፤ 18፥10 ። 19፥27-28 ፦ ዘሌ. 21፥5 ፤ ዘዳ. 14፥1 ። 19፥29 ፦ ዘዳ. 23፥17 ። 19፥30 ፦ ዘሌ. 26፥2 ። 19፥31 ፦ ዘዳ. 18፥11 ፤ 1ሳሙ. 28፥3 ፤ 2ነገ. 23፥4 ፤ ኢሳ. 8፥19 ። 19፥33-34 ፦ ዘጸ. 22፥21 ፤ ዘዳ. 24፥17-18 ፤ 27፥19 ። 19፥35-36 ፦ ዘዳ. 25፥13-16 ፤ ምሳ. 20፥10 ፤ ሕዝ. 45፥10 ። 20፥9 ፦ ዘጸ. 21፥17 ፤ ማቴ. 15፥4 ፤ ማር. 7፥10 ። 20፥10 ፦ ዘጸ. 20፥14 ፤ ዘሌ. 18፥20 ፤ ዘዳ. 5፥18 ። 20፥11 ፦ ዘሌ. 18፥8 ፤ ዘዳ. 22፥30 ፤ 27፥20 ። 20፥12 ፦ ዘሌ. 18፥22 ። 20፥13 ፦ ዘሌ. 18፥22 ። 20፥14 ፦ ዘሌ. 18፥17 ፤ ዘዳ. 27፥23 ። 20፥15-16 ፦ ዘጸ. 22፥19 ፤ ዘሌ. 18፥23 ፤ ዘዳ. 27፥21 ።

17 አንድ ሰው እኅቱን ወይም በአንድ
በኩል ብቻ ከአባቱ ወይም ከእናቱ የተወለደ
ችውን እኅቱን ቢያገባ በሕዝብ ፊት ይዋረዱ፤
ከሕዝቡም ተለይተው ይባረሩ። ከእኅቱ ጋር
ግንኙነት የማድረጉን ፍዳ ይቀበላል።
18 አንድ ሰው የወር አበባ ካለባት ሴት ጋር
የግብረ ሥጋ ግንኙነት ቢያደርግ ሁለቱም
ከሕዝቡ ተለይተው ይባረሩ፤ ምክንያቱም ስለ
ርኵሰት የተሰጠውን የሥርዓት መመሪያ ጥሰ
ዋል።

19 አንድ ሰው ከአክስቱ ጋር የግብረ ሥጋ
ግንኙነት ቢፈጽም ሁለቱም በሥጋ ዝምድና
ላይ ዝሙት በመፈጸማቸው ፍዳቸውን ይቀበ
ላሉ፤ 20 አንድ ሰው ከአጐቱ ሚስት ጋር የግ
ብረ ሥጋ ግንኙነት ቢፈጽም አጐቱን ያሳፍ
ራል፤ እርሱም ሆነ ሴትየዋ ፍዳቸውን ይቀበ
ላሉ፤ ያለ ልጅም ይቀራሉ። 21 አንድ ሰው
የወንድሙን ሚስት ቢያገባ ርኵሰት ይፈጽ
ማል፤ የወንድሙንም ክብር ያዋርዳል፤ በዚ
ህም ምክንያት ሁለቱም ልጅ አልባ ሆነው
ይቀራሉ።

22 እግዚአብሔር እንዲህ አለ፦ "እኔ እን
ድትገቡባት የማደርጋት የከነዓን ምድር
ተፍታ እንዳታስወግዳችሁ ሕጌንና ትእዛዜን
ሁሉ ጠብቁ፤ 23 በዚያ የሚኖሩትንም ሰዎች
ልማድ አትከተሉ፤ ምድሪቱን እናንተ ትገቡ
ባት ዘንድ በዚያ የሚኖሩትን አረማውያን
ሕዝብ አባርራለሁ፤ እነርሱ ይፈጽሙት በነበ
ሩት በእነዚህ መጥፎ ልማዶች አስጸያፊዎች
ሆነውብኛል። 24 እኔ ግን ማርና ወተት የሚ
ፈስባት ይህችን ለምለም ምድር እናንተ እን
ድትወርሱአት ለማድረግ ቃል ገብቻለሁ፤
እርስዋን ለእናንተ እሰጣችኋለሁ፤ እኔ እግዚ
አብሔር አምላካችሁ ነኝ፤ ከሌሎች አሕዛብ
የተለያችሁ እንድትሆኑም አድርጌአችኋለሁ።
25 ስለዚህም በሥርዓት ንጹሓን በሆኑትና ንጹ
ሓን ባልሆኑት እንስሳትና አዕዋፍ መካከል
የታወቀ ልዩነት እንዲኖር አድርጉ፤ ንጹሓን
ያልሆኑትን እንስሳት ወይም ወፎች አት
ብሉ፤ የረከሱ መሆናቸውን ስላስታወቅሁ እነ
ርሱን መብላት እናንተን ያረክሳል፤ 26 እና
ንተ ለእኔ ተለይታችሁ የተቀደሳችሁ ሁኑ፤
ምክንያቱም እኔ እግዚአብሔር ቅዱስ ነኝ፤
የእኔ ሕዝብ እንድትሆኑ ከአሕዛብ መካከል
ለየኋችሁ።

27 "የሙታን መናፍስት ጠሪዎችንና የጠንቋ
ዮችን ምክር የሚጠይቁ ማንኛውም ወንድ
ወይም ማንኛዋም ሴት በድንጋይ ተወግረው
ይሙቱ፤ ይህን የሚያደርግ ማንኛውም ሰው
በሞት የሚቀጣው በራሱ በደል ነው።"

ምዕራፍ 21

ካህናት ቅዱሳን መሆን ይገባቸዋል

1-4 እግዚአብሔር ሙሴን ትውልዳቸው ከአ
ሮን ወገን ለሆኑት ለካህናት እንዲህ ብለህ ንገር
አለው፦ "ካህን የሆነ ማንም ሰው ዘመድ በሚ
ሞትበት ጊዜ፥ የእናቱን፥ የአባቱን፥ የወንድ
ልጁን፥ የሴት ልጁን፥ የወንድሙን ወይም
በቤቱ የምትኖር ባል ያላገባች ልጃገረድ እኅቱን
ሬሳ ካልሆነ በቀር፥ በጋብቻ የተዛመዱትን
ሰዎች ሬሳ እንኳ በመንካት ራሱን አያርክስ።

5 "ማንኛውም ካህን ለሙታን በማዘን የራስ
ጠጕሩን አይላጭ፤ ጢሙን አሳጥሮ አይቍረጥ፤
ሰውነቱን አይቈራርጥ፤ 6 ካህን ሁሉ ለእኔ የተ
ለየ ይሁን፤ ስሜንም አያስነውር፤ እርሱ ለእኔ
የምግብ መባ የሚያቀርብ ስለሆነ ቅዱስ ይሁን፤
7 ካህን የሆነ ሰው አመንዝራ የነበረች ሴት፥
ወይም ክብረ ንጽሕናዋ የተደፈረ ልጃገረድ
ወይም አግብታ የፈታች ሴት አያግባ፤ ምክንያ
ቱም ማንኛውም ካህን ለእኔ ተለይቶ የተቀደሰ
መሆን አለበት፤ 8 ሕዝቡም ካህኑ ቅዱስ እንደ
ሆነ ይቍጠሩት፤ ምክንያቱም እርሱ ለእኔ የም
ግብ መባ ያቀርብልኛል፤ እኔ እግዚአብሔር
ነኝ፤ ቅዱስም ነኝ፤ ሕዝቤንም የተቀደሱ አደር
ጋለሁ፤ 9 የካህኑ ሴት ልጅ አመንዝራ ብትሆን
አባትዋን ታስነውራለች፤ እርስዋ በእሳት ተቃ
ጥላ ትሙት።

10 "ሊቀ ካህናቱ የቅባት ዘይት በራሱ ላይ
የፈሰሰበትና የክህነትንም ልብስ ይለብስ ዘንድ
የተቀደሰ ስለሆነ፥ ሰው በሞተ ጊዜ ሐዘኑን
ለመግለጥ ጠጕሩን አይላጭ፤ ልብሱንም አይቅ
ደድ፤ 11-12 እርሱ ለእኔ ተለይቶ የተቀደሰ ስለ
ሆነ ራሱን ማርከስ የለበትም፤ እንዲሁም
ከድንኳኑ ወጥቶ፥ የአባቱ ወይም የእናቱም
ቢሆን እንኳ ሬሳ ወዳለበት ወደ ማንኛውም
ቤት አይግባ፤ እኔ እግዚአብሔር ነኝ፤ 13 ድን
ግል የሆነችውን ልጅ ያግባ፤ 14 ባልዋ የሞተባ
ትን ወይም አግብታ የተፋታችውን ወይም አመ
ንዝራ የነበረችውን ሴት አያግባ፤ ድንግል የሆነ
ችውን ብቻ ወገኑ ከሆኑ ሕዝብ መካከል መርጦ
ያግባ። 15 ይህ ካልሆነ ግን የተቀደሱ መሆን
የሚገባቸው ልጆቹ በሥርዓት የረከሱ ሆነው
ይቀራሉ፤ እኔ እግዚአብሔር ነኝ፤ እርሱንም
ሊቀ ካህናት አድርጌ ቀድሼዋለሁ።"

16 እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ሲል አዘ
ዘው፦ 17 "ለአሮን እንዲህ ብለህ ንገረው፦ 'ከዘ
ርህ የአካል ጕድለት ያለበት ማንም ሰው ለእኔ
የምግብ መባ ማቅረብ የለበትም፤ ይህም ሥር
ዓት በሚመጡት ዘመናት ሁሉ ተጠብቆ ይኖ
ራል፤ 18 የአካል ጕድለት ያለበት ማንም ሰው፥

20፥17 ፦ ዘሌ. 18፥9 ፤ ዘዳ. 27፥22 ። 20፥18 ፦ ዘሌ. 18፥19 ። 20፥19-20 ፦ ዘሌ. 18፥12-14 ።
20፥21 ፦ ዘሌ. 18፥16 ። 21፥5 ፦ ዘሌ. 19፥27-28 ፤ ዘዳ. 14፥1 ።

ይኸውም ዕውር ወይም አንካሳ የሆነ ፥ መልኩ
ወይም ቅርጹ የተበላሸ ፥ [19]እጁ ወይም እግሩ
ሽባ የሆነ ፥ [20]በጀርባው ላይ ጉብር ያለበት
ወይም ድንክ ፥ የዐይን ሕመም ወይም ልዩ ልዩ
ዐይነት የቆዳ በሽታ ያለበት ፥ ወይም ጃንደረባ
የምግብ ቊርባን ሊያቀርብልኝ አይገባውም ።
[21]በአጠቃላይ ከካህኑ አሮን ዘሮች መካከል የአ
ካል ጉድለት ያለበት ማንም ሰው የምግብ ቊር
ባን ሊያቀርብልኝ አይችልም ። [22]እንዲህ
ያለው ሰው ሁለቱንም ዐይነት ፥ ማለትም የተቀ
ደሰውንና እጅግ ቅዱስ የሆነውን የምግብ መባ
መብላት ይችላል ፤ [23]ነገር ግን የአካል ጉድለት
ስላለበት ወደተቀደሰው መጋረጃ ወይም ወደ
መሠዊያው አይቅረብ ፤ እነዚህን ለእኔ የተቀደሱ
ነገሮች ማርከስ የለበትም ፤ ምክንያቱም እኔ እግ
ዚአብሔር ነኝ ፤ እነርሱም እኔ የቀደስሁአቸው
ናቸው ።”

[24]ሙሴም ይህን ሁሉ ለአሮንና ለአሮን
ልጆች ፥ ለመላውም የእስራኤል ሕዝብ ተና
ገረ ።

ምዕራፍ 22

የስጦታዎች ቅድስና

[1]እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ሲል አዘ
ዘው ፥ [2]“ለአሮንና ለልጆቹ እንዲህ በላቸው ፦
የተቀደሰ ስሜን እንዳታረክሱ የእስራኤል ልጆች
ለይተው ለእኔ የሚያቀርቡትን መባ ሁሉ በአክ
ብሮት ተቀብላችሁ በቅድስና ጠብቁ ፤ እኔ እግ
ዚአብሔር ነኝ ። [3]ከዝርያዎቻችሁ መካከል የረ
ከሰ ሆኖ ሳለ የእስራኤል ልጆች ለእኔ ለይተው
ወዳቀረቡት ቅዱስ ስጦታ ደፍሮ ቢቀርብ ከፊቴ
ተወግዶ ይጠፋል ፤ ይህም ሥርዓት በሚመጡት
ዘመናት ሁሉ ተጠብቆ ይኖራል ፤ እኔ እግዚአብ
ሔር ነኝ ።

[4]“ከአሮን ዝርያዎች ማንም ሰው ብርቱ
የቆዳ በሽታ ወይም ፈሳሽ ነገር ያለበት ከሆነ
በሥርዓት እስከሚነጻበት ድረስ ከተቀደሰው
ነገር አይብላ ። አስከሬን በመንካቱ የረከሰውን
ነገር የሚነካ ወይም የዘር ፈሳሽ ያለበት [5]እንዲ
ሁም የረከሰውን እንስሳ ወይም የረከሰውን ሰው
የሚነካ ፥ [6]ማንኛውም ካህን የረከሰ ነው ። ርኩ
ሰት ያለበት ማንኛውም ካህን እስከ ማታ የረከሰ
ይሆናል ፤ ከዚያም በኋላ ቢሆን ሰውነቱን በውሃ
ሳይታጠብ የእርሱ ድርሻ የሆነውን የተቀደሰ
ስጦታ አይብላ ። [7]ፀሐይ ከጠለቀች በኋላ ግን
ንጹሕ ስለሚሆን የእርሱ ድርሻ የሆነውን የተቀ
ደሰ የእህል መባ መብላት ይችላል ፤ [8]ሞቶ የተ
ገኘውን ወይም አውሬ የገደለውን የእንስሳ ሥጋ
አይብላ ፤ እርሱን ቢበላ ያረክሰዋል ፤ እኔ እግዚ
አብሔር ነኝ ።

[9]“ካህናት ሁሉ እኔ የሰጠኋቸውን የሥርዓት
መመሪያዎች ይጠብቁ ፤ ይህን ባያደርጉ ግን
ለተቀደሱት የትእዛዝ መመሪያዎች ባለመታዘዛ
ቸው በደል ሆኖባቸው ይሞታሉ ፤ የምቀድሳ
ቸው እኔ እግዚአብሔር ነኝ ።

[10]“ከተቀደሰው ስጦታ መብላት የሚችለው
የካህን ቤተሰብ የሆነ ሰው ብቻ ነው ፤ ሌላ ሰው
ግን ከእርሱ አይብላ ፤ ከካህኑ ጋር በእንግድነት
ወይም ተቀጥሮ የሚኖር አይብላ ። [11]ካህኑ በገ
ንዘቡ የገዛው ወይም በቤቱ የተወለደ አገልጋዩ
ግን የካህኑ ድርሻ ከሆነው ምግብ ይብላ ፤
[12]ካህን ያልሆነ የውጭ ሰው ያገባች የካህኑ
ልጅ ከተቀደሰው ስጦታ አትብላ ። [13]ነገር ግን
ልጅ ሳትወልድ ባልዋ የሞተባት ወይም ከባልዋ
በመፋታት ወደ አባቷ ቤት ተመልሳ መጥታ
በጥገኛነት የምትኖር የካህኑ ልጅ በልጅነትዋ
ታደርገው እንደነበረው ሁሉ የአባቷ ድርሻ ከሆ
ነው ቅዱስ ነገር ትብላ ፤ በዚህም ዐይነት ከተቀ
ደሰው ነገር መብላት ያለበት የካህኑ ቤተሰብ
ብቻ ነው ።

[14]“የካህን ቤተሰብ ያልሆነ ማንም ሰው ባለ
ማወቅ ከተቀደሰው ስጦታ በልቶ ቢገኝ የምግ
ቡን ሙሉ ዋጋና በመቶ ሃያ እጅ ጨምሮ ለካ
ህኑ ይክፈለው ። [15]የእስራኤል ሕዝብ ለእግዚአ
ብሔር የሚያመጡአቸውን የተቀደሱ ስጦታ
ዎች ካህናት ማርከስ የለባቸውም ፤ [16]ይኸውም
መብላት ለማይፈቀድለት ሰው ቢሰጡት በደል
ሆኖ በዚያ ሰው ላይ ቅጣት ያስከትልበታል ፤
ስጦታዎችን ሁሉ የምቀድስ እኔ እግዚአብሔር
ነኝ ።”

[17]እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ሲል አዘ
ዘው ፥ [18]“ለአሮንና ለልጆቹ ለመላውም የእስራ
ኤል ሕዝብ የሚከተሉትን የሥርዓት መመሪያ
ዎች ስጥ ፦ እስራኤላዊ የሆነ ወይም በእስራኤላ
ውያን መካከል የሚኖር መጻተኛ ስእለት ተፈጽ
ሞለት ወይም የበጎ ፈቃድ ስጦታ አድርጎ የሚ
ቃጠል መሥዋዕት ቢያቀርብ እንስሳው ምንም
ነውር የሌለበት ይሁን ። [19]መሥዋዕቱም ተቀባ
ይነት ያገኝ ዘንድ ምንም ነውር የሌለበት የከ
ብት ፥ የበግ ወይም የፍየል ተባዕት ይሁን ።
[20]ነውር ያለበትን ማናቸውንም እንስሳ ብታቀ
ርቡ ግን እግዚአብሔር አይቀበለውም ።
[21]ማንም ሰው ስእለት ተፈጽሞለት ወይም የበጎ
ፈቃድ ስጦታ አድርጎ ለደኅንነት የሚሆን የኅብ
ረት መሥዋዕት ለእግዚአብሔር ቢያቀርብ ተቀ
ባይነት ማግኘት እንዲችል እንስሳው ምንም
ነውር የሌለበት ይሁን ። [22]ዕውር ፥ ሰባራ
ወይም ጉንድሽ የሆነ ወይም የሚመግል
ቊስል ፥ እከክ ወይም ቋቊቻ ያለበት ማናቸው
ንም እንስሳ ለእግዚአብሔር መሥዋዕት አድር
ገህ አታቅርብ ፤ እንደነዚህ ያሉትን እንስሳት

22፥20 ፦ ዘዳ. 17፥1 ።

ስመሠዊያው ላይ የምግብ መሥዋዕት አድርገህ
አታቅርብ ። [23] አካሉ የጐደለ ወይም ቅርጹ የተ
በላሸ እንስሳ የበጎ ፈቃድ መሥዋዕት ሆኖ ሊቀ
ርብ ይችላል ፤ ነገር ግን ስእለት የተፈጸመለት
ሰው መሥዋዕት አድርጎ ሊያቀርበው አይች
ልም ። [24] አባለ ዘሩ የተቀጠቀጠ ፥ የተቈረጠና
የቈሰለ ወይም የተሰነጠቀ እንስሳ ለእግዚአብ
ሔር መሥዋዕት አድርገህ አታቅርብ ፤ ይህን
ማድረግ በምድርህ ያልተፈቀደ ነው ።
[25] "ከባዕድ ሰው የተገኘውን እንስሳ ለእግዚ
አብሔር መሥዋዕት አድርገህ አታቅርብ ፤ ይህን
የመሳሰለ ጕድለት ያለባቸው እንስሳት ሁሉ
ነውር ያለባቸው ስለሆኑ ተቀባይነት አይኖራቸ
ውም ።
[26-27] "እንቦሳ ወይም የበግና የፍየል ግልገል
ስሚወለድበት ጊዜ እስከ ሰባት ቀን ድረስ ከእ
ናቱ አይለይ ፤ ነገር ግን ከስምንተኛው ቀን
ጀምሮ የምግብ መሥዋዕት ሆኖ መቅረብ ይች
ላል ።
[28] "ላምን ከጥጃዋ ጋር ፥ በግንና ፍየልን ከግ
ልገሎቻቸው ጋር በአንድ ቀን ውስጥ መሥዋ
ዕት አድርገህ አታቅርብ ፤ [29] ለእግዚአብሔር
የምስጋና መሥዋዕት በምታቀርብበት ጊዜ ተቀ
ባይነት ታገኝ ዘንድ የመመሪያ ሥርዓቶችን
ጠብቅ ፤ [30] ለተከታዩ ቀን ሳታስተርፍ ሁሉንም
በቀረበበት ዕለት ብላ ፤ እኔ እግዚአብሔር
ነኝ ።"
[31] እግዚአብሔር እንዲህ አለ ፥ "ለሕጌ
ታዘዙ ፤ እኔ እግዚአብሔር ነኝ ፤ [32] የተቀደሰ
ውን ስሜን አታዋርዱ ፤ መላው የእስራኤል
ሕዝብ እኔ ቅዱስ መሆኔን ተገንዝበው ያከብ
ሩኝ ፤ የምቀድሳችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝ ፤
[33] አምላካችሁ እሆን ዘንድ ከግብጽ ምድር
ያወጣኋችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝ ።"

ምዕራፍ 23

የሃይማኖት በዓላት አከባበር

[1] እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው ፥
[2] "መላው የእስራኤል ሕዝብ ለአምልኮ ስለሚሰ
በሰቡባቸው የሃይማኖት በዓላት አከባበር የተሰ
ጡት የሥርዓት መመሪያዎች እነዚህ ናቸው ፤
[3] ሥራ የምትሠሩባቸው ስድስት ቀኖች አሉላ
ችሁ ፤ ሰባተኛው ዕለተ ሰንበት ግን የዕረፍት
ቀን መሆኑን አስታውሱ ፤ በዚያን ዕለት ለአም
ልኮ ተሰብሰቡ እንጂ ምንም ሥራ አትሥሩ
በት ፤ በምትኖሩበት ስፍራ ሁሉ ሰንበት ለእግዚ
አብሔር የተቀደሰ ዕለት ነው ፤ [4] ለእያንዳንዳ
ቸው በተወሰነላቸው ጊዜ በእግዚአብሔር ፊት
እየተሰበሰባችሁ የምታከብሩአቸው ዋና ዋናዎቹ
በዓላት እነዚህ ናቸው ።

የፋሲካና የቂጣ በዓል
(ዘኁ. 28፥16-25)

[5] "እግዚአብሔር የሚከበርበት የፋሲካ በዓል
የመጀመሪያው ወር በገባ በዐሥራ አራተኛው
ቀን ጀንበር ጠልቃ መሸትሸት ሲል ይጀመ
ራል ፤ [6] በዐሥራ አምስተኛው ቀን የቂጣ በዓል
ይጀመራል ፤ ከዚያን በኋላ እስከ ሰባት ቀን ድረስ
እርሾ የነካው እንጀራ አትመገቡም ። [7] ከእነዚህ
ዕለታት በመጀመሪያው ቀን ለአምልኮ ትሰበሰባላ
ችሁ ፤ ከዕለት ተግባራችሁ ማንኛውንም በዚህ
ቀን አትሠሩም ። [8] እስከ ሰባት ቀን ድረስ የም
ግብ መሥዋዕታችሁን ለእግዚአብሔር አቅርቡ ፤
የዕለት ተግባራችሁን ማከናወን ትታችሁ በሰባተ
ኛው ቀን ለአምልኮ ትሰበሰባላችሁ ። [9-10] እግዚ
አብሔር ወደሚሰጣችሁ ምድር ገብታችሁ
መከር በምትሰበስቡበት ጊዜ የመጀመሪያውን
ነዶ ለካህኑ ትሰጡታላችሁ ፤ [11] እግዚአብሔር
ይቀበላችሁ ዘንድ ካህኑ ነዶውን ወደላይና ወደ
ታች በመወዝወዝ ለእግዚአብሔር ልዩ መባ አድ
ርጎ ያቀርባል ። ካህኑም እርሱን ማቅረብ ያለበት
ከሰንበት ቀጥሎ በሚውለው ቀን ነው ። [12] የእ
ህል መባችሁን በምታቀርቡበት ስዚያኑ ቀን
ነውር የሌለበትና አንድ ዓመት የሆነውን የበግ
ጠቦት የሚቃጠል መሥዋዕት አድርጋችሁ አብራ
ችሁ አቅርቡ ። [13] ከእርሱም ጋር በወይራ ዘይት
የተለወሰ ሁለት ኪሎ የላመ ዱቄት የምግብ
መሥዋዕት አድርጋችሁ አቅርቡ ፤ ይህም መዓ
ዛው እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ የሚቃጠል
መሥዋዕት ይሆናል ፤ ከዚህም ጋር አንድ ሊትር
የሚሆን የወይን ጠጅ ስጦታ ታቀርባላችሁ ።
[14] ይህንንም ስጦታ ለእግዚአብሔር ከማቅረባችሁ
በፊት ከአዲሱ እህል ጥሬውን ወይም የተቆላውን
ወይም እንጀራ ጋግራችሁ አትብሉ ። ይህም የሥ
ርዓት መመሪያ በዝርያዎቻችሁ በሚመጡት
ዘመናት ሁሉ ተጠብቆ ይኖራል ።

የመከር በዓል
(ዘኁ. 28፥26-31)

[15] "ነዶህን ለእግዚአብሔር ወደላይና ወደ
ታች በመወዝወዝ የሚቀርብ ልዩ መባ አድርገህ
ካመጣህበት ሰንበት ማግሥት ጀምሮ ሰባት ሳም
ንት ቊጠር ፤ [16] ከሰባተኛው ሰንበት በኋላ በጎ
ምሳኛው ቀን እንደገና የአዲስ እህል ቊርባን
ለእግዚአብሔር ታቀርባለህ ፤ [17] እያንዳንዱ ቤተ
ሰብ ሁለት ኅብስት ወደላይና ወደታች በመወዝ
ወዝ ልዩ መባ አድርጎ ለእግዚአብሔር ያቅ
ርብ ፤ እያንዳንዱ ኅብስት እርሾ ገብቶበት ከሁ
ለት ኪሎ የላመ ዱቄት ጋር ተጋግሮ ስለሚሰበሰ
በው እዲስ መከር ለእግዚአብሔር የበኵራት

23፥3 ፦ ዘጸ. 20፥8-10 ፤ 23፥12 ፤ 31፥15 ፤ 34፥21 ፤ 35፥2 ፤ ዘዳ. 5፥12-14 ። 23፥5 ፦ ዘጸ. 12፥1-13 ፤ ዘዳ. 16፥1-2 ።
23፥6-8 ፦ ዘጸ. 12፥14-20 ፤ 23፥15 ፤ 34፥18 ፤ ዘዳ. 16፥3-8 ። 23፥15-18 ፦ ዘጸ. 23፥16 ፤ 34፥22 ፤ ዘዳ. 16፥9-12 ።

መባ ሆኖ ይቅረብ። 18 ከኅብስቱም ጋር ማኅበሩ
ምንም ነውር የሌለባቸውን የአንድ ዓመት
ዕድሜ ያላቸው ሰባት የበግ ጥቦቶች፥ አንድ
ኮርማና ሁለት ፍየሎች ያምጡ፤ እነርሱም ከእ
ህሉ ቍርባንና ከወይን ጠጁ መባ ጋር የሚቃ
ጠል መሥዋዕት ሆነው ይቀርባሉ፤ ይህም
መሥዋዕት ሽታው እግዚአብሔርን ደስ የሚያ
ሰኝ ይሆናል። 19 ከዚያም ቀጥሎ ስለ ኃጢአት
ስርየት መሥዋዕት አንድ ተባዕት ፍየል፤ ለደኅ
ንነት የሚሆን የኅብረት መሥዋዕት የአንድ
ዓመት ዕድሜ ያላቸው ሁለት የበግ ጥቦቶች
አቅርቡ፤ 20 ካህኑም ኅብስቱን ከሁለቱ ጥቦቶች
ጋር ወደላይና ወደታች በመወዝወዝ ለእግዚአብ
ሔር ልዩ መባ አድርጎ ያቀርባል፤ እርሱም የካ
ህናቱ ድርሻ ሆኖ ይኖማል፤ እነዚህም ስጦታ
ዎች የተቀደሱ ናቸው። 21 በዚያን ቀን ለአም
ልኮ ተሰብሰቡ እንጂ ምንም ሥራ አትሥሩ፤
በሚመጡት ዘመናት ዘሮቻችሁ በሚኖሩበት
ስፍራ ሁሉ ይህን የሥርዓት መመሪያ ይጠብ
ቃሉ።
22 "የምድራችሁን መከር በምትሰበስቡበት
ጊዜ የእርሻችሁን ድንበር እትጨዱ፤ የመከሩ
ንም ቃርሚያ ለመሰብሰብ ወደ ኋላ አትመ
ለሱ፤ እርሱን ለድኾችና ለመጻተኞች ተዉላ
ቸው፤ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ ነኝ።

የዓመት መባቻ ቀን በዓል
(ዘኍ. 29፥1-6)

23-24 "በሰባተኛው ወር መጀመሪያ ዕለት
ልዩ የዕረፍት ቀን ታከብራላችሁ፤ የመለከት
ድምፅ በምትሰሙበት ጊዜ እግዚአብሔርን ለማ
ምለክ ተሰብሰቡ። 25 ለእግዚአብሔር የምግብ
መባ አቅርቡበት እንጂ በዚያን ቀን ምንም
ሥራ አትሥሩበት።

የኃጢአት ስርየት ቀን
(ዘኍ. 29፥7-11)

26-27 "ሰባተኛው ወር ከገባ በኋላ ያለው
ዐሥረኛው ቀን የሕዝቡን ኃጢአት ለማስወገድ
ዓመታዊ ሥርዓት የሚፈጸምበት ዕለት ነው፤
በዚያን ዕለት ምንም ነገር አትብሉ፤ ለአምልኮ
ተሰብሰቡ፤ ለእግዚአብሔርም የምግብ መባ
አቅርቡ፤ 28 በአምላካችሁ በእግዚአብሔር ፊት
የሕዝቡን ኃጢአት የማስወገድ ሥርዓት የሚፈ
ጸምበት ዕለት ስለሆነ በዚያን ቀን ምንም ሥራ
አትሥሩበት። 29 በዚያን ዕለት ምንም ነገር
የሚመገብ ከእግዚአብሔር ወገን እንደ አንዱ
ሆኖ አይቈጠርም፤ 30 በዚያን ዕለት ሥራ የሚ
ሠራ ማንም ሰው ቢኖር እግዚአብሔር ራሱ
በሞት ይቀጣዋል፤ 31 ስለዚህ በዚያን ዕለት
ምንም ሥራ እንዳትሠሩ፤ ይህም የሥርዓት
መመሪያ ዘሮቻችሁ በሚኖሩበት ዘመናት ሁሉ
ተጠብቆ ይኖራል። 32 ወሩ ከገባ ከዘጠነኛው
ቀን የፀሐይ መጥለቂያ ሰዓት ጀምሮ እስከ ዐሥ
ረኛው ቀን የፀሐይ መጥለቂያ ጊዜ ድረስ ምንም
ነገር ሳትበሉ ይህን ዕለት ልዩ የዕረፍት ቀን
አድርጋችሁ ጠብቁት።

የዳስ በዓል
(ዘኍ. 29፥12-40)

33-34 "የዳስ በዓል ሰባተኛው ወር ከገባ ከዐ
ሥራ አምስተኛው ቀን ጀምሮ እስከ ሰባት ቀን
ድረስ ይከበራል። 35 ከእነዚህም ቀኖች በመጀ
መሪያው ዕለት ለአምልኮ ተሰብሰቡ እንጂ
ምንም ሥራ አትሥሩበት፤ 36 ከሰባቱም ቀናት
በእያንዳንዱ ለእግዚአብሔር የሚቃጠል የም
ግብ መሥዋዕት ታቀርባላችሁ፤ በስምንተኛው
ቀን እንደገና ለአምልኮ ተሰብሰቡ፤ ለእግዚአብ
ሔርም የሚቃጠል የምግብ መሥዋዕት አቅ
ርቡ፤ ይህም ዕለት አምልኮታችሁን የምትፈጽ
ሙበት ቀን ስለሆነ ምንም ሥራ አትሥሩበት።
37 "አምልኮታችሁን ለመፈጸም በአንድነት
ተሰብስባችሁ እግዚአብሔርን የምታከብሩባ
ቸው፥ የምግብ መሥዋዕት፥ የሚቃጠል መሥ
ዋዕት፥ የእህል ቍርባን ሌላም መሥዋዕትና የወ
ይን ጠጅ መባ በሚፈለገው መጠን በየዕለቱ
የምታቀርቡባቸው የሃይማኖት በዓላት እነዚህ
ናቸው፤ 38 እነዚህም በዓላት በሥርዓት ከሚከበ
ሩት ሰንበታት ጋር ተጨማሪ ሆነው የሚከበሩ
ናቸው፤ በእነዚህም በዓላት የሚቀርቡት ስጦታ
ዎች በሥርዓት ከምታቀርቡአቸው ሌሎች ስጦ
ታዎች ጋር ተጨማሪዎች ሆነው የሚቀርቡ
ናቸው፤ ይኸውም ስእለት ሲፈጸምላችሁ፥
ወይም በበጎ ፈቃዳችሁ ለእግዚአብሔር ከምታ
ቀርቡት መባ ጋር ተደምሮ የሚታሰብ ነው።
39 "የምድራችሁን መከር በምትሰበስቡበት
ጊዜ ሰባተኛው ወር ከገባ ከዐሥራ አምስተኛው
ቀን በመጀመር ይህን የደስታ በዓል ለእግዚአብ
ሔር ፊት እስከ ሰባት ቀን ድረስ ታከብራላ
ችሁ፤ መጀመሪያውና ስምንተኛው ቀን ልዩ
የዕረፍት ቀን ይሆናል። 40 በዚያም በመጀመሪ
ያው ቀን ከምድራችሁ ዛፎች ጥቂት ፍሬ፥ የዘ
ንባባ ዝንጣፊና የለምለም ዛፍ ቅርንጫፍ ይዛ
ችሁ በአምላካችሁ በእግዚአብሔር ፊት እየተደ
ሰታችሁ እስከ ሰባት ቀን ድረስ በዓል አድርጉ።
41 እርሱንም እስከ ሰባት ቀን በእግዚአብሔር
ፊት በደስታ አክብሩት፤ ይህም የሥርዓት መመ
ሪያ በዘሮቻችሁ በሚመጡት ዘመናት ሁሉ
ተጠብቆ ይኖራል። 42 መላው የእስራኤል
ሕዝብ እስከ ሰባት ቀን ድረስ በዳስ ይቀመ
ጣሉ፤ 43 ስለዚህም እግዚአብሔር የእስራኤልን
ሕዝብ ከግብጽ ምድር ባወጣበት ጊዜ በዚሁ

23፥22 ፡- ዘሌ. 19፥9-10፤ ዘዳ. 24፥19-22። 23፥26-32 ፡- ዘሌ. 16፥29-34። 23፥33-36 ፡- ዘዳ. 16፥13-15።

ዐይነት በቃሉ ዳስ እየጣሉ እንዲኖሩ ማድረጉን
ዘሮቻችሁ ሁሉ ያውቃሉ ፤ እኔ እግዚአብሔር
አምላካችሁ ነኝ ።”
[44] በዚህም ዐይነት ሁኔታ ሙሴ እግዚአብሔ
ርን ለማክበር ስለሚጠብቁአቸው የሃይማኖት
በዓላት ይህን የሥርዓት መመሪያ ለእስራኤል
ሕዝብ ሰጠ ።

ምዕራፍ 24

ስለ መብራቶች የሚደረግ ጥንቃቄ
(ዘጸ. 27፥20-21)

[1] እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ብሎ አዘ
ዘው ፤ [2] “በድንኳኑ ውስጥ ያለው መብራት ዘወ
ትር ሲበራ እንዲኖር ለማድረግ ተጨምቆ የተጠ
ለለ ንጹሕ የወይራ ዘይት ያመጡልህ ዘንድ የእ
ስራኤልን ሕዝብ እዘዝ ። [3] አሮን በየምሽቱ
መብራቱን ያቀጣጥላል ፤ እርሱም በቅድስተ
ቅዱሳን ውስጥ ባለው በኪዳኑ ታቦት ፊት ለፊት
ካለው መጋረጃ ውጭ በእግዚአብሔር ፊት
እስከ ንጋት ድረስ ሲበራ ያድራል ፤ ይህም የሥ
ርዓት መመሪያ በሚመጡት ዘመናት ሁሉ ተጠ
ብቆ ይኖራል ። [4] አሮን መብራቶቹን በንጹሕ
የወርቅ መቅረዝ ላይ ያሰናዳል ፤ በእግዚአብሔር
ፊት ባለማቋረጥ የሚበሩ መሆናቸውንም ይቈጣ
ጠራል ።

ለእግዚአብሔር የሚቀርብ የምግብ መባ

[5] “ዐሥራ ሁለት ኪሎ የሳመ ዱቄት ወስደህ
ዐሥራ ሁለት ኅብስት ጋግር ፤ [6] ኅብስቱን በእግ
ዚአብሔር ፊት ባለው በንጹሕ ወርቅ በተለበ
ጠው ገበታ ላይ ስድስቱን በአንድ በኩል ፤ ስድ
ስቱን በሌላ በኩል በሁለት ረድፍ ደርድረህ
አኑር ። [7] በእሳት የሚቃጠል ለእግዚአብሔር
የቀረበ የምግብ መባ መሆኑንም ለማስታወቅ
ንጹሕ የሆነ ሰጣን በሁለቱም ረድፍ ላይ
አኑር ። [8] በሚመጡትም ዘመናት በየሰንበቱ ኅብ
ስቱ በእግዚአብሔር ፊት እንዲኖር አድርግ ፤
ይህም እስራኤላውያን ዘወትር ሊፈጽሙት የሚ
ገባ የቃል ኪዳን ሥርዓት ነው ። [9] ኅብስቱ የአሮ
ንና የዝርያዎቹ ድርሻ ይሆናል ፤ እነርሱም በተ
ቀደሰ ቦታ ይብሉት ፤ ምክንያቱም እርሱ ለእግ
ዚአብሔር የሚቃጠል መሥዋዕት ሆኖ ከቀረበ
በኋላ ለካህናቱ የተለየ ድርሻ ይሆናል ።”

በትክክለኛ ፍትሕና ርትዕ የሚፈጸም ቅጣት

[10-11] በአባቱ ግብጻዊ ፥ በእናቱ እስራኤላዊ
የሆነ አንድ ሰው ነበር ፤ እናቱም ሸሉሚት የም
ትባል ከዳን ወገን የዲብሪ ልጅ የሆነች እስራኤ
ላዊት ነበረች ፤ ይህ ሰው በሰፈር ከአንድ ሌላ
እስራኤላዊ ጋር ተጣላ ፤ በጠቡም መካከል የእ
ግዚአብሔርን ስም ስለ ሰደበ ፤ ወደ ሙሴ አመ
ጡት ፤ [12] በእርሱ ላይ ምን ዐይነት ቅጣት ሊፈ
ጸምበት እንደሚገባ እግዚአብሔር እስኪነግራ
ቸው ድረስ በዘብ እንዲጠበቅ አደረጉት ።
[13] እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ አለው ፤
[14] “ያን ሰው ከሰፈር አውጣ ፤ ሲሳደብ የሰማው
ሰው ሁሉ ያ ሰው በደል የሠራ መሆኑን ለመመ
ስከር እያንዳንዱ እጁን በዚያ ሰው ራስ ላይ
ይጫን ፤ ከዚያም በኋላ መላው የእስራኤል
ሕዝብ በድንጋይ ወግሮ ይግደለው ፤ [15] እግዚአ
ብሔርን የሚሰድብ ማንም ሰው በዚህ ዐይነት
ፍዳውን የሚቀበልና [16] በሞት የሚቀጣ መሆ
ኑን ለእስራኤል ሕዝብ ንገር ። የእግዚአብሔርን
ስም የሚሰድብ ማንኛውም እስራኤላዊ ወይም
በእስራኤላውያን መካከል የሚኖር የውጭ አገር
ተወላጅ፡ መላው የእስራኤል ሕዝብ በድንጋይ
ወግሮ ይግደለው ።
[17] “ሰውን የሚገድል ማንም ሰው በሞት
ይቀጣ ፤ [18] የሌላን ሰው እንስሳ የገደለ ምትኩን
ይክፈል ፤ ይህም ዐይነቱ ሥርዓት በሕይወት
ምትክ ሕይወት መሆኑ ነው ።
[19] “ማንም ሰው በሌላ ሰው ላይ ጉዳት ቢያ
ደርስ የዚያኑ ዐይነት ጉዳት ይደረስበት ፤
[20] የሌላውን ሰው አጥንት ቢሰብር አጥንቱ ይሰ
በር ፤ የሌላውን ሰው ዐይን ቢያወጣ ዐይኑ
ይውጣ ፤ ጥርስም ቢሰብር ጥርሱ ይሰበር ። በሌላ
ሰው ላይ ምንም ዐይነት ጉዳት ቢያደርስ የዚ
ያው ዐይነት ጉዳት በእርሱ ላይ ይመለስበት ።
[21] እንስሳ የሚገድል ምትኩን ይክፈል ፤ ሰውን
የሚገድል ግን በሞት ይቀጣ ። [22] ይህም ሕግ
ለሁላችሁም ማለትም ለእናንተ ለእስራኤላውያ
ንም ሆነ በእናንተ መካከል ለሚኖሩት ለውጭ
አገር ተወላጆች ሁሉ ተፈጻሚ ይሆናል ፤ ምክን
ያቱም እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ ነኝ ።”
[23] ሙሴም ይህን ሁሉ ለሕዝቡ ተናግሮ በፈ
ጸመ ጊዜ ያን ሰው ከሰፈር አወጡና በድንጋይ
ወግረው ገደሉት ፤ በዚህም ዐይነት ሁኔታ የእስ
ራኤል ሕዝብ እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው
አደረጉ ።

ምዕራፍ 25

ሰባተኛው ዓመት
(ዘዳ. 15፥1-11)

[1] እግዚአብሔር ሙሴን በሲና ተራራ ላይ
ተናገረው ፤ እንዲህም ብሎ አዘዘው ፥ [2] “የሚከ
ተሉትን የሥርዓት መመሪያዎች ለእስራኤል
ልጆች ስጥ ፥ እግዚአብሔር ወደሚሰጣችሁ
ምድር በምትገቡበት ጊዜ በሰባተኛው ዓመት

24፥5-6 ፦ ዘጸ. 25፥30 ። 24፥9 ፦ ማቴ. 12፥4 ፤ ማር. 2፥26 ፤ ሉቃ. 6፥4 ። 24፥17 ፦ ዘጸ. 21፥12 ።
24፥20 ፦ ዘጸ. 21፥23-25 ፤ ዘዳ. 19፥21 ፤ ማቴ. 5፥38 ። 24፥22 ፦ ዘኍ. 15፥16 ። 25፥1-7 ፦ ዘጸ. 23፥10-11 ።

ምንም ሳታርሱ ምድሪቱን በማሳረፍ እግዚአብ
ሔርን ታከብራላችሁ ። 3 በስድስት ዓመት ጊዜ
ውስጥ እርሻችሁን ትዘራላችሁ ፤ ወይናችሁን
ትገርዛላችሁ ፥ እህላችሁን ትሰበስባላችሁ ።
4 ሰባተኛው ዓመት ግን ለእግዚአብሔር የተቀ
ደሰ ሆኖ ምድሪቱ ፍጹም ዕረፍት የምታደርግ
በት ጊዜ ነው ። በዚህ ዓመት እርሻችሁን አትዘ
ሩም ፤ ወይናችሁንም አትገርዙም ። 5 ሳይዘራ
የገበ ሆኖ የበቀለውንም እህል አትሰበስቡም ፤
ካልተገረዘውም የወይን ሐረግ ፍሬውን አትሰበ
ስቡም ፤ ያ ዓመት ምድሪቱ ፍጹም ዕረፍት
የምታደርግበት ጊዜ ነው ። 6 ምንም እንኳ
በዚያ ዓመት ባትታረስም ምድሪቱ ለእናንተ
ለአገልጋዮቻችሁና ለቅጥረኞች ሠራተኞቻ
ችሁ ፥ ከእናንተ ጋር ለሚኖሩ የውጭ አገር
ተወላጆች ፥ 7 ለእንስሶቻችሁና በምድራችሁ
ለሚገኙ አራዊት የሚበቃ ምግብ ታስገኝላ
ችሁ ፤ ምድሪቱ የምታስገኘው ነገር ሁሉ ሊበላ
ይችላል ።

ነፃነትና ንብረት የሚመለስበት የምሕረት ዓመት (ኢዮቤልዩ)

8 “ሰባት ጊዜ ሰባት ዓመት ቍጠር ፥ ጠቅላላ
ድምሩም አርባ ዘጠኝ ዓመት ይሆናል ፤ 9 ሰባተ
ኛው ወር በገባ በዐሥረኛው ቀን በሚውለው
የኃጢአት ሥርየት ቀን በመላይቱ ምድር የመለ
ከት ድምፅ የሚያሰማ ሰው ትልካላችሁ ፤
10 በዚህም ዐይነት ሁኔታ ኀምሳኛውን ዓመት
ለይታችሁ በምድሪቱ ለሚኖሩት ሁሉ ነፃነትን
ታውጃላችሁ ፤ ከዚያ በፊት የተሸጠ ማናቸውም
መሬት ለባለቤቱ ወይም ለዘሩ ይመለሳል ፤ ባር
ያም ሆኖ ለማገልገል የተሸጠ ሰው ወደ ቤተ
ሰቡ ይመለሳል ። 11 በዚህም ዓመት እርሻችሁን
አትዘሩም ፤ ሳይዘራ የገበ ሆኖ የበቀለውን እህላ
ችሁን ወይም ካልተገረዘ የወይን ሐረግ ፍሬ
ውን አትሰበስቡም ። 12 ዓመቱ በሙሉ ለእናንተ
የተቀደሰ ይሆናል ፤ እርሻዎቻችሁ ማንም ሳይከ
ባክባቸው ራሳቸው የሚያስገኙትን ምግብ ብቻ
ትበላላችሁ ።
13 “ከዚያ በፊት የተሸጠ መሬት ሁሉ
በዚሁ ዓመት ለባለቤቱ ይመለስለታል ፤ 14 ስለ
ዚህ ወገንህ ለሆነው እስራኤላዊ መሬት ብት
ሸጥ ወይም ከእርሱ መሬት ብትገዛ የግፍ ሥራ
አትሥራ ፤ 15 ዋጋውም የሚተመነው ተከታዩ
የንብረት መመለሻ ዓመት ከመግባቱ በፊት
ምድሪቱ ልታስገኝ በምትችለው ሰብል መጠን
ይሆናል ። 16 ዓመታቱ ብዙ ቢሆኑ ዋጋው ከፍ
ይላል ፤ ዓመታቱ ጥቂቶች ከሆኑ ዋጋው ዝቅ
ይላል ፤ ምክንያቱም የሚሸጥበት ዋጋ የሚተመ
ነው ምድሪቱ በምታስገኘው ሰብል መጠን
ነው ፤ 17 አንዱ እስራኤላዊ በሌላው እስራኤላዊ
ላይ ግፍ አይሥራ ፤ እምላካችሁን ፍሩ ፤ እኔ
እግዚአብሔር አምላካችሁ ነኝ ።

በሰባተኛው ዓመት የሚያጋጥመውን ችግር ስለመቋቋም

18 “በምድሪቱ ላይ በሰላም ትኖሩ ዘንድ የእ
ግዚአብሔርን ሕግና ትእዛዝ ሁሉ አክብሩ ፤
19 ምድሪቱም ራስዋ በቂ ሰብል ስለምታስገኝ
የምትበሉትን ሁሉ አግኝታችሁ በምቾትና በሰ
ላም ትኖራላችሁ ።
20 “ነገር ግን በሰባተኛው ዓመት እርሻ ሳይ
ዘራና ሰብል ሳይሰበሰብ ምን ሊበላ ይቻላል?
ብሎ የሚጠይቅ ይኖር ይሆናል ፤ 21 በስድስተ
ኛው ዓመት እግዚአብሔር ምድሪቱን ይባርካ
ታል ፤ ስለዚህም ለሦስት ዓመት የሚበቃ ሰብል
ታስገኛለች ፤ 22 በስምንተኛው ዓመት እንኳ እር
ሻችሁን ስትዘሩ የምትመገቡት ቀድሞ የሰበሰባ
ችሁትን መከር ነው ፤ ይህንኑ መከር የዘጠነኛ
ውን ዓመት መከር እስከምትሰበስቡ ድረስ ትበላ
ላችሁ ።

የንብረት መመለስ

23 “ምድሪቱ ለዘለቄታ መሸጥ አይገባትም ፤
ምክንያቱም እርስዋ የእኔ እንጂ የእናንተ አይደ
ለችም ፤ እናንተ እንደ መጻተኛ ሆናችሁ እንድ
ትጠቀሙባት ብቻ ፈቅጃለሁ ።
24 “መሬት በሚሸጥበት ጊዜ የቀድሞ ባለ
ቤቱ መልሶ ለመዋጀት መብት ያለው መሆኑ
መታወቅ አለበት ። 25 አንድ እስራኤላዊ ድኻ
ሆኖ መሬቱን ለመሸጥ ቢገደድ የቅርብ ዘመዱ
የሆነ ሰው ሊዋጅለት ይገባዋል ። 26 ሊዋጅለት
የሚችል የቅርብ ዘመድ ባይኖረው ግን ዘግየት
ብሎ ሀብት በሚያገኝበት ጊዜ እርሱ ራሱ መዋ
ጀት ይችላል ። 27 ይህንንም ማድረግ በሚችል
በት ጊዜ እስከተከታዩ የንብረት መመለስ ዓመት
ያለውን ዘመን ቈጥሮ ቀሪውን ገንዘብ ለገዛው
ሰው ከመለሰለት በኋላ ወደ ርስቱ ይመለስ ።
28 ነገር ግን ለመዋጀት የሚያስችል በቂ ገንዘብ
ባይኖረው ርስቱ እስከተከታዩ የንብረት መመ
ለሻ ዘመን በዚያው በገዛው ሰው እጅ ሊቆይለት
ይችላል ። በዚያም ዓመት ርስቱ ለባለቤቱ ይመ
ለሳል ።
29 “አንድ ሰው ቅጽር በተሠራላት ከተማ
ውስጥ ቤት ቢሸጥ ከተሸጠበት ዕለት ጀምሮ
በአንድ ዓመት ውስጥ መልሶ የመዋጀት
መብት አለው ። 30 ነገር ግን በዓመቱ ውስጥ
መልሶ መዋጀት ባይችል ፥ መልሶ የመዋጀት
መብቱን ያጣል ፤ ቤቱም ለገዛው ሰው ወይም
ለዘሮቹ ቀዋሚ ንብረት ሆኖ ይቀራል ፤ በንብ
ረት መመለሻው ዘመን እንኳ ለሻጩ አይመለስ
ለትም ። 31 ቅጽር ባልተሠራላቸው መንደሮች
ውስጥ የሚገኙ ቤቶችን መሸጥ የሚችሉት ግን
የእርሻ መሬቶች በሚሸጡበት ሀይነት ይሆ
ናል ፤ ባለ ንብረቱ እንደገና የመዋጀት መብት
አለው ፤ በንብረት መመለሻም ዘመን ንብረቱን

መመለስ አለበት። 32 ይሁን እንጂ ሌዋውያን
ለእነርሱ በተመደቡላቸው ከተሞች የሚገኘ
ውን ንብረት በማንኛውም ጊዜ መልሶ የመዋ
ጀት መብት ይኖራቸዋል። 33 በእነዚህ ከተ
ሞች ውስጥ አንድ ሌዋዊ ቤት ቢሸጥና መልሶ
ለመዋጀት ባይችል በንብረት መመለሻው
ዓመት ይመለስለታል፤ ምክንያቱም ሌዋውያን
በገዛ ከተሞቻቸው የሚሠሩአቸው ቤቶች በእስ
ራኤላውያን መካከል የእነርሱ ቀዋሚ ንብረ
ቶች ናቸው። 34 ነገር ግን በሌዋውያን ከተ
ሞች ዙሪያ የሚገኝ የግጦሽ ሣር መሬት
ፈጽሞ አይሸጥም፤ እርሱ ለዘላለም ቀዋሚ
ንብረታቸው ነው።

ለድኻ ብድር ስለመስጠት

35 “በአቅራቢያህ የሚኖር እስራኤላዊ ወገ
ንህ ደኽይቶ ራሱን መርዳት የማይችል ቢሆን
በአጠገብህ መኖር ይችል ዘንድ ላስጠጋኸው
መጻተኛ በምታደርገው ዐይነት የሚያስፈልገ
ውን ሁሉ በፈቃድህ አድርግለት። 36 ወለድ እን
ዲከፍል አታድርገው፤ እግዚአብሔርን በመፍ
ራት እስራኤላዊ ወገንህ በአጠገብህ እንዲኖር
ፍቀድለት። 37 በምታበድረውም ገንዘብ ወለድ
አትጠይቀው፤ በምትሸጥለትም ምግብ ትርፍ
አትጠይቀው። 38 ይህ እንግዲህ የእግዚአብሔር
አምላክህ ትእዛዝ ነው፤ እርሱም የከነዓንን
ምድር ሊያወርስህና አምላክህ ሊሆን ፈቅዶ ከግ
ብጽ ምድር ያወጣህ ነው።

የባሪያዎች ነጻ መለቀቅ

39 “በአጠገብህ የሚኖር እስራኤላዊ ወገንህ
ድኻ ከመሆኑ የተነሣ እንደ ባሪያ ሆኖ ሊያገለግ
ልህ ራሱን ቢሸጥ፥ ባሪያ የሚሠራውን ሁሉ
እንዲሠራ አታድርገው። 40 እስከተከታዩ የነፃ
ነት ዓመት ድረስ እንደ ተቀጣሪ ሆኖ እያገለገ
ለህ ይኑር፤ 41 በዚያን ዓመት እርሱ ከልጆቹ
ጋር ከአንተ ተለይቶ ወደ ቤተሰቡና ወደ ንብረቱ
ይመለሳል። 42 የእስራኤል ሕዝብ የእግዚአብ
ሔር አገልጋዮች ናቸው፤ እርሱ ከግብጽ ምድር
ነፃ አውጥቶአቸዋል፤ ስለዚህም ባርያ ሆነው
መሸጥ የለባቸውም። 43 እነርሱን በማስጨነቅ
አትግዛቸው፤ ነገር ግን በመታዘዝ እግዚአብሔ
ርን አምላክህን አክብር። 44 አገልጋዮች ብትፈ
ልግ በዙሪያህ ካሉት አሕዛብ መካከል ግዛ፤
45 እንዲሁም በመካከልህ የሚኖሩትን የውጭ
አገር ዜጎችን ልጆች መግዛት ትችላለህ፤ በምድ
ርህ የተወለዱትም እንደነዚህ ያሉት ልጆች የራ
ስህ ንብረት መሆን ይችላሉ። 46 እነርሱንም
በውርስ ለልጆችህ ማስተላለፍ ትችላለህ፤ በሕይ
ወታቸው ዘመን ሁሉ አገልጋዮቻቸው ይሆ
ናሉ፤ ከእስራኤላዊያን ወገኖችህ መካከል ግን
ማንንም በማስጨነቅ አትግዛ።

47 “ምናልባት በመካከላችሁ የሚኖር አንድ
የውጭ አገር ዜጋ ባለጸጋ ሲሆን እስራኤላዊ ወገ
ናችሁ ደኽይቶ ለዚያ የውጭ አገር ሰው ወይም
ከእርሱ ቤተሰብ ለአንዱ ራሱን በባርነት ያስገዛ
ይሆናል። 48 ከተሸጠም በኋላ እንደገና ተዋጅቶ
የመመለስ መብት አለው፤ ስለዚህም ከወንድ
ሞቹ አንዱ፥ 49 አጐቱ፥ የአጐቱ ልጅ ወይም
ከቅርብ ዘመዶቹ አንዱ መልሶ ሊዋጀው ይች
ላል፤ በቂ ገንዘብ ካጠራቀመም የራሱን ነፃነት
ራሱ መዋጀት ይችላል። 50 ይህም በሚሆንበት
ጊዜ ከገዛው ሰው ጋር ይመካከር፤ ዘመኑንም
እርሱ ራሱን ከሸጠበት ዓመት ጀምሮ እስከተከ
ታዩ የነፃነት ዓመት ድረስ ይቍጠሩት፤ ስለ እር
ሱም ነፃ መለቀቅ ተገቢውን ዋጋ በእነዚያ ዓመ
ታት ውስጥ ተቀጥሮ በሚሠራ ሰው ልክ ይተም
ኑት። 51-52 ወደ ፊት በሚቀሩት ዓመታትም
ልክ ከተገዛበት ዋጋ የተወሰነ ገንዘብ ይመልስ፤
53 ይህም መሆን ያለበት በዓመት ክፍያ እንደተ
ቀጠረ ሰው ታስቦ ነው፤ ጌታው እርሱን በማስጨ
ነቅ መግዛት የለበትም። 54 በዚህ ዐይነት ሁኔታ
ነፃ ለመውጣት ባይችል፥ በተከታዩ የነፃነት
ዓመት እርሱና ልጆቹ ነፃ ይለቀቁ። 55 እስራኤላ
ውያን የእኔ አገልጋዮች ስለሆኑ እስራኤላዊ የሆነ
ማንም ሰው ለዘለቄታው ባርያ ሆኖ መገዛት የለበ
ትም፤ ምክንያቱም የእስራኤል ሕዝብ ከግብጽ
ምድር ያወጣኋቸው ናቸው፤ እኔም እግዚአብ
ሔር አምላካቸው ነኝ።”

ምዕራፍ 26

በመታዘዝ የሚገኝ በረከት

(ዘዳ. 7፥12-24፤ 28፥1-14)

1 እግዚአብሔር እንዲህ አለ፥ “ትሰግዱላ
ቸው ዘንድ ማናቸውንም ዐይነት ጣዖታት አት
ሥሩ፤ እንዲሁም ምስል ወይም ሐውልት
ወይም የተቀረጸ የድንጋይ ዐምድ አታቁሙ፤
እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ ነኝ፤ 2 የሃይማኖ
ትን በዓላት ጠብቁ፤ እኔ የምመለከበትን ስፍራ
አክብሩ፤ እኔ እግዚአብሔር ነኝ።

3 “በሕጌ ብትመሩና ትእዛዛቴንም ብትጠ
ብቁ፥ 4 ምድራችሁ በሰብል፥ ዛፎቻችሁም
በፍሬ የተሞሉ ይሆኑ ዘንድ ዝናምን በወቅቱ
እልክላችኋለሁ። 5 ሰብላችሁም እጅግ የበዛ
ከመሆኑ የተነሣ ገና መከር መሰብሰብ ሳትጨ
ርሱ፥ የወይን ዘለላ የምትቈርጡበት ጊዜ ይደር
ሳል፤ የወይን ዘለላም ቈርጣችሁ ሳትጨርሱ
እህል የምትዘሩበት ወቅት ይደርሳል፤ ለምግብ
የሚያስፈልጋችሁን ሁሉ ታገኛላችሁ፤ በምድ
ራችሁም በሰላም ትኖራላችሁ።

25፥35 ፦ ዘዳ. 15፥7-8። 25፥37 ፦ ዘጸ. 22፥25፤ ዘዳ. 23፥19-20። 25፥39-46 ፦ ዘጸ. 21፥2-6፤ ዘዳ. 15፥12-18።
26፥1 ፦ ዘጸ. 20፥4፤ ዘሌ. 19፥4፤ ዘዳ. 5፥8፤ 16፥21-22፤ 27፥1። 26፥3-5 ፦ ዘዳ. 11፥13-15፤ 28፥1-14።

[6] “በምድራችሁ ሰላምን እሰጣችኋለሁ ፤ ማን
ንም ሳትፈሩ ያለ ስጋት ትተኛላችሁ ፤ አደገ
ኞች የሆኑ አራዊትን ከምድራችሁ አስወግዳ
ለሁ ፤ ከእንግዲህም ወዲህ ጦርነት በዚያ አይኖ
ርም ። [7] በጠላቶቻችሁ ላይ ድልን ትጐናጸፋላ
ችሁ ፤ [8] ከእናንተ አምስቱ መቶውን ጠላት ያሸ
ንፋሉ ፤ አንድ መቶዉ ደግሞ ዐሥሩን ሺ ድል
ይነሣሉ ። [9] እባርካችኋለሁ ብዙ ልጆችንም እሰ
ጣችኋለሁ ፤ በእኔ በኩል ከእናንተ ጋር የገባሁ
ትን ቃል ኪዳን እጠብቃለሁ ። [10] ከዓመት እስከ
ዓመት የሚቆይ ሰብል ይኖራችኋል ፤ ከዚህም
የተነሣ አዲሱን ሰብል ሰብስባችሁ ማኖር
ትችሉ ዘንድ ካለፈው መከር የተረፈውን
መጣል ግድ ይሆንባችኋል ። [11] እኔም በተቀደ
ሰው ድንኳኔ በመካከላችሁ እሆናለሁ ፤ ከእናን
ተም ከቶ አልለይም ። [12] እኔ ዘወትር ከእናንተ
ጋር እሆናለሁ ፤ አምላካችሁ እሆናለሁ ፤ እናን
ተም ሕዝቤ ትሆናላችሁ ። [13] በባርነት እንዳት
ገዙ ከግብጽ ምድር ያወጣኋችሁ እኔ እግዚአብ
ሔር አምላካችሁ ነኝ ፤ ተጭኖአችሁ የነበረውን
የባርነት ቀንበር ሰብሬ ቀና ብላችሁ እንድት
ሄዱ አድርጌአለሁ ።”

አለመታዘዝ የሚያስከትለው ቅጣት
(ዘዳ. 28፥15-68)

[14] እግዚአብሔር እንዲህ አለ ፥ “ለሕጌ ታዛ
ዥ ዎች ባትሆኑ ቅጣት ይደርስባችኋል ፤ [15] ሕጌ
ንና ትእዛዛቴን ባትጠብቁና ከእናንተ ጋር የገባ
ሁትን ቃል ኪዳን ብታፈርሱ ፥ [16] እቀጣችኋ
ለሁ ፤ መቅሠፍትንም አመጣባችኋለሁ ፤ ይኸ
ውም ዐይኖቻችሁን የሚያሳውር ፥ ሰውነታች
ሁን የሚያመነምን ፥ ሊፈወስ የማይችልና ገደብ
የሌለው የነዳድ በሽታ አስድባችኋለሁ ፤ እህል
ትዘራላችሁ ፥ ነገር ግን ጥሩ መከር አይገጥማች
ሁም ፤ ምክንያቱም ጠላቶቻችሁ እናንተን ድል
አድርገው እዝመራችሁን ሁሉ ይበሉታል ።
[17] እኔ በእናንተ ላይ በቍጣ ስለምነሣባችሁ
ተሸናፊዎች ትሆናላችሁ ፤ የሚጠሉአችሁም
ይገዙአችኋል ፤ ልባችሁ በፍርሃት እየተሸበረ
ማንም ሳያባድዳችሁ ትሸሻላችሁ ።
[18] “ይህም ሁሉ ከደረሰባችሁ በኋላ እንኳ
የማትታዘዙኝ ከሆናችሁ ፥ በእናንተ ላይ የማመ
ጣውን ቅጣት ሰባት ጊዜ እጥፍ እንዲበዛ አደር
ገዋለሁ ። [19] እልኸኛነት የተቀላቀለበት ትዕቢታ
ችሁን እሽራለሁ ፤ ዝናም ስለማይኖር ምድራ
ችሁ በድርቅ ትመታለች ፤ እንደ ብረትም የጠ
ጠረች ትሆናለች ። [20] ተግታችሁ የምትሠሩት
ነገር ሁሉ ውጤት አልባ ይሆናል ፤ ምክንያ
ቱም ምድራችሁ ሰብል አታስገኝላችሁም ፤ ዛፎ
ቻችሁም አያፈሩም ።

[21] “አሁንም እኔን በመቃወም ብትጸኑና
ልትታዘዙልኝ ባትፈቅዱ ፥ ቅጣታችሁን እንደ
ገና ሰባት ጊዜ እጥፍ አደርገዋለሁ ። [22] በመካከ
ላችሁ አደገኞች አራዊትን እልካለሁ ፤ እነር
ሱም ልጆቻችሁን ይገድላሉ ፤ የቀንድ ከብቶቻ
ችሁንም ያወድማሉ ፤ ከእናንተ ጥቂት ሰዎች
ብቻ ስለሚቀሩ ጐዳናዎቻችሁ ሁሉ ሰው አልባ
ይሆናሉ ።
[23] “ይህ ሁሉ ቅጣት ከተፈጸመባችሁ በኋላ
ባትሰሙኝና እኔን በመቃወም ብትጸኑ ፥ [24] በእ
ናንተ ላይ በቍጣ ተመልሼ ካለፈው ሰባት
እጥፍ በበረታ ሁኔታ እቀጣችኋለሁ ። [25] ከእኔ
ጋር የገባችሁትን ቃል ኪዳን በማፍረሳችሁ እና
ንተን ለመቅጣት ጦርነት አመጣባችኋለሁ ፤ በደ
ኅንነት ለመኖር በከተሞቻችሁ ብትሰበሰቡም
ሊፈወስ የማይችል በሽታ በመካከላችሁ እልካ
ለሁ ፤ ለጠላቶቻችሁም እጃችሁን ለመስጠት
ትገደዳላችሁ ። [26] ምግብ እንድታጡ አደርጋ
ለሁ ፤ ከዚህም የተነሣ ዐሥር ሴቶች እንጀራ
ለመጋገር የሚያስፈልጋቸው አንድ ምጣድ ብቻ
ይሆናል ፤ እርሱንም ቢሆን በመጠን ስለምትከፋ
ፈሉት ሁሉንም በልታችሁ እንኳ እንደተራባ
ችሁ ትቀራላችሁ ።
[27] “ይህም ሁሉ ተፈጽሞባችሁ እኔን መቃ
ወም ብትቀጥሉና ለእኔም ባትታዘዙ ፥ [28] በእና
ንተ ላይ በቍጣ እነሣለሁ ፤ በእናንተ ላይ የማ
መጣውንም ቅጣት ካለፈው ሰባት ጊዜ የበለጠ
እንዲሆን አደርጋለሁ ። [29] ስለዚህም ከመራባ
ችሁ ብዛት የተነሣ የገዛ ልጆቻችሁን ለመብላት
ትገደዳላችሁ ። [30] በየኮረብታው ላይ ያሉእች
ሁን መስገጃዎች እደመስሳለሁ ፤ የዕጣን መሠዊ
ያዎቻችሁንም አፈራርሳለሁ ፤ ሬሳዎቻችሁንም
በወደቁት ጣዖቶቻችሁ ላይ እጥላለሁ ፤ ፈጽሞ
እጸየፋችኋለሁ ፤ [31] ከተሞቻችሁንም ወደ ፍርስ
ራሽነት እለውጣለሁ ፤ የማምለኪያ ስፍራዎቻች
ሁንም እደመስሳለሁ ፤ መሥዋዕታችሁንም አል
ቀበልም ። [32] ምድራችሁን ፈጽሜ አጠፋለሁ ፤
በወረራ የያዛትም ጠላት ጥፋትዋን አይቶ በፍር
ሃት ይንቀጠቀጣል ። [33] በእናንተም ላይ ጦርነት
አምጥቼ በባዕዳን አገር ሁሉ እበትናችኋለሁ ፤
ምድራችሁ ሰው አልባ ፥ ከተሞቻችሁም ፍርስ
ራሾች ይሆናሉ ፤ [34-35] ከዚህም በኋላ ምድሪቱ
እናንተ ልትሰጡአት ያልፈቀዳችሁትን ፍጹም
ዕረፍት እግኝታ ደስ ይላታል ፤ እናንተ በጠላቶ
ቻችሁ አገር በስደት ላይ ሳላችሁ ምድሪቱ ባዶ
ሆና ዕረፍት ታገኛለች ።
[36] “በስደት የምትኖሩትም ሁሉ ነፍስ የሚነ
ካውን የቅጠል ኰሽታ በሰማችሁ ቍጥር በድን
ጋጤ በርግጋችሁ እንድትሸሹ አደርጋለሁ ፤ በጦ
ርነት ላይ ልክ ጠላት እንደሚያሳድዳችሁ
ያህል ሆናችሁ ትሸሻላችሁ ፤ ምንም ዐይነት

26፥12 ፦ 2ቆሮ. 6፥16።

ጠላት በአጠገባችሁ ሳይኖር ተደናቅፋችሁ ትወ
ድቃላችሁ፤ 37 ማንም ሳያሳድዳችሁ እንዳችሁ
በአንዳችሁ ላይ ተሰናክላችሁ ትወድቃላችሁ፤
ማንኛውንም ጠላት ተቋቁማችሁ ለመዋጋት
አትችሉም። 38 በስደት ትሞታላችሁ፤ በጠላቶ
ቻችሁም ምድር ተውጣችሁ ትቀራላችሁ።
39 በጠላቶቻችሁ ምድር ከሞት ተርፋችሁ የም
ትቀሩት ጥቂቶቻችሁ በራሳችሁና በቀድሞ አባ
ቶቻችሁ ኃጢአት ምክንያት መንምናችሁ ትቀ
ራላችሁ።

40 "ነገር ግን የእናንተ ዘሮች የራሳቸውን
ኃጢአት፥ እንዲሁም በእኔ ላይ ያመፁትንና
የተቃወሙኝ የቀድሞ አባቶቻቸውን ኃጢአት
ይናዘዛሉ። 41 ምክንያቱም እኔ በእነርሱ ላይ
በቊጣ ተነሥቼ ወደጠላቶቻቸው ምድር እንዲ
ሰደዱ አደርጋቸው ዘንድ ያነሣሡኝ የቀድሞ
አባቶቻቸው ናቸው፤ በመጨረሻም የእናንተ
ዘሮች በትሕትና ራሳቸውን አዋርደው ስለ ዐመ
ፃቸውና ስለ ኃጢአታቸው ፍዳቸውን ቢቀ
በሉ፥ 42 ከያዕቆብ፥ ከይስሐቅና ከአብርሃም
ጋር የገባሁትን ቃል ኪዳን አስባለሁ፤ ምድሪ
ቱንም ለሕዝቤ ለመስጠት የሰጠሁትን የተስፋ
ቃል አድሳለሁ። 43 ነገር ግን በመጀመሪያ
ምድሪቱ የሚኖርባት ሕዝብ ታጥቶ ፍጹም ዕረ
ፍት ማድረግ ይኖርባታል፤ ሕዝቡም ሕጌን
በማቃለላቸው፥ ትእዛዛቴንም በመናቃቸው
ተገቢ ቅጣታቸውን መቀበል አለባቸው።
44 ይሁን እንጂ በጠላቶቻቸው አገር ሳሉ እንኳ
አስከ መጨረሻ አልተዋቸውም ወይም አልደ
መሰሳቸውም፤ ይህማ ቢሆን ኖሮ ከእነርሱ ጋር
የገባሁትን ቃል ኪዳን አስከ መጨረሻ ባልጠበ
ቅሁም ነበር፤ እኔ እግዚአብሔር አምላካቸው
ነኝ። 45 እኔ እግዚአብሔር አምላካቸው እሆን
ዘንድ ሕዝቤን ከግብጽ ምድር በማምጣት ኀይ
ሌን ለአሕዛብ ሁሉ በገለጥሁ ጊዜ ከቀድሞ
አባቶቻቸው ጋር የገባሁትን ቃል ኪዳን እንደ
ገና አድሳለሁ።"

46 ለእስራኤል ሕዝብ ይነግር ዘንድ ሙሴ
በሲና ተራራ ላይ ሳለ እግዚአብሔር የሰጠው
ሕግጋትና ትእዛዛት እነዚህ ናቸው።

ምዕራፍ 27

ለእግዚአብሔር ስለሚቀርቡ ስጦታዎች የሚያስረዳ ሕግ

1 ለእስራኤል ሕዝብ ይነግር ዘንድ እግዚአብ
ሔር ለሙሴ የሚከተሉትን የሥርዓት መመሪያ
ዎች ሰጠው፤ 2 አንድ ዐይነት ልዩ ስእለት ቢፈ
ጸምና አንድ ሰው ለእግዚአብሔር ስጦታ ሆኖ
ቢቀርብ ያንን ሰው መልሶ ለመዋጀት ከዚህ
የሚከተለውን ገንዘብ መክፈል ይቻላል፥
3-7 በይፋ በታወቀው ሚዛን ልክ ዕድሜው ከሃያ
አስከ ስልሳ ለሆነ ጐልማሳ 600 ግራም የሚመ
ዝን ጥሬ ብር፤ በዚሁ ዕድሜ ክልል ለምትገኝ
ሴት ሠላሳ ጥሬ ብር፤ ከአምስት እስከ ሃያ
ዓመት ለሆነው ወጣት ሃያ ጥሬ ብር፤ በዚሁ
ዕድሜ ክልል ላሉች ሴት ዐሥር ጥሬ ብር፤ ዕድ
ሜው ከአንድ ወር እስከ አምስት ዓመት ለሆነ
ሕፃን አምስት ጥሬ ብር፤ በዚሁ ዕድሜ ክልል
ውስጥ ለምትገኝ ሴት ሕፃን ሦስት ጥሬ ብር፤
ዕድሜው ከስልሳ ዓመት በላይ ለሆነው ሰው
ዐሥራ አምስት ጥሬ ብር፤ ዕድሜዋ ከስልሳ
ዓመት በላይ ለሆናት ሴት ዐሥር ጥሬ ብር።

8 ስእለት ያደረገው ሰው ይህን ተመን ለመክ
ፈል የማይችል ሆኖ ከተገኘ ያ ለስጦታ የቀረበ
ውን ሰው ወደ ካህኑ ያምጣው፤ ካህኑም ያ
ሰው የሚችለውን ያህል ገምቶ ዝቅተኛ ዋጋ
ያስከፍለው።

9 ስእለቱ ለእግዚአብሔር መሥዋዕት ሆኖ
ለመቅረብ ተቀባይነት ያለው እንስሳ ከሆነ ለእግ
ዚአብሔር የቀረበው መባ ሁሉ የተቀደሰ ይሆ
ናል። 10 ሰውየውም ለዚያ እንስሳ ሌላ ምትክ
ማቅረብ አይገባውም፤ ምትክ አቅርቦ በተገኘ
ጊዜ ግን ሁለቱም እንስሳት ለእግዚአብሔር የተ
ለዩ ይሁኑ። 11 ስጦታው ለእግዚአብሔር መሥ
ዋዕት ሆኖ ለመቅረብ ተቀባይነት የሌለው
በሕጉ መሠረት በሥርዓት ያልነፃ እንስሳ ከሆነ
ግን ሰውየው እንስሳውን ወደ ካህኑ ያምጣ፤
12 ካህኑም የእንስሳውን መልካምነት ወይም
መጥፎነት ገምቶ ዋጋውን ይወስን፤ ያም ዋጋ
የመጨረሻ ይሆናል፤ 13 ባለቤቱም እንስሳውን
መልሶ ለመግዛት ቢፈልግ በዋጋው ላይ በመቶ
ሃያ እጅ ይጨምር።

14 አንድ ሰው ቤቱን ለእግዚአብሔር የተለየ
ስጦታ አድርጎ ሲያቀርብ ካህኑ የቤቱን መልካ
ምነትና መጥፎነት ገምቶ ዋጋውን ይወስን፤
ያም ዋጋ የመጨረሻ ይሆናል። 15 ባለንብረቱ
ያንን ቤት መልሶ ለመግዛት ቢፈልግ ግን በዋ
ጋው ላይ በመቶ ሃያ እጅ ይጨምር።

16 አንድ ሰው ከመሬቱ ከፍሎ ለእግዚአብ
ሔር የተለየ ስጦታ አድርጎ ቢያቀርብ፥ ዋጋው
መሬቱ በሚቀበለው ዘር መጠን ይወሰን፤ ይኸ
ውም ለእያንዳንዱ ሃያ ኪሎ ግራም ገብስ
ዐሥር ጥሬ ብር ይከፈል። 17 መሬቱን የንብረት
መመለሻ ዓመት እንዳለፈ ወዲያውኑ ለይቶ
የሰጠ ከሆነ ሙሉውን ዋጋ መክፈል ይኖርበ
ታል። 18 መሬቱን የሰጠው የንብረት መመለ
ሻው ዓመት ካለፈ ዘግይቶ ከሆነ ግን ካህኑ እስከ
ተከታዩ የንብረት መመለሻ ዓመት ያለውን ቀሪ
ጊዜ በመገመት ዋጋው እንዲቀነስ ያድርግ።
19 መሬቱን የሰጠው ሰው እንደገና መልሶ ለመ
ግዛት ቢፈልግ በዋጋው ላይ በመቶ ሃያ እጅ

26፥42 ፦ ዘፍ. 17፥7-8፤ 26፥3-4፤ 28፥13-14።

ጨምሮ ይክፈል። 20 የቀድሞው ባለ ንብረት
መሬቱን ከእግዚአብሔር እንደገና ከመዋጀቱ
በፊት ለሌላ ሰው ሸጦት ቢገኝ ግን ያንን
መሬት እንደገና መልሶ የመዋጀት መብቱን
ያጣል፤ 21 መሬቱም በተከታዩ የንብረት መመ
ለሻ ዓመት ለእግዚአብሔር የተለየ ቀዋሚ ንብ
ረት እንደሆን ይቀራል፤ እርሱም የካህናቱ
ድርሻ ይሆናል።

22 አንድ ሰው ከሌላ ሰው የገዛውን መሬት
ለእግዚአብሔር የተለየ ስጦታ አድርጎ ቢያቀ
ርብ፥ 23 ካህኑ ገምግሞ እስከተከታዩ የንብረት
መመለሻ ዓመት ያለውን ዋጋ ይተምን፤ ሰውየ
ውም በዚያኑ ዕለት ዋጋውን ይክፈል፤ ገንዘ
ቡም ለእግዚአብሔር አገልግሎት የተለየ ይሆ
ናል። 24 በንብረት መመለሻውም ዓመት መሬቱ
ቀድሞ ለሸጠው ባለ ንብረት ወይም ለእርሱ
ዝርያዎች ይመለሳል።

25 ዋጋዎች ሁሉ የሚተመኑት በይፋ በታወ
ቀው ሚዛን ልክ ነው።

26 በኵር ሆኖ የሚወሰድ እንስሳ ቀድሞውኑ
የእግዚአብሔር ስለሆነ ማንም ሰው የበጎ ፈቃድ
ስጦታ አድርጎ ሊያቀርበው አይችልም፤ እንቦ
ሳም ሆነ የበግና የፍየል ግልገሎች አስቀድመው
ለእግዚአብሔር የተለዩ ናቸው፤ 27 በሕጉ መሠ
ረት በሥርዓት ያልነጻ የእንስሳ በኵር ግን በይፋ
በታወቀው ዋጋ ላይ በመቶ ሃያ እጅ ተጨምሮ
በት እንደገና መዋጀት ይችላል፤ ባለቤቱ የማይ
ዋጀው ከሆነ ግን በተመጣጣኝ ዋጋ ለሌላ ሰው
ይሸጥ።

28 አንድ ሰው የራሱን ሰውም ሆነ እንስሳን
ወይም መሬት ሙሉ በሙሉ ለእግዚአብሔር
አገልግሎት የተለየ እንዲሆን ካደረገው በኋላ
ፈጽሞ ሊሸጠውም ሆነ መልሶ ሊዋጀው አይገ
ባውም። 29 ሰውም እንኳ ቢሆን ሙሉ በሙሉ
ለእግዚአብሔር አገልግሎት ከተለየ በኋላ እንደ
ገና ሊዋጅ ፈጽሞ አይገባውም፤ እንዲህ ዐይነቱ
ሰው ፈጽሞ መገደል አለበት።

30 ምድሪቱ የምታስገኘው እህልም ሆነ ፍራ
ፍሬ ከዐሥር አንዱ ለእግዚአብሔር የተለየ
ነው። 31 ከእርሱ ማንኛውንም ነገር መልሶ
መዋጀት የሚፈልግ ሰው በይፋ በታወቀው ዋጋ
ላይ በመቶ ሃያ እጅ ጨምሮ መግዛት ይችላል።
32 ከቤት እንስሳት ከዐሥር አንዱ እጅ የእግዚአ
ብሔር ድርሻ ነው፤ እንስሳትም በሚቈጠሩበት
ጊዜ ከዐሥር አንዱ ለእግዚአብሔር የተለየ
ነው። 33 ባለ ንብረቱ እንስሳቱን በየዐይነቱ በሚ
መድብበት ጊዜ ነውረኛውን ከደህነኛው አይ
ለይ፤ በእርሱም ሌላ ምትክ አያድርግ። በአንዱ
እንስሳ ሌላ እንስሳ ተክቶ ቢገኝ ግን ሁለቱም
እንስሳት ለእግዚአብሔር የተለዩ ይሁኑ፤ እንደ
ገና መዋጀትም የለባቸውም።

34 ለእስራኤል ሕዝብ ይነግር ዘንድ ሙሴ
በሲና ተራራ ላይ ሳለ እግዚአብሔር የሰጠው
ሕግጋትና ትእዛዛት እነዚህ ናቸው።

27፥28 ፦ ዘኍ. 18፥14። 27፥30-33 ፦ ዘኍ. 18፥21፤ ዘዳ. 14፥22-29።